yeni tiyatro

ISSN: 1307 - 6965
www.yenitiyatrodergisi.com

Şubat 2020
Sayı: 126
Fiyatı: 12 TL / **Taahhütlü fiyatı:** 18 TL

Yayın Türü: Yerel Süreli
İmtiyaz Sahibi: Ömer Göktaş
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni:
Erbil Göktaş

Hakem Kurulu:
Prof. Dr. Semih Çelenk, Prof. Dr. Ayşe Didem Uslu, Prof. Dr. Sema Göktaş, Prof. Dr. Erhan Tuna, Doç. Dr. Süreyya Temel, Dr. Öğr. Üy. Erbil Göktaş, Dr. Öğr. Üy. Gülayşe Temeltaş

Yayın Kurulu:
Erbil Göktaş, Sema Göktaş, Alpay Ekler, Erhan Tuna, Turgay Yıldıran, Yetkin Yüksel, Mete Çubukçu, Gülçin Üstüntaş, Avaşin Yorulmaz, Ceren Olpak

Hukuk Danışmanı:
Av. Hülya Göktaş

Reklam Direktörü:
Mustafa İri
Telefon: +90 534 656 45 03

Organizasyon Direktörü:
Umut Şahin
Telefon: +90 533 301 52 51

Yurtiçi Temsilcilikler:
Adana: Mustafa Bal, **Ankara**: Mahmut Topçu, **Antalya**: Hasan Kollez, **Aydın**: Emel Selek, **Bartın**: Zafer Gecegörür, **Bursa**: Nergiz Acar, **Çorum**: Mustafa Taşkıran, **Erzurum**: Tamer Temel, **Eskişehir**: Güney Merve Uysal, **Gaziantep**: İbrahim Yılmaz, **İzmir**: Hayrettin Filiz, **Karadeniz**: Umut Şahin, Erdal Karakurt, **Kayseri**: Hülya Göktaş, **Kocaeli**: Yetkin Yüksel, **Muğla**: Banu Ayten Akın, **Mersin**: Ahmet Aksoy, **Ordu**: Yasin Akyüz, **Sakarya**: Kadir Akbulut, **Uşak:** Murat Çubukçu, **Van**: Sabri Şenol

Yurtdışı Temsilcilikler:
Almanya: Şener Bağ, **Avustralya**: Tommy Murphy, **Fransa**: Georges Daniel (Coşkun Tunçtan), **Hollanda**: Şaban Ol, **İngiltere**: Meral Karamuk Uğurşan, **İsviçre**: Elmas Uzun, **Kanada-ABD**: Mahmut Şenol, **Litvanya**: Simona Orinska, **Ukrayna**: Özgür Kısır, **Romanya**: Cristina Modrenau, **Yunanistan**: Evdokimos Tsolakidis

Dizgi:
Muhammed Furkan Altınkaynak

Fotoğraf Editörü:
Yavuz Yılmaz

Yeni Tiyatro Dergisi:
Kemalpaşa Mah. Cumhuriyet Cad. No: 66, Petan İşhanı, Kat: 2/11, İzmit/Kocaeli

İletişim:
Telefon: 0 216 334 89 75 / 0533 552 76 09
E-posta: erbilgoktas@hotmail.com
İcadiye Mah. Sofracı Sok. 8/8 Kuzguncuk-Üsküdar-İstanbul

Baskı:
Deren Matbaacılık
Organize Sanayi Bölgesi, Orkide Caddesi, No: 9 Beylikdüzü/İstanbul
Tel: 0 212 875 48 86-87

İçindekiler

SUNUŞ/2
YENİ TİYATRO GÜMBÜR GÜMBÜR!...
ERBİL GÖKTAŞ

HABER/5
İSPANYA İÇ SAVAŞI'NDA BİR TİYATRO KUMPANYASININ HİKÂYESİ "AY, CARMELA!"

HABER/6
MUTLULUĞU YAKALAYAMAMIŞ İKİ KADININ UMUT DOLU ÖYKÜSÜ "ÇIN SABAHTA"

ELEŞTİRİ/7
AYNA KIRIĞI İLE TEMEL KOMŞUSU
MUSTAFA İRİ

İZLENİM/12
ADVİYE - TİYATRO PINARI
METE ÇUBUKÇU

ELEŞTİRİ/18
SÖZCÜ MAYMUNDAN "AKADEMİYE RAPOR"
MAHMUT TOPÇU

ELEŞTİRİ/19
TEKAND'IN TRAGEDYASI... IO...
YAVUZ KOÇ

ELEŞTİRİ/21
AMERİKAN FİLMİ TADINDA BİR OYUN 'ON KÜÇÜK ZENCİ'
DALYA UÇANKUŞ

SÖYLEŞİ/23
HÜLYA NUTKU İLE HOCASI METİN AND'I KONUŞTUK
SEVAL DENİZ KARAHALİLOĞLU

SÖYLEŞİ/29
KAMİL KELLECİOĞLU İLE RÖPORTAJ
MUSTAFA İRİ

UĞURLAMA/32
"SANDALIM KIYIYA BAĞLI" VE DİNÇER SÜMER ANISINA SAYGIYLA...
CAN MURAT ŞENGEL

HABER/36
CİHANGİR ATÖLYE SAHNESİ (CAS) ŞUBAT AYINDA ON DEĞİŞİK OYUNLA SEYİRCİ KARŞISINDA...

ELEŞTİRİ/42
GÜN YÜZÜNE ÇIKARILAN BİR CEVHER OYUNLARLA YAŞAYANLAR...

SÖYLEŞİ/45
MURAT ATAK İLE...
HACER AKBABA

ELEŞTİRİ/55
USTALARLA "LÜKÜS HAYAT"
MİRAÇ ELLİGİRAM

YENİ TİYATRO GÜMBÜR GÜMBÜR!...

ERBİL GÖKTAŞ

Yeni Tiyatro Dergisi 13. yılında "yeni bir atılımın" eşiğinde!...

Yıllardır kültür-sanat platformu olarak Türkiye'nin en ücra köşelerine ulaşarak Anadolu aydınlanmasına büyük katkılar sağlamıştır; ülkenin farklı üniversitelerinden onlarca akademisyenin çeşitli yazılarına yer verdiği gibi, dergiyi de oralara ulaştırarak geniş bir okur kitlesi de sağlamıştır. Yine dergiyle beraber, ücretsiz kitap eki olarak bastığı, Türkiye'de hiç yayınlanmamış pek çok oyunu Edirne'den Kars'a, Şanlıurfa'dan Muğla'ya, Antalya'dan Trabzon'a, Adana'dan Ordu'ya, Kayseri, Konya, Erzurum'a kadar ulaştırabilmiştir. Nereden bakılsa 100 binin üzerinde kitap sadece Kocaeli ve İstanbul'da değil, Anadolu'nun her köşesindeki tiyatro tutkunlarına dağıtılmıştır. Çoğunun 2. baskıları tükendiği için 3. baskıları yapılan 50'ye yakın kitap aydınlanmanın meşaleleri olarak parlamaktadır. 7 yıldır İstanbul'da, bu yıl Anadolu'da gerçekleştirdiğimiz Emek ve Başarı Ödülleri ile de tiyatronun tüm çalışanlarına teşekkürlerimizi sunuyor, onların ne kadar önemli bir yolda olduklarını anımsatarak ciddi bir motivasyon sağlıyoruz. Gerçekleştirdiğimiz bu etkinliklerden çok önemli bir tanesine değinmek istiyorum, çünkü her şeyiyle çok güncel!.. 13 yıldır, zaman zaman prodüksiyon usulü hazırladığımız oyunlarımızı 2020'den itibaren sürekli hale getiriyoruz. Ağustos 2019'dan itibaren yaklaşık 6 aylık çalışmamızın sonucunda, Türk Tiyatrosu'nda önemli iki ismi; birlikte kurduğumuz bölümde, oyunculuk, sahne tasarımı ve dramatik yazarlık alanında yüzlerce öğrenci yetiştiren ve aynı zamanda ödüllü bir oyun yazarı olan Prof. Dr. Sema Göktaş ile, Kocaeli'de 30 yıldır, tiyatro sanatına emek verip onlarca oyun yönetmiş olan Öğretim Görevlisi Kadir Yüksel'i bir araya getiriyoruz. Kadronun diğer bileşenleri de yetenekli ve çalışkan kişiler. Hem reji alanında aldığı ödüllere, hem de sahnelediği oyunlara bakarak Kadir Yüksel'in "iyi" bir yönetmen olduğunu düşünüyorum. 2004 yılında Kültür Bakanlığı ve TOMEB (Tiyatro Oyuncuları Meslek Birliği) **Türkiye Ütopyası** ödülünü almış Yerin Altında oyununu, sadece nedeni belirsiz bir "felaket" olarak değil, fiziksel, toplumsal ve küresel bir depremin sonuçları olarak ele almasından da anlıyoruz. Bence yılın iyi yapımlarından biri oldu, güçlü bir ses getireceğinden hiç kuşkum yok; yan sayfadaki listeden de görüleceği gibi şimdiden Kocaeli ve İstanbul'daki bazı sahnelerde 30 civarında temsil yapacak. Bunun içinde daha Kadıköy yok, Kartal'daki, Maltepe'deki sahnelerle de daha bağlantı kurulmamış, keza yine Avcılar, Beylikdüzü, Küçükçekmece, Bakırköy gibi pek çok ilçeye de ulaşılmamış… Umarım bu dediğim yerler de netleşir, depremler ülkesi olan Türkiye'nin bu tür oyunlara çok gereksinimi var.

Yeni Tiyatro, Sema Göktaş'ın bu "distopyasıyla" bir toplumsal sorumluluğu yerine getirmektedir; özellikle kadınların mücadelesiyle toplumun daha iyiye gideceğini savlayan oyuna emeği geçen ve destek veren herkese bin selam olsun!...

Sema Göktaş Yerin Altında oyununu 2004'te yazdı. Aynı yıl, *Kültür Bakanlığı*'yla *TOMEB'in (Tiyatro Oyuncuları Meslek Birliği)* ortaklaşa düzenlediği **"Ütopya Yarışması"**nda ödül alan **Yerin Altında** oyununu reji alanında ödülleri bulunan Kadir Yüksel yönetiyor.

Yerin Altında, tam olarak tanımlanamayan **"felaket"** nedeniyle kendilerini bir anda yerin altında bulan Mehmet ve Ayşe'nin hikayesi üzerinden insanların değişime verdiği tepkiyi ve fiziksel-toplumsal depremleri konu edinen **"evrensel"** bir oyun. Tüm dünyayı kaplayan tehlikeye karşı toplumda duyarlılık ve farkındalık sağlamak isteyen yazar, toplum ütopyasının gerçekleşmesi için de bir kapı aralıyor.

10 Şubat 2020 Saat: 17.45, Pazartesi Kocaeli/İzmit Alternaif Sahne
10 Şubat 2020 Saat: 20.30, Pazartesi Kocaeli/İzmit Alternaif Sahne
11 Şubat 2020 Saat: 17.45, Salı Kocaeli/İzmit Alternaif Sahne
11 Şubat 2020 Saat: 20.30, Salı Kocaeli/İzmit Alternaif Sahne
18 Şubat 2020 Saat: 17.45, Salı Kocaeli/İzmit Alternaif Sahne
18 Şubat 2020 Saat: 20.30, Salı Kocaeli/İzmit Alternaif Sahne
19 Şubat 2020 Saat: 17.45, Çarşamba Kocaeli/İzmit Alternaif Sahne
19 Şubat 2020 Saat: 20.30, Çarşamba Kocaeli/İzmit Alternaif Sahne
22 Şubat 2020 Saat: 16.00, Cumartesi İstanbul/Cihangir Atölye Sahnesi CAS
22 Şubat 2020 Saat: 20.30, Cumartesi İstanbul/Cihangir Atölye Sahnesi CAS
23 Şubat 2020 Saat: 16.00, Pazar İstanbul/Cihangir Atölye Sahnesi CAS

2 Mart 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu
9 Mart 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu
12 Mart 2020 Saat: 20.30, Perşembe Asmalı Sahne Asmalımescit Beyoğlu
16 Mart 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu
18 Mart 2020 Saat: 20.30, Çarşamba KATS Sahne Gayrettepe
25 Mart 2020 Saat: 20.00, Çarşamba KATS Sahne Gayrettepe

6 Nisan 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu
10 Nisan 2020 Saat: 20.30, Cuma İst. Levent/Özdilek Arkası Tiyatro Karnaval
18 Nisan 2020 Saat: 15.00, Cumartesi İst. Levent/Özdilek Arkası Tiyatro Karnaval
18 Nisan 2020 Saat: 20.30, Cumartesi İst. Levent/Özdilek Arkası Tiyatro Karnaval
20 Nisan 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu

1 Haziran 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu
8 Haziran 2020 Saat: 20.00 Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu
15 Haziran 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu
22 Haziran 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu
29 Haziran 2020 Saat: 20.00, Pazartesi Kocaeli/İzmit SDKM Oda Tiyatrosu

GAYRETTEPE

KATS SAHNE

/katssahne

www.katssahne.com

ŞUBAT

YENİ OYUN!

15 · 18 · 22 · 27* · 29
20:30 · 20:30 · 16:00 · 20:30 · 20:30

1 · 5 · 6* · 8 · 12 · 13* · 19 · 22* · 28
20:30 · 20:30 · 20:30 · 20:30 · 20:30 · 20:30 · 20:30 · 19:00 · 20:30

*işaretli oyunlarımız Bakırköy Yasemin Yalçın Sahnesi'ndedir.

1 · 5 · 8 · 12 · 15 · 19 · 22 · 26 · 29
14:00 · 13:00 · 14:00 · 13:00 · 14:00 · 13:00 · 14:00 · 13:00 · 14:00

1 · 7 · 21 · 29
16:00 · 15:00 · 14:00 · 16:00

7 · 14
20:30 · 20:30

6 · 8 · 26 · 28
20:30 · 16:00 · 20:30 · 14:00

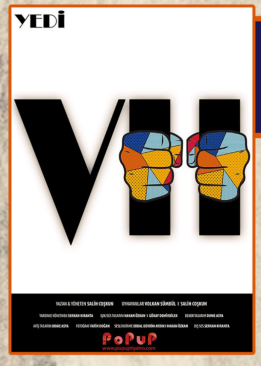
22
20:30

4 · 9 · 16 · 21
20:30 · 17:30 · 17:30 · 20:30

2 · 23
19:00 · 17:00

11 · 20 · 25
20:30 · 20:30 · 20:30

2
14:00

23
14:00

0212 263 10 63 - 0539 545 21 21 Müselles Sk. No:3 Esentepe / Sisli ISTANBUL

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ 1914 Şehir Tiyatroları

İSPANYA İÇ SAVAŞI'NDA BİR TİYATRO KUMPANYASININ HİKÂYESİ "AY, CARMELA!"

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları'nın yeni oyunu **Ay, Carmela!**'nın galası **13 Ocak 2020 Pazartesi** günü Üsküdar **Musahipzade Celal Sahnesi**'nde gerçekleştirildi. **Jose Sanchis Sinisterra**'nın yazdığı, **Naşit Özcan**'ın yönettiği oyun, seyircisinin büyük beğenisini kazandı.

Oyunun galasına CHP İstanbul Milletvekili İbrahim Kaboğlu, *İBB* Kültür Daire Başkanı Hülya Muratlı, *Şehir Tiyatroları Müdürü* Ceyhun Ünlü, *Şehir Tiyatroları G*enel Sanat Yönetmeni Mehmet Ergen, *İBB* Medya İlişkileri Koordinatörü *Şükrü Küçükşahin, İBB* Müdürleri, İBB *İştirak Genel Müdürleri, İBB Meclis Üyeleri* ve sanatçılar Suna Keskin, Engin Gürmen, Metin Çoban, Lale Belkıs, Ayşe Emel Mesçi, Anta Toros'un da aralarında bulunduğu birçok sanatçı, gazeteci ve eleştirmen katıldı.

Oyunun konusu:

İspanya iç savaşında Franco rejimi tarafından rehin alınan iki varyete oyuncusu Carmela ve Paulino istemedikleri bir gösteriye zorlanırlar. Bu süreçte yaşadıkları olaylar nedeniyle birbirlerini, evliliklerini, sevgilerini, savaşı sorgularlar.

Oyunda **Ada Alize Ertem, Çağatay Palabıyık, Deran Özgen** rol alıyor.

Oyun, 29 Ocak-1 Şubat 2020 tarihleri arasında Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi'nde.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Şehir Tiyatroları 1914

MUTLULUĞU YAKALAYAMAMIŞ İKİ KADININ UMUT DOLU ÖYKÜSÜ "ÇIN SABAHTA"

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları'nın yeni oyunu Çın **Sabahta**'nın galası, **27 Ocak 2020 Pazartesi** günü **Fatih Reşat Nuri Sahnesi**'nde gerçekleştirildi. **Nezihe Meriç**'in yazdığı, **Hülya Karakaş**'ın yönettiği oyun, seyircisinin büyük beğenisini kazandı.

Oyunun galasına *İBB* Kültür Daire Başkanı Hülya Muratlı, *Şehir Tiyatroları Müdürü* Ceyhun Ünlü, *Şehir Tiyatroları G*enel Sanat Yönetmeni Mehmet Ergen, *İBB Meclis Üyeleri,* sanatçılar, gazeteci ve eleştirmenler katıldı. Oyunun yazarı **Nezihe Meriç**, vefatının 10. *yıl* dönümünde sahnede saygıyla anıldı.

Oyunun konusu:

Zengin bir ailede yetişen Güneşi, ailesinin dayatmalarından kaçarak, kendi özgür yaşamını kurmak için mütevazı bir daireye taşınır. İdeolojilerine sıkı sıkıya bağlanmış olan Güneşi'nin boşlukta debelendiği yaşamına, hemen yan dairesine taşınan Feriha girer. *Ömrü boyunca hayalini kurduğu 'damı akmayan eve' taşınmayı nihayet başaran Feriha'nın umudu ve mutluluğu,* Güneşi'nin *dünyasına pek çok yenilik getirecektir.*

Oyunda **Ayşe Günyüz Demirci** ve *Hülya Karakaş* rol alıyor.

Oyun, 29 Ocak-1 Şubat 2020 tarihleri arasında Fatih Reşat Nuri Sahnesi'nde, 12-15 *Şubat* 2020 tarihleri arasında Üsküdar Musahipzade Celal Sahnesi'nde, 19-22 *Şubat* 2020 tarihleri arasında Gaziosmanpaşa Sahnesi'nde.

AYNA KIRIĞI İLE TEMEL KOMŞUSU

MUSTAFA İRİ

1969 yılında ‘Sular Aydınlanıyordu’, sonrasında ‘Sevdican’ adlı oyunları kaleme alan, 10 yıl önce kaybettiğimiz yazar Nezihe Meriç, 1984’te yazdığı sevilen oyunu ‘Çın Sabahta’ ile bir kere daha İstanbul Şehir Tiyatroları’nın sezon oyunları arasına girdi. Gala gecesinde yeni sanat yönetmeni Mehmet Ergen’in oyun seçimi konusunda bir önceki sanat yönetmeni Süheyl Uygur’u anması, bir vefa örneği olarak hem yazar Nezihe Meriç’e saygı duruşu, hem de tüm bir ekibin ortak duygu bağı içinde olduğuna işaret. 1980 ihtilâlinin toplumsal etkilerini, kişisel değerlere önem veren yaralı bir genç kızın özelinde irdeleyen ‘Çın Sabahta’, o yıllara hüzünlü bir selam gönderiyor.

Ses getiren Tiyatrokare yapımı ‘Ağaçlar Ayakta Ölür›deki gibi benzer dönemlere götüren bu şiirsel metinler insan ruhunda yağmurlu sonbahar etkisi uyandırıyor. Anne ve babasını trafik kazasında kaybettikten sonra Amerika’daki yaşamını yarıda bırakıp İstanbul’a dönen zengin kızı Güneşi ile, hayatını adliye koridorlarında temizlik yaparak geçirmiş olgun yaşındaki Feriha’nın şans eseri kapı komşusu olmaları oyunun mekân eksenini oluşturuyor. Parçalanmış hayatı ile ölen ebeveynlerinin hatalarını sorgulayan genç kızın dindiremediği öfke, Feriha’nın Rumeli sıcaklığı ile içten kucak açışı sayesinde sakinleşiyor ve sohbet derinleştikçe özel bir dostluğa dönüşüyor. Dönemin sosyo-politik tablosu gereği nostaljik görünse de, Adalet Ağaoğlu›nun aynı dönemlerde yazdığı oyunlardakine benzer (Çatıdaki Çatlak) eski alışkanlıklar her yerde kol geziyor. 68 kuşağının aydınlık günlere özlem tavrı kadar İstanbul›un sobalı evlerinde kömür ateşiyle ısınan insanların dünyasına gidiyoruz.

Bir dönem oyunu olarak izlenmesi gereken bu oyunların kendine has bir tat ve doku taşımaları bu yüzdendir. İyi bir dramaturji çalışmasını da gerekli kılar. Hatice Yurtduru sade ve etkili bir yaklaşımla bu tozlu sayfaları güzelce havalandırmış.

Feriha karakterini karşı konulmaz derecede sevimli bir hale getiren Hülya Karakaş, aynı zamanda yönetmen koltuğunda oturuyor. Muhtemelen kendi genç kızlığındaki çalkantılı süreçlere de gidip gelerek adeta şov yapıyor. Jest ve mimiklerinde kendi gizli bilgi hazinesindeki tüm değerli taşları bir bir dökerek oynuyor. Nevra Serezli gibi O da sezonun başarılı kadın oyuncu performanslarından birine örnek. Kendine bağlıyor, izlettiriyor. Bir oyun izlediğinizi unutturarak oyunuyor. Seyircilerden bazılarının ‘izlerken ona sarılmak istedim’ demelerinin nedeni bu olmalı.

Rol partneri Ayşe Günyüz Demirci, isyanlardaki genç kız rolünde deneyimli oyuncuya başarıyla eşlik ediyor. Ondan rol çalıyor. İkilinin safiyeti ve dolaysız oyunculuğu yazarın istediği türden bir keder yüklüyor seyirciye.

İnsanları duyarsız yapan metropollerde artık kimsenin iplemediği komşuluk ilişkileri hiç bir metinde bu kadar minimal biçimde işlenmedi. Nezihe Meriç’in oyununu hem bir kadın dayanışması, hem de insanlık örneği olarak okumak gerekir. Ruh kanseri olmuş ve kendi tabiatını kaybetmiş sığ insanlara manifesto olarak sağlam bir iyileşme önerisi de sunuyor bu hikâye. Nasır tutmuş kalpleri yumuşatırken inceden inceye mutlu olmanın iddiasız yollarını da öğretiyor.

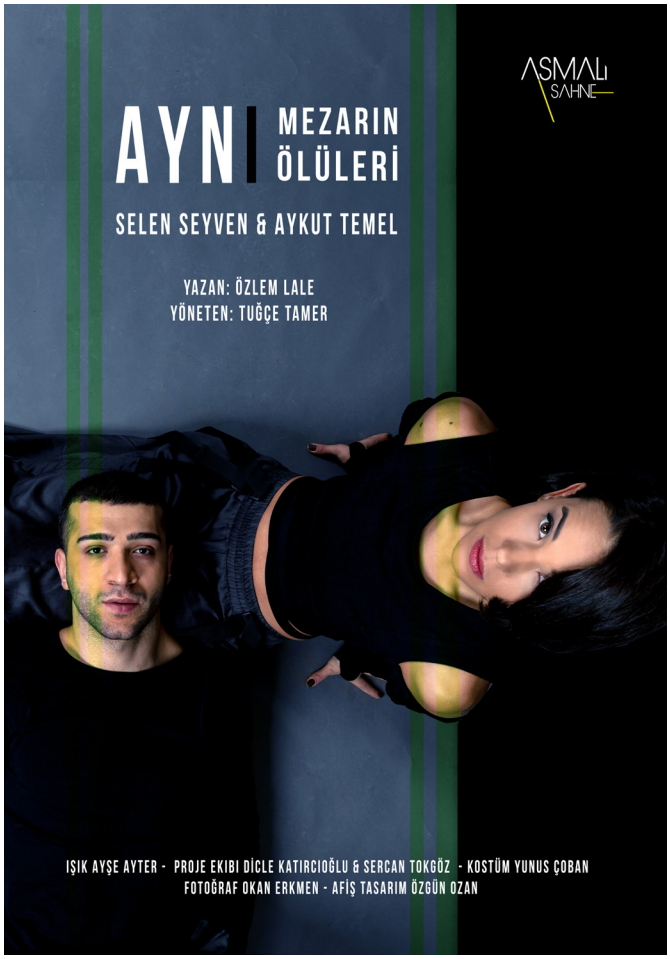
Dekor ve kostüm öylesine abartısız ki, bu seçim oyuncu diyaloglarına konsantre olmamıza yarıyor. (Almila Altınsoy, Mahmut Özdemir)

Şehir Tiyatroları›nın kendi yakın tarihlerinde de sahnelenmiş olan ‹Çın Sabahta›, ailenin, toplumun ve bireylerin yaşamdaki savruluşu ve tutunuşu üzerine görkemli bir hissiyat denizine benzetilebilir. Kadın ve annelik şuuru, yuvaya özlem duygusu her bir replikte buram buram kendini gösteriyor. Burnumuzu sızlatan terk edilişler hakkında yalnızlığa baş kaldıran fikirler üretiyor, güç veriyor. Tüm ekibin muntazam çabasıyla buruk bir izleme deneyimi sunuyor. İyi ya da kötü bütün kalplere ferahlık veriyor.

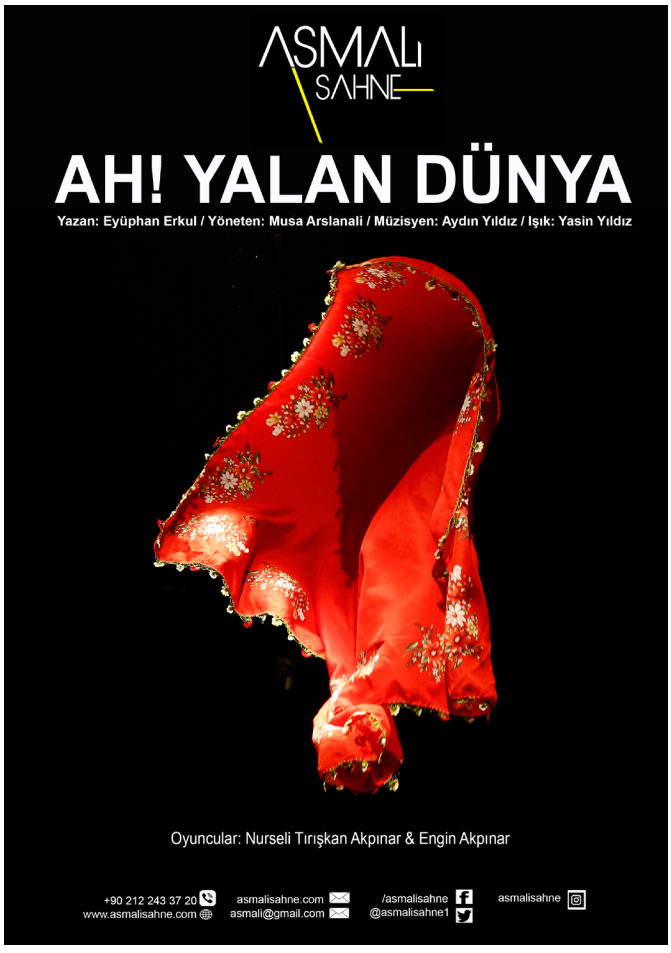
Geçmiş zamanların ruhuna ve eski hatıralara düşkün olanlar özellikle kaçırmasın derim.. Harika hissedecekler..

UYKUSUZ
4, 5 , 11, 18, 25 ŞUBAT

AYNI MEZARIN ÖLÜLERİ
8, 12, 22, 26 ŞUBAT

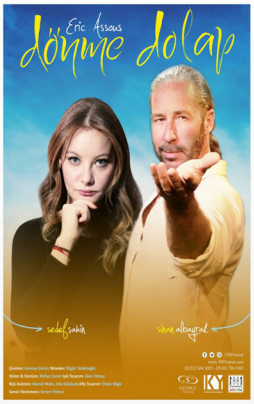
AH! YALAN DÜNYA
10 ŞUBAT

Gişe Telefon: 0 212 243 37 20

Instagram: @asmalisahne

2020 Yılı Oyun Repertuvarı

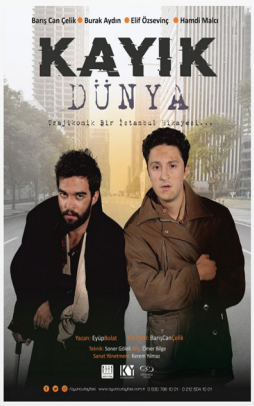
Yetişkin Oyunları

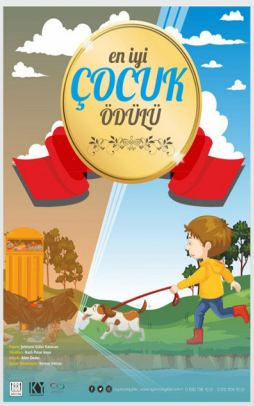

Çocuk Oyunları

15 yıldır sahnelerde 15 yıl

/1001sanat

www.1001sanat.com

OYUNCU TAYFASI

KEREMYILMAZ

1001 sanat

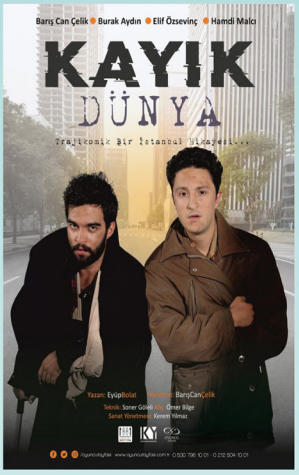

Eric Assous
dönme dolap
sedef şahin
sibel aloğlu

PAŞHAN YILMAZEL
DE JA VU
EÇE ÖZKAYA
AYUMI TAKANO
EMRE MUTLU

KARE AS
Ray Cooney

ŞİRKET
baza ceplerde mutsuzdur para

HESAP
LÜTFEN
SIZ

Barış Can Çelik Burak Aydın Elif Özsevinç Hamdi Malcı
KAYIK
DÜNYA

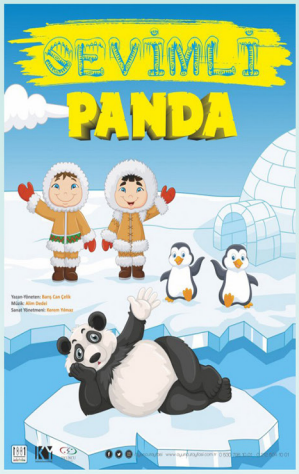

2 PERDE KOMEDİ
AŞK
BU MUP
5. sezon

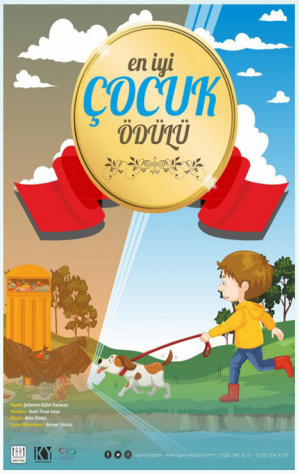

çalışkan
KARINCALAR

Bir
zebra
MÜZİKALİ

OBUR
KEDİ

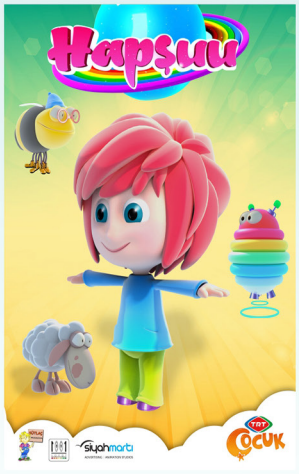

MUTLU MASAL
DEFTERİ

SEVİMLİ
PANDA

en iyi
ÇOCUK
ÖDÜLÜ

PİNOKYO
macerası

MAVİ
Şehir

Hapşuu

15 yıldır sahnelerde

/oyuncutayfasi

www.oyuncutayfasi.com.tr

OYUNCU TAYFASI

KEREMYILMAZ

1001 sanat

ADVİYE - TİYATRO PINARI

METE ÇUBUKÇU

İzmir'in ışık saçan yeni bir tiyatro topluluğu var. İsmi, TİYATRO PINARI… Adında ve temelinde, kurucusu Gülder Pınar'ın aydınlık izleri var. Kariyerini oyunculuk, eğitmenlik ve yönetmenlik üzerine geliştiren Pınar, Ağustos 2018'de kendi tiyatrosunu kurmuş ve Kasım 2018'de de ilk temsillerini vermeye başlamış. Geçen yılki sezonu, küçük bir odada çalışarak geçirmiş. İlk sezonunda, 24 temsil vermiş ve şu dört oyunu başarıyla sahnelemiş: "*Bu Yaşta Hâlâ Saklanarak Sigara İçiyorum*" (*Rayhana Obermeyer*), "*12 Öfkeli Adam*" (*Reginald Rose*), "*7 Kadın*" (*Barbara Schottenfeld*) ve "*Görüşme*" (*Gizay Kaya*). İlk yılında yaklaşık 15.000 seyirciye ulaşmış.

Fotoğraf: Gülder Pınar - Simge Eke, "Adviye", Tiyatro Pınarı, 2019.

İkinci yılında, 2019-20 sezonunda ise, dev bir adım atmış. Eylül 2019'dan itibaren, İzmir'in merkezinde, Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerindeki Ünal Gürel Sahnesi'ne ortak olmuş ve düzenli olarak oyun göstermeye ve tiyatro eğitimleri vermeye başlamış. Eylül-Aralık 2019 aralığında, 33 temsil vermişler ve dört farklı oyunu sergilemişler: "*Bu Yaşta Hâlâ Saklanarak Sigara İçiyorum*" (*Rayhana Obermeyer*), "*12 Öfkeli Adam*" (*Reginald Rose*), "*Adviye*" (*H. Can Utku*) ve "*Görüşme*" (*Gizay Kaya*). 35 kişilik bir kadroya ulaşmışlar. 2019 yılının tamamında 57 temsil vermişler. Tiyatro tutkuları ve heyecanları, her türlü övgüyü fazlasıyla hak ediyor: Hedefleri, Eylül-Haziran dönemini kapsayan bir sezon boyunca, 100 temsil verebilmek…

Ben de, 21 Aralık Cumartesi akşamı, "*Adviye*" oyununu izleme şansını yakaladım. Büyüleyici bir akşam geçirdim. Oyunu beğenince, çevremdekilere de haber verip, bir de onlarla birlikte 24 Ocak Cuma akşamı, Karşıyaka Çarşı Kültür Merkezi'nde tekrardan izlemeye karar verdim.

Öncelikle, "*Adviye*" oyun metninin yaratıcılığını özellikle vurgulamalıyım. Yazarı, H. Can Utku'yu yürekten tebrik ediyorum. Son derece güncel ve etkileyici bir konu seçmiş. Aynı kişinin, yaptığı farklı tercihler, ona tamamen farklı bir hayat çizgisi izletebilir mi? Seçimlerimiz, bir kelebek etkisiyle, bizlere tümden farklı hayatlar kurdurabilir mi? Olası paralel bir evrenden, farklı yol izlemiş bir kopyamız karşımıza birden çıksa, ne yaparız? İşte, tüm bu sorularla seyircisini yüzleştiren keyifli bir yolculuk olmuş. Gizay Kaya'nın rejisiyle, Gülder Pınar'ın ve Simge Eke'nin başarılı performansıyla, aynı kadının olası iki farklı yaşam yolculuğunu, izleme şansını yakalıyorsunuz.

Kültür-sanat faaliyetlerine desteği ve ilgisiyle tanınan İzmir Büyükşehir Belediyesi Başkanı Tunç Soyer'in en önemli vaatlerinden birisi, İzmir Şehir Tiyatrosu'nun mutlaka kurulacağını bildirmesiydi. Bu tarihî vaadin nasıl gerçekleşeceğini büyük bir merakla bekliyoruz ve gelişmeleri izliyoruz. Şurası çok açıktı ki, İzmir kenti, yüzyıllardır tiyatroyu yaşamış ve yaşatmış bir kentti. İzmir'de tiyatro adına yapılmasını beklediğimiz faaliyetler, bir hayâl olmanın ötesinde, kentin tarihî mirasının bir zorunluğuydu da… Ancak bu yolculuk, tiyatro emekçileri için hiç de kolay olmamıştı. Bu güçlükler, günümüzde de devam ediyor. Örneğin, milyonlarca nüfusa sahip İzmir kentlisi, aydın ve Türkiye'nin batıya bakan yüzü olduğunu iddia etse de, şehir içinde köklü bir özel tiyatronun kurulmasına ve on yıllarca yaşamasına imkân tanımamıştı. Öte yandan, son yıllarda, bu hazin

Fotoğraf: Gülder Pınar - Simge Eke, "Adviye", Tiyatro Pınarı, 2019.

tarihi değiştirecek kıpırdamalar yaşanmaya başladı. Tiyatro Pınarı topluluğunu ve çalışmalarını da, bu bağlamda çok memnuniyet verici buluyorum. İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin ödenekli bir Şehir Tiyatrosu kurmasının yanında, şehrin özel tiyatro topluluklarını da destekleyici mekanizmalar kuracağını gönülden umuyorum.

Tiyatro Pınarı, kendi ürettiği yapımların yanında, diğer toplulukların dikkat çekici etkinliklerine de ev sahipliği yapıyor. Örneğin; 25 Ocak'ta Erhan Yazıcıoğlu'nun tek kişilik gösterisi "*Fikrim Firarda*", 7 Şubat'ta Öteki Beriki Tiyatro Topluluğu'nun "*Eski Aşk*" (*Yasemin Şimşek Tüzün ve Seden Turan*) ve 22 Şubat'ta yine aynı topluluğun "*Atlı Karınca Hikâyeleri*" (*A. Schnitzler'in ünlü "La Ronde" eserinden Haluk Işık'ın uyarlaması*) oyunlarına ev sahipliğini yapacağını duyurdu.

Topluluk, amatör tiyatro severlere de kapısını açmış durumda… Her yaş grubundan oyuncu adaylarına eğitim vermeye devam ediyor. Çocuk, genç ve yetişkin olarak 3 farklı gruba, gruptakilerin yaşı, temeli ve ihtiyaçları gözetilerek müfredat hazırlanıyor. Hâlihazırda, atölyelerini şu başlıklar altında toplamış: Oyunculuk Atölyeleri (*yetişkinler için*), İleri Seviye Oyunculuk Atölyeleri (*yetişkinler için*), Yazarlık Eğitimi (*yetişkinler için*), Oyun Çıkarma Atölyesi (*yetişkinler için*), Yaratıcı Drama Atölyesi (*çocuklar için*) ve Genç Tiyatro Atölyesi (*liseliler*).

Topluluğun kurucusu ve Genel Sanat Yönetmeni Gülder Pınar, eğitim, atölye ve oyunların hazırlık sürecinde, birliktelik ve aidiyet duygusunu çok önemsediğini özellikle vurguluyor. Özgün, akılda kalıcı, nitelikli işler çıkarmanın yanı sıra, bu işlerin yaratım sürecinde de ortak emek koyulması, ekibin her bir üyesinin yeteneklerini, gözlem ve fikirlerini rahatlıkla paylaşabilmeyi hedeflediğini söylüyor. Ayrıca, topluluğuna ilişkin şu vizyonu paylaşıyor: "*İçinde bulunduğu toplumun sorunlarına, ihtiyaçlarına duyarlı, bu konuları tespit ederken çözümler de sunabilecek, seyircisinin zihnine yeni yeni sorgu tohumları ekebilecek oyunlar çıkararak, tiyatroya daha sık giden bir toplum yaratmada bizim de katkımız olsun istiyoruz*".

Topluluğun güncel programına, Biletiva web sayfasından ulaşılabiliyor. Oyun biletleri, Biletiva ve Tiyatro Pınarı gişelerinden temin edilebiliyor. 05547687395 numarasından da topluluk ile iletişime girilebiliyor.

Kendi adıma, Tiyatro Pınarı'nın tüm performanslarını eksiksiz kaçırmadan izlemeye karar verdim. Tüm tiyatro severleri de, eğer hâlâ tanışmadılarsa, gönül rahatlığıyla Tiyatro Pınarı ile buluşmaya davet etmek isterim.

Hayalim odur ki, kültür-sanat dostları, İzmir'in bu çağlayan tiyatro kaynaklarını, hep beraber, hak ettikleri ilgiye kavuşturabiliriz. Ve gün gelir, Tiyatro Pınarı'nın 10., 20. ve 30. yıllarını beraber kutlarız.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

DEVLET TİYATROLARI
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Hüzün, kahkaha, neşe...
70 yıldır yaşanılan her duyguyu sahneye taşıyoruz

/devlettiyatrolari /devtiyatro /devlettiyatrolari
www.devtiyatro.gov.tr

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

ANKARA

Reis Bey
Yazan: Necip Fazıl Kısakürek
Yöneten: Özer Tunca
2 - 18 - 23 - 25 - 28 Şubat 2020

Cimri
Yazan: Jean-Baptiste Poquelin Molière
Çeviren: Sabahattin Eyüboğlu
Rejisör: Işıl Kasapoğlu
4 - 7 - 9 - 11 - 16 Şubat 2020

Suç ve Ceza
Yazan: Fyodor Mihayloviç Dostoyevski
Oyunlaştıran: Gaston Baty
Çeviren: Bertan Onaran
Rejisör: Bozkurt Kuruç
1 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Lüküs Hayat *(Müzikal)*
Besteci: Cemal Reşit Rey
Söz Yazarı: Ekrem Reşit Rey
Rejisör: Murat Atak
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 18 - 19 20 - 21 - 22 Şubat 2020

Tembel Memiş *(Çocuk Oyunu)*
Yazan: Nurhan Karadağ
Rejisör: Çağman Pala
16 Şubat 2020

Açık Denizde
Yazan: Slawomir Mrozek
Çeviren: Yücel Erten
Rejisör: İlham Yazar
12 - 13 - 15 - 19 - 20 - 22 - 25 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Maskeliler
Yazan: Ilan Hatsor
Çeviren: Nebil Tarhan
Yöneten: Nafiz Sami Gürcüali
1 - 2 - 11 - 12 - 13 - 14 - 15 18 - 19 - 20 - 21 - 22 Şubat 2020

Temiz Ev
Yazan: Sarah Ruhl
Çeviren & Yöneten:
Aclan Büyüktürkoğlu
4 - 5- 6 - 7 - 8 - 25 - 26 - 27 28 - 29 Şubat 2020

Karmakarışık *(İstanbul DT)*
Yazan: Ray Cooney
Çeviren: Haldun Dormen & Kemal Uzun
Yöneten: Haldun Dormen
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Şubat 2020

Gidion'un Düğümü
Yazan: Johnna Adams
Çeviren & Yöneten: Buğra Koçtepe
2 - 11 - 14 - 16 - 18 - 19 - 20 21 - 22 Şubat 2020

Leylâ ile Mecnun
Yazan: Prof. Dr. İskender Pala
Rejisör: Mustafa Kurt
1 - 2 - 11 - 12 - 13 - 14 15 Şubat 2020

Midas'ın Altınları *(Çocuk Oyunu)*
Yazan: Güngör Dilmen
Yöneten: Kadri Özcan
16 Şubat 2020

Gidiş Dönüş (Retro)
Yazan: Alexander Galin
Çeviren: Hale Kuntay
Rejisör: Ali Hürol
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Yedi Kapılı Kent *(Çocuk Oyunu)*
Yazan: Ayla Çınaroğlu
Oyunlaştıran: Necati Arpacı
Yöneten: Esat Tanrıverdi
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 16 - 18 20 - 23 - 25 - 27 Şubat 2020

Aşkımız Aksaray'ın En Büyük Yangını
Yazan: Güngör Dilmen
Rejisör: Sinan Pekinton
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Radyo-yu Hümayun
Yazan: Özlem Lale
Rejisör: İlham Yazar
1 - 2 Şubat 2020

Kapan (Sleuth)
Yazan: Anthony Shaffer
Çeviren: Göksel Kortay
Yöneten: Gökhan Kocaoğlu
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 11 - 12 - 13 14 - 15 - 25 - 26 - 27 - 28 29 Şubat 2020

Mavi Pullu Balık *(Çocuk Oyunu)*
Yazan: Haluk Işık
Yöneten: Edip Tümerkan
11 - 13 - 16 - 18 - 19 - 20 - 21 22 - 23 Şubat 2020

Meraklısı İçin Öyle Bir Hikaye
Yazan: Sait Faik Abasıyanık
Oyunlaştıran: Savaş Dinçel
Yöneten: Murat Çidamlı
1 - 2 - 18 - 21 - 23 Şubat 2020

Gulyabani
Yazan: Hüseyin Rahmi Gürpınar
Uyarlayan: Lale Oraloğlu
Yöneten: Y. Volkan Özgömeç
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Düdüklüde Kıymalı Bamya *(İstanbul DT)*
Yazan: Memet Baydur
Yöneten: Serap Eyüboğlu
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Şubat 2020

İkinci Bölüm
Yazan: Neil Simon
Çeviren: Cemil Büyükutku
Yöneten: Ayşe Berna Konur
18 - 19 - 20 - 21 - 22 - 23 - 25 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

12 Öfkeli.
Yazan: Reginald Rose
Çeviren: Ş. Necati Şahin
Rejisör: M. Akif Yeşilkaya
1 Şubat 2020

Divâne Ağaç (Yunus Emre)
Yazan: Turgay Nar
Yöneten: Hüseyin Köroğlu
5 - 6 - 8 Şubat 2020

Siyahlı Kadın
(Bir Hayalet Oyunu)
Yazan: Susan Hill
Oyunlaştıran: Stephen Mallatratt
Çeviren: Ayşe Hacımirzaoğlu
Yöneten: Mesut Turan
26 - 27 - 29 Şubat 2020

Terörist
Yazan: Rıdvan Şentürk
Yöneten: Selçuk Göldere
4 - 7 - 9 - 18 - 19 - 20 - 21 - 22 25 - 28 Şubat 2020

Vatan Yahut Namık Kemal
Yazan: Ergun Sav
Yöneten: Faruk Günuğur
1 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 25 - 26 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Hüzzam
Yazan: Güner Sümer
Yöneten: Olcay Poyraz
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Şubat 2020

Satranç
Yazan: Stefan Zweig
Çeviren: Ayça Sabuncuoğlu
Oyunlaştıran: Ahmet Yapar
Yöneten: Özgür Avcu
1 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 18 - 19 20 - 21 - 22 - 25 - 26 - 27 28 - 29 Şubat 2020

Eyvah Nadir
Yazan: Ahmet Metin Önel
Yöneten: Ali Meriç
18 - 19 - 20 - 21 - 22 - 28 29 Şubat 2020

Kontrabas
Yazan: Patrick Süskind
Çeviren: Hale Kuntay
Rejisör: Metin Belgin
1 - 2 - 14 - 15 - 16 - 21 - 22 23 Şubat 2020

Mikado'nun Çöpleri
Yazan: Melih Cevdet Anday
Yöneten: Suat Özturna
7 - 8 - 9 Şubat 2020

Papağan Kaçtı *(Çocuk Oyunu)*
Yazan: Özen Rodop
Yöneten: O. Boğaçhan Sözmen
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

İSTANBUL

Giydirici
Yazan: Ronald Harwood
Çeviren: Ergun Sav
Rejisör: Hakan Çimenser
1 - 2 - 28 - 29 Şubat 2020

Kaçış 3: Kıyamete Çağrı
Yazan: Jennifer Haley
Çeviren: Eda Söylerkaya
Rejisör: Metin Belgin
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 Şubat 2020

Uçmak
"Hezarfen Ahmed Çelebi"
Yazan: Ömer F. Oyal
Rejisör: Hakan Çimenser
11 - 12 - 13 - 14 - 15 16 Şubat 2020

Leylâ ile Mecnun *(Ankara DT)*
Yazan: Prof. Dr. İskender Pala
Rejisör: Mustafa Kurt
18 - 19 - 20 - 21 - 22 23 Şubat 2020

Hanımefendi'nin Ziyareti
Yazan: Friedrich Dürrenmatt
Çeviren: Kemal Bekata
Rejisör: Can Gürzap
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Bir Picasso
Yazan: Jeffrey Hatcher
Çeviren: Şükran Yücel
Yöneten: Ahmet Levendoğlu
1 - 2 - 18 - 19 - 20 - 21 - 22 23 Şubat 2020

İyi Şanslar
Yazan & Yöneten:
A. Okday Korunan
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 25 - 26 - 27 28 - 29 Şubat 2020

Bay Z.
Yazan: Bülent Usta
Yöneten: Ali Atilla Şendil
11 - 12 - 13 - 14 - 15 16 Şubat 2020

Bir Peri Masalı (Radyum Kızları)
Yazan: Karden Kasaplar
Yöneten: Laçin Ceylan
1 - 2 - 18 - 19 - 20 - 21 - 22 - 23 25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

80 Günde Devr-i Alem
Yazan: Jules Verne
Uyarlayan: Mark Brown
Çeviren: Başak Othan
Yöneten: Gökhan Kocaoğlu
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 11 - 12 - 13 14 - 15 - 16 Şubat 2020

Filozof Ahmed
Yazan: Alain Badiou
Çeviren: Ayberk Erkay
Rejisör: Murat Karasu
1 - 11 - 12 - 13 - 14 15 Şubat 2020

Turta Girmemiş Orman
(Çocuk Oyunu)
Yazan: Dila Er & Gözde Kısa
Yöneten: H. Elif Erdal
2 - 13 - 14 - 15 Şubat 2020

Alyoşa
Yazan: Hayati Çitaklar
Yöneten: Ahmet Mark Somers
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Düdüklüde Kıymalı Bamya
Yazan: Memet Baydur
Yöneten: Serap Eyüboğlu
18 - 19 - 20 - 21
22 Şubat 2020

Kendi Gök Kubbemiz
(Yahya Kemal)
Yazan: Yahya Kemal Beyatlı
Sönmez Atasoy
Yöneten: Okday Korunan
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Meraklısı İçin "Öyle Bir Hikaye"
Yazan: Sait Faik Abasıyanık
Uyarlayan: Savaş Dinçel
Yöneten: Ozan Uçar
1 - 13 - 14 - 15 - 27 - 28
29 Şubat 2020

Aziz Dostum Çehov
Yazan: Anton Çehov
Çeviren: Yılmaz Gruda
Yöneten: Zafer Algöz
6 - 7 - 8 - 9 - 20 - 21 - 22
23 Şubat 2020

Büyüklere Masallar
Masal Masal İçinde
(Çocuk Oyunu)
Yazan: Ahmet Ümit
Uyarlayan: Günay Ertekin
Yöneten: A. Sabri Özmener
20 - 21 - 22 - 23 Şubat 2020

Hırçın Kız
Yazan: William Shakespeare
Çeviren: Nurettin Sevin
Dramaturgi - Reji: Yücel Erten
27 - 28 - 29 Şubat 2020

Karmakarışık *(İstanbul DT)*
Yazan: Ray Cooney
Çeviren: Haldun Dormen &
Kemal Uzun
Yöneten: Haldun Dormen
5 - 6 - 21 - 22 - 23 Şubat 2020

Hamlet
Yazan: William Shakespeare
Çeviren: Sabahattin Eyüboğlu
Rejisör: Işıl Kasapoğlu
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 Şubat 2020

Papağan Kaçtı *(Çocuk Oyunu)*
(Ankara DT)
Yazan: Özen Rodop
Yöneten: O. Boğaçhan Sözmen
14 - 15 - 16 Şubat 2020

İZMİR

Kim Bay Schmitt?
Yazan: Sébastian Thiery
Çeviren: Ebru Kara
Yöneten: Levent Ulukut
1 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Kuzu Maydanoz'un Maceraları
(Çocuk Oyunu)
Yazan: Nil Ünlü Aycıl
Yöneten: Levent Ulukut
2 - 5 - 7 - 9 Şubat 2020

İki Köyün Masalı *(Çocuk Oyunu)*
Yazan: Ünal Yeter
Yöneten: Evren Serter
2 - 9 - 16 Şubat 2020

İkimizin Dünyası
Yazan: Michael Frayn
Çeviren: Ali Yalaz
Yöneten: Yusuf Köksal
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 18 - 19
20 - 21 - 22 Şubat 2020

Sandalım Kıyıya Bağlı
Yazan: Dinçer Sümer
Yöneten: Murat Çidamlı
18 - 19 - 20 - 21 - 22 Şubat 2020

Annemin Son Çılgınlıkları
Yazan: Julie Jensen
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Rejisör: Bengisu Gürbüzer
Doğru
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Kanlı Düğün
Yazan: Federico García Lorca
Çeviren: A. Turan Oflazoğlu
Rejisör: Bozkurt Kuruç
1 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Arf Sabiti
Yazan: Feraye Şahin
Yöneten: M. Sadık Yağcı
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 18 - 19
20 - 21 - 22 Şubat 2020

Türkiye Kayası
Yazan: Fehime Seven
Yöneten: Seval Erözmen Kip
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Moira'nın Gece Döngüsü
Yazan: Erkan Canlı
Yöneten: Musa Arslanali
1 Şubat 2020

Kafesten Bir Kuş Uçtu
(Guguk Kuşu)
Yazan: Ken Kessey
Uyarlayan: Dale Wasserman
Çeviren: Bilge Koloğlu
Rejisör: Yunus Emre Bozdoğan
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 12 - 13 - 14
15 Şubat 2020

Kaşıkçılar
Yazan: Musahipzâde Celal
Rejisör: Metin Oyman
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

BURSA

Akşam Yemeği
Yazan: Herman Koch
Uyarlayan: Kees Prins
Çeviren: Can Çelebi
Yöneten: Süheyla Elbaş Zeybek
1 Şubat 2020

Küçük Prenses *(Çocuk Oyunu)*
Yazan: Frances Hodgson
Burnett
Uyarlayan: Arkadiusz Klucznik &
Dariusz Czajkowski
Çeviren: Şebnem Cirit &
Füsun Ataman
Yöneten: Berrin Kulya Balkanlar
2 - 4 - 9 - 11 Şubat 2020

Üçkağıtçı
Yazan: Orhan Kemal
Oyunlaştıran: Ersan Uysal
Yöneten: Burak Karaman
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Keşanlı Ali Destanı
Yazan: Haldun Taner
Rejisör: Bora Özkula
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Şubat 2020

Tıngır Mıngır Ülke
(Çocuk Oyunu)
Yazan & Yöneten: Kazım Güçlü
16 - 18 Şubat 2020

Akide Şekeri
Yazan: Ali Meriç
Yöneten: Cenk Turan
18 - 19 - 20 - 21 - 22 Şubat 2020

Taş Bademleri
Yazan: Remzi Özçelik
Yöneten: Berrin Kulya Balkanlar
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Kapılar
Yazan: Neda Nejdana
Çeviren & Yöneten: Senem
Cevher
1 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Şair, Şiir, Şuur -
Mehmet Akif Ersoy
Yazan: Burak Akyüz
Yöneten: Murat Ozan
13 - 14 - 15 - 20 - 21
22 Şubat 2020

Yalan Makinası
Yazan: Vassily Sigarev
Çeviren: Hüseyin Mevsim
Yöneten: Murat Ozan
27 - 28 - 29 Şubat 2020

ADANA

Profesyonel *(İstanbul DT)*
Yazan: Duşan Kovaçeviç
Çeviren: Başar Sabuncu &
Bilge Emin
Rejisör: Işıl Kasapoğlu
1 Şubat 2020

Fareler ve İnsanlar
Yazan: John Steinbeck
Çeviren: Zeynep Avcı
Yöneten: Jason Hale
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Şubat 2020

Sihirli Keman *(Çocuk Oyunu)*
Yazan: Aristide Cristian
Charpentier
Çeviren: Hakan Tartan &
Türkan Dündar
Yöneten: Ebru Kara
7 Şubat 2020

Yarınlara Geç Kalmadan
Yazan: Feyzullah Arslan &
Nermin Ertürkmen
Yöneten: Gökhan Doğan
11 - 12 - 13 - 14
15 Şubat 2020

Bir Kümes Hikayesi
(Çocuk Oyunu)
Yazan: Hilmi Zafer Şahin
Yöneten: Şirin Ergüven
Hamşioğlu
16 - 25 - 28 Şubat 2020

Kuzguncuklu Fazilet
(Trabzon DT)
Yazan: Yılmaz Karakoyunlu
Yöneten: Adnan Erbaş
18 - 19 - 20 - 21 - 22 Şubat 2020

Üç Şehzade *(Çocuk Oyunu)*
(Trabzon DT)
Yazan: Ulviye Karaca
Yöneten: Elvan Saliha
Karahasan
18 - 21 - 23 Şubat 2020

Sıradan Bir Gün
Yazan: Dario Fo - Franca Rame
Çeviren: Egemen Berköz
Yöneten: Şahin Ergüney
13 - 14 - 15 - 25 - 26 - 27 - 28
29 Şubat 2020

Nihayet Bitti
Yazan: Peter Turrini
Çeviren: Sibel Arslan Yeşilay
Yöneten: Tolga Çiftçi
1 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Matruşka
Yazan: Tuncer Cücenoğlu
Yöneten: Hakan Boyav
6 - 7 - 8 - 20 - 21 - 22 Şubat 2020

TRABZON

İnsan Sesi
Yazan: Jean Cocteau
Çeviren: Işık Noyan
Yöneten: Duygu Urhan
1 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

Sihirli Lamba *(Çocuk Oyunu)*
Yazan & Yöneten : Cengiz Özek
4 - 5 Şubat 2020

Baba
Yazan: August Strindberg
Çeviren: A. Turan Oflazoğlu
Yöneten: Bilge Emin
6 - 7 - 8 Şubat 2020

Oz Büyücüsü ***(Çocuk Oyunu)***
Yazan: Lyman Frank Baum
Uyarlayan: Özlem Saraç
Yöneten: Muzaffer H. Kırıkkalp
12 - 16 Şubat 2020

Medyum
Yazan: Sam Bobrick
Çeviren: Özgür Özdural
Yöneten: Tayfun Erarslan
13 - 14 - 15 Şubat 2020

Yarınlara Geç Kalmadan
(Adana DT)
Yazan: Feyzullah Arslan &
Nermin Ertürkmen
Yöneten: Gökhan Doğan
20 - 21 - 22 Şubat 2020

Bir Kümes Hikayesi
(Çocuk Oyunu) (Adana DT)
Yazan: Hilmi Zafer Şahin
Yöneten: Şirin Ergüven
Hamşioğlu
18 - 19 - 23 Şubat 2020

DİYARBAKIR
39 Basamak ***(Sivas DT)***
Yazan: John Buchan
Oyunlaştıran: Patrick Barlow
Çeviren: Mehmet Ergen
Yöneten: Volkan Ateş Gündüz
1 Şubat 2020

Pal Sokağı Çocukları
(Çocuk Oyunu)
Yazan: Ferenc Molnar
Çeviren: Tarık Demirkan
Uyarlayan: Serra Canbay
Yöneten: Ebru Kara
2 - 23 Şubat 2020

Karar
Yazan: Ferdinand Von Schirach
Çeviren: Haldun Ulvi
Alacakaptan
Yöneten: Ç. Umut Tanyolu
6 - 7 - 8 Şubat 2020

Kostümlü Rüzgar ***(Çocuk Oyunu)***
Yazan & Yöneten: Yasin Yürekli
9 Şubat 2020

Çocuğum
Yazan: Margaret Mayo
Çeviren: Cihat Türkoğlu
Rejisör: Ali Hürol
13 - 14 - 15 Şubat 2020

Gulyabani ***(Ankara DT)***
Yazan: Hüseyin Rahmi Gürpınar
Uyarlayan: Lale Oraloğlu
Yöneten: Y. Volkan Özgömeç
18 - 19 - 20 - 21 - 22 Şubat 2020

Savaş Alanı Gibi Kadın
Yazan: Matei Visniec
Çeviren: Zeynep Avcı
Yöneten: Barış Erdenk
27 - 28 - 29 Şubat 2020

Yanlışlık
Yazan: Albert Camus
Çeviren: Ayberk Erkay
Yöneten: Telat Yurtsever
4 - 5 Şubat 2020

Anlaşılmaz Konuşmalar
Yazan: Andrew Bovell
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Yöneten: Ebru Nil Aydın
18 - 19 Şubat 2020

Kurtlar Sofrası
Yazan: Vahe Katcha
Uyarlayan: Julien Sibre
Çeviren: Şefik Onat
Yöneten: Saydam Yeniay
25 - 26 Şubat 2020

Yardımcı Aranıyor
Yazan: Emine Erdem Alpyürük
Yöneten: Gonca Eryiğit
4 - 5 - 9 - 25 - 26 Şubat 2020

Kozalar
Yazan: Adalet Ağaoğlu
Yöneten: İpek Atagün Gezener
16 - 18 - 19 Şubat 2020

ANTALYA
Godot'yu Beklerken'i Beklerken
Yazan: Dave Hanson
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Rejisör: İlham Yazar
1 Şubat 2020

Uğur Böceği Benekli
(Çocuk Oyunu)
Yazan & Yöneten: Nilbanu
Engindeniz
2 - 11 - 16 - 25 Şubat 2020

Buzlar Çözülmeden
Yazan: Cevat Fehmi Başkut
Yöneten: K. Alpay Aksum
5 - 6 - 7 - 8 - 19 - 20 - 21
22 Şubat 2020

Bimarhane
Yazan: Murat Can Kibiroğlu
Yöneten: Ömer Naci Topcu
12 - 13 - 14 - 15 Şubat 2020

Bremen Mızıkacıları'nın Hikayesi
Yazan: Jacob Grimm &
Wilhelm Grimm (Grimm
Kardeşler)
Uyarlayan: Yusuf Gökhan Atalay
Yöneten: Kerem Yücel
18 - 23 Şubat 2020

Boş Odalar
Yazan: Stanislav Stratiev
Çeviren: Hüseyin Mevsim
Yöneten: ADT Ekip Projesi
26 - 27 - 28 - 29 Şubat 2020

ERZURUM
Şapka
Yazan: Tuncer Cücenoğlu
Yöneten: Birkan Görgün
1 Şubat 2020

Çizmeli Kedi ***(Çocuk Oyunu)***
Yazan: Charles Perrault
Uyarlayan: Süleyman Metin
Arslan
Yöneten: Emrah Keskin
4 - 5 - 6 - 7 - 9 - 11 - 12 - 16
18 - 19 - 23 Şubat 2020

Vatan Yahut Namık Kemal
(Ankara DT)
Yazan: Ergun Sav
Yöneten: Faruk Günuğur
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Şubat 2020

Bir Nefes Dede Korkut
(İstanbul DT)
Yazan: Anonim
Derleyen&Yöneten:
Gökçe Kurt Elitez
20 - 21 - 22 Şubat 2020

Kayıp El
Yazan: Martin McDonagh
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Yöneten: Kuvvet Yurdakul
27 - 28 - 29 Şubat 2020

KONYA
Kasetçi
Yazan: Yılmaz Gruda
Yöneten: Alpay Ulusoy
1 Şubat 2020

Gökkuşağı Ülkesi ***(Çocuk Oyunu)***
Yazan: Gökhan Seyhan
Yöneten: Ahmet Çökmez
4 - 5 - 25 - 26 Şubat 2020

Eyvah Nadir ***(Ankara DT)***
Yazan: Ahmet Metin Önel
Yöneten: Ali Meriç
6 - 7 - 8 Şubat 2020

Işıltılı Haşerat
Yazan: Philip Ridley
Çeviren: H. Can Utku
Yöneten: Can Ali Çalışandemir
13 - 14 - 15 - 20 - 21 - 22
27 - 28 - 29 Şubat 2020

SİVAS
Amak-ı Hayal ***(Diyarbakır DT)***
Yazan: Şehbenderzade Filibeli
Ahmed Hilmi
Eski Türkçeden Çeviren:
Dursun Gürlek
Oyunlaştıran: Ahmet Açıkgöz
Yöneten: İpek Atagün Gezener
1 Şubat 2020

Düş Yakamdan
Yazan: Mustafa Arıkoğlu
Yöneten: Nesimi Kaygusuz
6 - 7 - 8 Şubat 2020

Alice Harikalar Diyarında
(Çocuk Oyunu)
Yazan: Lewis Carrol
Oyunlaştıran: Tim Kane
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Yöneten: Muzaffer H. Kırıkkalp
11 - 12 - 18 - 19 - 25
26 Şubat 2020

1919: Şafak
Yazan: Volkan Ateş Gündüz &
Asiye Demet Köse
Yöneten: Volkan Ateş Gündüz
13 - 14 -15 - 20 - 21 - 22
27 - 28 - 29 Şubat 2020

VAN
Burun
Yazan: Nikolai Vasilieviç Gogol
Çeviren: Mehmet Özgül
Oyunlaştıran: Yaprak Sandalcı
Yöneten: Birkan Görgün
1 - 20 - 21 - 22 - 27 - 28
29 Şubat 2020

Mikrobik ile Gribik
(Çocuk Oyunu)
Yazan: Kurtuluş Bilgilioğul
Yöneten: Abdulselam Çok
2 - 19 - 23 Şubat 2020

Yarım Gün Ülkesi ***(Çocuk Oyunu)***
Yazan: Ayça Nur Kip Akyol
Uyarlayan: Ayça Nur Kip Akyol &
Ali Yoleri
Yöneten: Hasan Çağdaş Kılıç
5 - 9 - 12 - 16 - 26 Şubat 2020

Pusuda - Öç
Yazan: Cahit Atay &
Orhan Asena
Yöneten: Ahmet Uğur
Çavuşoğlu
6 - 7 - 8 - 13 - 14 - 15 Şubat 2020

DEVLET TİYATROLARI
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

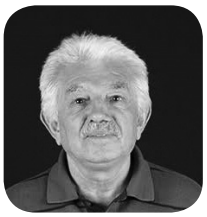
Genel Müdürlük gerektiğinde oyun düzeninde değişiklik yapabilir.

/devlettiyatrolari
/devtiyatro
/devlettiyatrolari

www.**devtiyatro**.gov.tr

biletinial
www.biletinial.com

SÖZCÜ MAYMUNDAN "AKADEMİYE RAPOR"

MAHMUT TOPÇU

Önce, kısaca Metinden başlamayı yeğlerim. Metnin yazarı: Franz Kafka. Kafka'yı çoğumuz biliriz. Akım olarak, düşsel, absürd, grotesk kavramlarıyla nitelendirebiliriz. Kafkanın bu metni, aynı zamanda, yüksek dozda hiciv de içeriyor. Kime hiciv? Düzene ve bu düzende insanla hayvan arasında gidip gelen insana, insanlara...

Bildiğim kadarıyla, Kafka oyun yazmamıştır ancak birçok metni oyunlaştırılmıştır, uyarlanmıştır.

Film olarak çekilen yapıtları da var. Kafka'nın yapıtlarıyla yaşamı, harmanlanarak, yoğrularak çekilen yeni bir film de var, güzel bir film olduğu kanısındayım. "Akademiye Rapor" da Ergin Düzgün tarafından oyunlaştırılmış. Çeviri olarak da, çok minik birkaç yanlış dışında, güzel.

İzlediğim söz konusu metni, Ergin Düzgün oyunlaştırmış, oynamış ve yönetmiş. Tiyatroda oyunu oynayan kişinin yönetmesi biraz tartışmalı bir konudur. Oyunu uzaktan, karşıdan üçüncü bir kişinin, tabi bu kişi yönetmen olmalıdır, yönetmesinin daha doğru, verimli olduğu savunulur. Çünkü sahnede oynayan oyuncu kendi eksikliklerini göremeyebilir, farkedemeyebilir. Açıkcası ben de böyle düşünenlerdenim. Ama bu oyunda ben bir yönetmen eksikliği duyumsamadım, yani oyuncu kendini yönetmede de iyi.

Oyuncu Ergin Düzgün, oyunu, akrobatik oyunculuk kapsamında sahnelemeyi yeğlemiş.Metinle uyumlu. Oyun başında yoğun olarak ve zaman zaman da sürecek olan "seyirciyi oyuna katma" ilkesini başarlı bir biçimde sürdürüyor. Yapmacıklığa kaçmıyor. Başlarda üç-dört topu atıp tutuyor, seyirciye de atıp geri atılıyor top. Oyun ortaların da da "hey" sözcüğünü seyirciyle paylaşıyor, paslaşıyor. Ben de "hay" sözcüğüyle yanıt verdim, bir süre de seyirciyle karşılılı paylaşıldı, izleyici oyuna katıldı.

Oyuncu, yabancılaşma etmeni olarak, hafif kıkırdamalı bir gülme kullanıyor. İlk bakışta, maymun güler mi, sorusu aklımıza geliyor. Bilimsel verilere göre, hayvanlar gülmez. Ama eğer bu tam da maymunluktan insanlığa geçiş süreciyse, neden kıkırdamasın. Tabi bu maymun türü: Homosafienstir. Metinde geçmiyordu. Geçmesi iyi olur diye düşünüyorum. Aslında ara ara gelen bu etmen, hep bir gülme kıkırdaması olmuyordu, bazen acı bir inleme oluyordu, bazen farrklı duygular içeriyordu, bu da etmen çeşitlemesi açısından iyi düşünülmüş, iyi çalışılmış. Etkili, akılda kalan bir etmen.

Akrobatik oyunculuk olarak, Oyuncu, havadan asılı bir çember üzerinde oynamayı seçmiş. Bu sahne üzerinde, bir koltukta oynamaya göre, oldukça büyük bir kondisyon ve efor gerektiriyor. Gerçi oyuncunun yere indiği zamanlar da oluyor. Yerdeki duruşlarda, beden duruşu, kollar, özellikle ayaklar yamuk bir biçimde duruyor ve maymun imajını destekliyor. Çorapla oynuyor. İnandırıcı, gerçeğe benzer oluyor be akrobatik oyunculukla, birbiriyle uyum oluşturuyor. Bu oyunculuk yöntemi gerçekçi oyunra göre daha farklı, daha ilginç bir üslup oluşturuyor.

Dekor olarak, arkada siyah klasik fon var. Havada asılı olan renkli çember güzel duruyor. Oldukça yalın, taşınabilirlik açısından işlevsel bir dekor.

Maymun'un giysileri de rengarenk. İncelikli, güzel duruyor. Akrobatik oyunculuğa rahatlığıyla,yumuşaklığıyla kolaylık sağlıyor.

Ana ögeleri, birbirini bütünleyen, uyumlu ve işlevsel bütünlüğüyle yönetmenlik ögesi de güzel değerlendiriliyor.

Oyunda ara yok, yaklaşık bir saat sürüyor. Sıkmadan ve çekiciliğiyle bir solukta izlenebiliyor.

TEKAND'IN TRAGEDYASI... IO...

YAVUZ KOÇ

Özgün sahneleme tarzıyla yakından tanıdığımız Şahika Tekand "Io" isimli mitolojik karakterden yola çıkarak yazdığı oyunun, aynı zamanda Oyuncu ve Yönetmeni. İlk kez İKSV Tiyatro Festivali ile izleyiciyle buluşan oyun, sorgulayan, başkaldıran ve adalet arayışında olan Io'nun öyküsünü ele alan bir tragedya. Oyuncu kadrosunda Gizem Bilgen, Deniz Karaoğlu, Gökhan Küçük, Yiğit Özşener, Mehmet Bahattin ve Şahika Tekand'ı gördüğümüz oyunun, Sahne ve Kostüm Tasarımı Esat Tekand'a, dramaturgisi ise Verda Habif'e ait.

Io, Zeus ve Hera tarafından topraklarından atılarak dünyayı dolaşmak zorunda bırakılmış, Prometheus'un kehanetlerinin gerçekleşeceği ve Zeus'un bir gün hesap vereceği umuduyla zorlu bir yaşam sürdürmüştür. Kehanetler bir türlü gerçekleşmemiştir. Io, zorlu hayatının sonunda hiç değilse kendi topraklarında ölebilmek için şehrine geri döner. Burada önce şehrinin insanlarıyla karşılaşır. Io, kendi hikayesinin bu insanlar tarafından tamamen yanlış bilindiğini, insanların gerçeği bilmek yerine, kendilerine anlatılanlarla ve verilen kadarı ile huzurlu bir hayata kavuşacaklarına inandıklarını görür. Bunun üzerine kendisi ile ilgili doğruları anlatmak ve ölmeden önce adının önüne eklenmiş sıfatları temizlemek üzere orada kalmak ister. Ancak Zeus, Io'nun bu isteğinin gerçekleşmesine, insanlığın unuttuğu geçmişin hatırlanmasına ve sorgulanmasına neden olacağı için izin vermeyecektir. Zeus'un temsilcileri ve Io arasında giderek tansiyonu yükselen bir tartışma yaşanır. İnsanlar bu tartışmaya tanıklık ederken karar vermek zorunda bırakılır

Oyunun yazarı, yönetmeni ve oyuncusu Şahika Tekand'ın böyle bir metni Türk Tiyatrosuna kazandırması her türlü takdiri hak ediyor. Kendi yarattığı ve bu oyunda da karşımıza çıkan genel hatlarıyla "İnandırıcılık" üzerine kurduğu *Performatif Sahneleme ve Oyunculuk* tarzı oyunun ilk saniyelerinden itibaren seyirciyi etkisi altına almayı başarıyor. Oyunun başından sonuna kadar sahnede kalan tek kişi olarak, böylesine yorucu, zor bir metinden bir an dahi kopmuyor ve üstesinden gelmesi oldukça zor bir işin altından başarıyla kalkıyor. Yazarlık konusundaki ustalığını pekiştirdiği bu oyunda, şiirsel anlatımı her ne kadar ağır gibi görünse de, konuyu ele alışı, konu bütünlüğünü oyunun başından sonuna kadar devam ettirmesi ve konunun ilgi çekici olması izlenirliği üst seviyeye taşıyor. Yönetmen olarak ise, oyunun ruhuna uygun ve her detayı ince düşünülmüş rejisi, temponun düşmeye başladığı anları iyi analiz edip yerinde müdaha-

leleri, oyunun temposunu belirleyen koronun her söyleminde yarattığı duygu değişimleri rejiyi oldukça başarılı kılıyor. Bu denli çok yönlü bir ismin Türk Tiyatrosunda var olması mutluluk verici.

Oyunun başlangıcından itibaren beklenen karakter olan Prometheus'a hayat veren Yiğit Özşener, sahne hakimiyeti, rolünü içselleştirmesi, psikolojik iniş çıkışlarını izleyiciye başarılı bir şekilde yansıtması ile var olan izlenirliği bir üst seviyeye taşımış. Kendisi başarılı performansından dolayı övgüyü hak ediyor.

Diğer karakterlere hayat veren Gökhan Küçük, Deniz Karaoğlu ve Gizem Bilgen üzerlerine düşen görevi layığıyla yerine getiriyorlar. Gizem Bilgen'i oldukça başarılı ve yaratıcı hareket düzeninden dolayı ayrıca tebrik ederim.

Sahne Tasarımda Esat Tekand oldukça başarılı bir iş çıkarmış. Dekor, birçok farklı mekanı bir bütün halinde gösteren, ince düşünülmüş, gösterişten uzak, işlevsel ve oyunun ruhuna uygundu.

Oyunun Işık Tasarımını da yapan Şahika Tekand, dinamik ve başarılı seçimleri, vermek istediği duyguyu başarıyla izleyiciye yansıtması açısından değerli bir iş çıkarmış ortaya.

Özetle, Tekand'ın Tragedyası Io; sorgulamaları, gerilimi, dili, dinamizmi, farklı sahneleme tarzı açısından, gözlerinizi bir an dahi kırpmayacağınız, kesinlikle izlenmesi gereken benzersiz bir iş olmuş. Türk Tiyatrosunda Şahika Tekand gibi çok yönlü bir başka isim daha yok. Yazar, Yönetmen, Işık ve şimdi de Oyuncu olarak izleyiciyi kendine hayran bırakıyor. Türk Tiyatrosu böyle büyük bir karaktere sahip olduğu için ne kadar gurur duysa az. Umarım heyecanı ve üretkenliği artarak devam eder. Bu başarılı oyunun izleyici ile buluşmasında emeği geçen tüm ekibi yürekten kutlarım…

AMERİKAN FİLMİ TADINDA BİR OYUN ‘ON KÜÇÜK ZENCİ’

DALYA UÇANKUŞ

11 Ekim 2011 tarihinde Savaş Özdural ve Kerem Kobanbay tarafından kurulan Ak’la Kara Tiyatrosu bu sezon Agatha Christie’nin romanından uyarladıkları polisiye türündeki yeni oyunları ‘On Küçük Zenci’ ile seyircisiyle buluştu.

Agatha Christie 15 Eylül 1890 tarihinde İngiltere’de dünyaya gelmiştir. 1971 yılında İngiltere’nin en yüksek onur unvanı olan Britanya İmparatorluğu Kadın Komutanı unvanına sahiptir. İngiliz töre romanı geleneğinde yazdığı polisiye türündeki eserleriyle dünya edebiyatında önemli isimler arasında yer alır.

Agatha Christie’nin yazdığı, Savaş Özdural’ın çevirdiği ‘On Küçük Zenci’ oyununun yönetmen koltuğunda Burak Karaman yer alıyor. Yönetmen yardımcılığını Merve Yel Tetikel, dekor tasarımını Behlüldane Tor, kostüm tasarımını Akın Tezer Tunalı yapıyor. Oyunda rol alanlar; Ediz Hun, Ali İl, Oya İnci, Pelin Turancı, Özdemir Çiftçioğlu, Fatih Gülnar, Hakan Akın, Ilgın Angın, Cengiz Eşiyok ve Ozan Altuntaş’dır.

Oyun; birbirini tanımayan on kişinin Bay ve Bayan Owen isimli bir çiftten Zenci adasında verilecek bir parti için davet mektubu alıp adaya gelmesiyle başlar. Farklı meslek gruplarından olan bu kişilerden kimi çalışmak kimi de eğlenmek için adaya davet edilmiştir. Bay ve Bayan Owen’ın hizmetkarları konukları karşılayıp malikaneye yerleştirir, Owen çifti adaya daha sonra gelecekleri haberini hizmetkarlarıyla konuklarına iletir. Bu durumdan kimse hoşnut olmasa da yapacak bir şey yoktur. Dinlemek için odalarına çekilen misafirler akşam yemeğinde salonda buluşurlar, hepsinin dikkatini çeken şey odalarında ‘On Küçük Zenci’ isimli bir yazının asılı olmasıdır. Bu durum üzerine konuşurlarken salonda da bu yazının asılı olduğunu fark ederler. Yazıda; başına gelen felaketler sonucu zencilerin tek bir zenci kalana dek azalması anlatılıyordur. Bu durum üzerine konuşurlarken gramofondan Bay Owen’ın sesi duyulur. Malikanede bulunun bu on kişinin sebep oldukları ölümleri anlatan bir ses kaydıdır bu. Oradaki herkes birilerinin ölümüne sebep olmuştur.

Dinledikleri bu ses kaydından sonra işler değişir. Adadan ayrılmak isteseler de kıyıya ulaşım mümkün değildir ve orada mahsur kalırlar. Birbirlerini suçlamaya başlayan bu insanlar kendilerine yüklenen cinayetlerden bahsederek kendilerini aklamaya çalışırlar. Bu hararetli tartışma esnasında Tony Martson karakteri içkisinden bir yudum alır ve

içkisine atılan siyanür sebebiyle yere yığılır, ölür. Siyanürü fark eden malikanedekiler artık adaya bir parti ya da çalışmak için değil öldürülmek için çağırıldıklarını anlarlar. Duvarlarda asılı olan 'On Küçük Zenci' yazısının ilk satırı şöyledir 'On küçük zenci yemek yemeğe gittiler. İçlerinden biri boğuldu ve geriye dokuzu kaldı'. Yazıyla doğu orantılı şekilde tek tek tüm konukların başına bir felaket gelir.

Oyunda gerilim anbean yükselerek tırmanır. Herkesin birbirinden şüphe etmesi, şüphe ederken bile zor durumda kenetlenmesi, bir can pazarı anında insan doğasının vahşiliği... İnsana dair iyi ve kötü ne varsa karakterlerde ilmek ilmek işlenmiş halde seyirciye sunuluyor. Bay Owen'ın oyunun finalinde ortaya çıkıp tüm bunları neden yaptığını açıklamasıyla birlikte etkili bir finalle oyun son buluyor.

Bütçesi ne kadar yüksek olursa olsun tiyatro oyunlarında kullanılabilen imkanlarla sinemada kullanılan imkanlar ve teknoloji arasındaki uçurum kıyaslanamaz. O sebeple oyunculuk mesleğinin icra edildiği iki ayrı platformdur sinema ve tiyatro. İkisinde de oynayış üslupları farklıdır ve farklı olmak zorundadır. Konuların işleniş biçimi, izleyicide yaratacağı etkinin yoğunluğu farklılık gösterir. Bu sebeple yazılmamış ya da dile getirilmemiş bir kural gibi de olsa tiyatroda genellikle daha net duyguların olduğu şeyler işlenir. Güldürmek ve ağlatmak net iki tercihtir. Ancak; germek, şüphede bırakmak, korkutmak, telaş ettirmek bunlar ara ve ince işlenip aktarılması gereken duygu durumlarıdır. Bu duygu durumlarında sadece bir şeyin ya da iki şeyin parlaması yeterli olmaz; oyunculuk, metin, dekor, kostüm, reji, müzik, ışık bir bütün halinde organize şekilde oyuna hizmet etmesi gerekir. Birinden birinin diğerine göre eksik ya da zayıf kalması işlenecek ve aktarılacak olan bu ara duyguların yapay gözükmesine ve oyunun başarısız olmasına sebebiyet verir. Bu sebeple sinemada kullanılan teknikler, efektler, yer mekan değişimleri sayesinde izleyiciyi illüzyona sokarak gerilmesini ya da korkmasını sağlamak, durumun etkisi altına almak kolaylıkla mümkünken tiyatroda bu ambiyansı yaratmak ve seyirciye o gerilim hissini aktarmak o denli zordur. Ancak tüm bu riskleri göze olarak Ak'la Kara Tiyatrosu 'On Küçük Zenci' oyununu sahneye koymuş ve iyi ki de koymuş. Çünkü bir tiyatronun değişen dekorlara, abartılı makyaj ve kostümlere ihtiyaç duymadan polisiye bir oyunu nasıl doğru şekilde seyirciye aktarabileceğinin temiz bir örneğini gösterdi bizlere.

Rol dağılımının doğruluğu, oyuncuların bu karakterleri dolu bir şekilde ses, postür ve tutarlılığını sürdürerek oyunun sonuna kadar oynaması çok başarılıydı. Oyunculardan bazılarının dublaj alanında da çalışmasının verdiği seslerine aşinalık seyircide ki Amerikan filmi izliyormuş hissini perçinleyen bir detaydı.

Filmleriyle büyüdüğümüz Yeşilçam'ın kıymetli oyuncusu Ediz Hun'u tiyatro sahnesinde izlemek büyük bir keyifti. Duru ve temiz oyunculuğu, karakteri bir giysi gibi üzerine giymiş olması keşke dedirtti, keşke çok daha öncelerde tiyatroya adım atsaydı ve bizi bu oyunculuğu izlemekten mahrum bırakmasaydı...

Tüm oyuncuların hakkını vererek, oynadığı karakterlere can verdiğini düşünüyorum. Ancak özellikle Fatih Gülnar ve Hakan Akın'ın performanslarıyla göz doldurduğunu belirtmek isterim.

Savaş Özdural ve Burak Karaman'ı böyle bir oyunla ve Ediz Hun'la seyirciyi buluşturduğu için tebrik ediyorum. Dekor, müzik, ışık, kostüm ne oyunun önüne geçmiş ne de geri planda kalmış. Her şey tadındaydı. Güzel bir polisiye oyun ve başarılı oyunculuklar izlemek isteyenlere 'On Küçük Zenci' oyununu tavsiye ederim. Kendinize ayırdığınız iki saat için pişman olmayacaksınız... Emeği geçen herkesi tebrik ederim.

HÜLYA NUTKU İLE HOCASI METİN AND'I KONUŞTUK

SEVAL DENİZ KARAHALİLOĞLU

Prof. Dr. Hülya Nutku, bu yıl "Metin And Akademik Ödülünü" kazandı. Hayatını tiyatroya adayan Hülya Nutku çok yönlü değerli bir aydın. Öncelikle hocaların hocasıdır. Bugün sahnelerde gördüğümüz çok sayıda usta oyuncunun üzerinde Hülya Nutku'nun emeği vardır. Dünyada tiyatro sahnelerine yansıyan bütün sıra dışı oyunların peşine düşen Hülya Hoca bitmek bilmeyen merakıyla hem kendini daima genç tutar, hem de çevresindekilere ilham kaynağı olur. Dokuz Eylül GSF'de yetiştirdiği sayısız öğrencilerin arasında bugün çok değerli oyun yazarları bulunuyor. Bütün bu değerli genç kuşağın ortak noktası, Prof. Dr. Hülya Nutku'nun imzasını taşıyor olmalarıdır. Hülya Nutk'yla sevgili hocası Metin And'ı, aldığı ödülü ve hocasının hayatına yaptığı katkıları konuştuk.

SDK - Bu yıl size "Metin And Akademik Ödülü" verildi. Bu ödülün sizin için anlamı nedir?

Hülya Nutku - Bu anlamlı ödülü veren 6. Anadolu Ödülleri Jürisine beni düşünerek oyladıkları için çok teşekkür ederim. Bu ödül benim için çok değerli, çünkü akademik yaşantıda lisans ve yüksek lisanstan sonra doktora bir dönüm noktasıdır. Dikkat ederseniz doçent ve profesör olsanız da Doç. Dr. ve Prof. Dr. diye tanımlanırsınız. Doktora yapan bir akademisyen artık ders vermekle yükümlü ustalarından el almış biridir. Bu anlamda lisans çalışmamı Prof. Dr. Özdemir Nutku ile yüksek lisans projemi Prof. Dr. Melahat Özgü ile tamamladıktan sonra Prof. Dr. Metin And'ın doktora babam olması nedeniyle bu ödül benim için çok değerli. Her zaman Prof. Dr. Metin And'ın yanında doktora yapmış olmaktan gurur duyarım. Doktora tezim "Tarihsel Dram ve Cumhuriyet Dönemi Türk Tiyatrosunda Tarihi Oyunlar" üzerineydi.

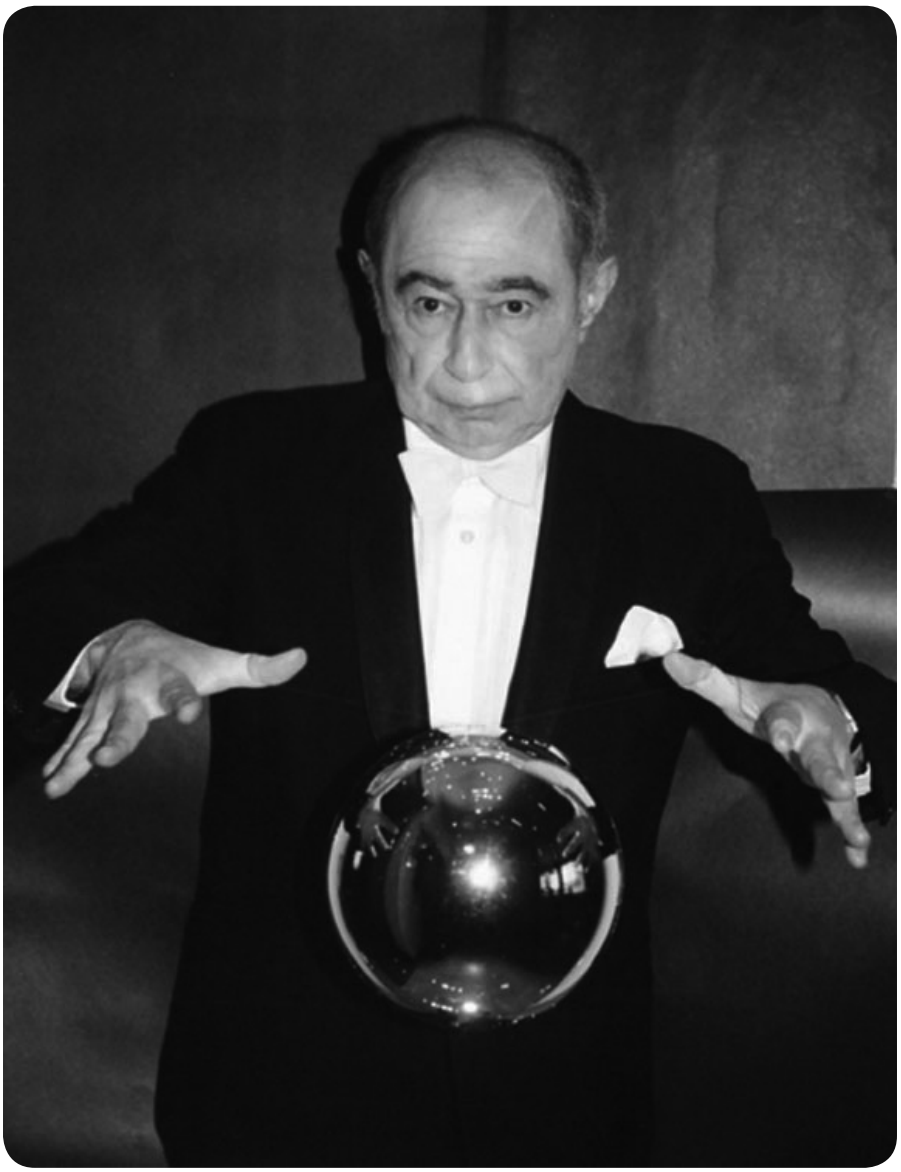
SDK - Metin And sizin hocanızdı. Onunla çalışırken neler öğrendiniz?

Hülya Nutku - Hocam,1927 doğumlu. Galatasaray Lisesi'nden mezun olduktan sonra, İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirmişti. 1960'lı yıllarda DTCF'ye asistan olarak giren Özdemir Nutku ile ortak bir yanı vardı. Her ikisi de Ferdi von Statzer'den ders almıştı. Yüksek lisans için Londra'ya giden Metin And, ardından Rockefeller Vakfı bursu alarak New York'a gider ve sonra ülkesine geri döner. Forum Dergisi'ni yönetirken, eleştirilerinden onu tanıyan Özdemir Nutku üniversitenin bu değerli insanı kazanmasını ister ve Metin And öğretim görevlisi olarak üniversiteye alınır. DTCF'den 1994'te emekli olan And, ayrıca Boğaziçi ve Bilkent'te dersler verir. Maalesef 2008 yılında hocam Metin And aramızdan ayrıldı.

SDK – Hocanız Metin And ile nasıl tanıştınız?

Hülya Nutku – 1970'te lisans eğitimi alırken onun 4 yıl boyunca Türk Tiyatrosu Tarihi öğrencisi oldum. İlk yıl Geleneksel Türk Tiyatrosu ile başlayan bu yolculuğum Tanzimat, Meşrutiyet, Cumhuriyet dönemi tiyatrolarıyla devam etti ve bütün bilgileri hocamın değerli kitaplarından ve titiz anlatımından öğrendim. Ama asıl zenginlik yüksek lisansta başladı. Metin And "Asya Tiyatrosu" dersi veriyordu ve inanılmaz bir bilgi birikimi vardı. Örneğin Kathakali dansçılarının el hareketlerinin anlamından tu-

tun, No ve Kabuki tiyatrolarındaki oyuncuların tavrına ve müzisyenlerin çalgılarının ayrıntılarına kadar zengin bir bilgi hazinesine sahipti. Hint, Çin, Japon tiyatroları kadar, Osmanlı şenlikleri, minyatürler, şaman törenleri, ritüeller, şenliklerdeki nahıllar, törenler, esnaf loncaları, cambazlar, oyuncular üzerine verdiği ayrıntılarla o kadar çok şey öğrendim ki hakkı ödenemez.

SDK – Metin And nasıl bir insandı?

Hülya Nutku - Engin bilgisine karşın çocuk ruhu taşır, naif tarafları çoktur. En önemli özelliği de nüktedan oluşudur. Sevda ve Cenap And ikilisinin varisidir ve Kavaklıdere şaraplarının ortağıydı, bir dönem orada yöneticilik yaptı. Kış günü bizler atkı, bere, eldiven takmış fakülteye giderken onun kısa kollu gömlek ve ince bir ceketle okula gelmesine her zaman şaşırırdık.

SDK – Okulda Metin And nasıl biriydi?

Hülya Nutku - İdari görevleri hiç sevmeyen Metin hocam, Sevda Şener hocamın diretmesiyle bir ya da iki sömestre de olsa bölüm başkanlığı yapmıştır. Hatta Sevda hocam "Metin hiç olmazsa bölümün tarihinde bu güzel görevi ifa etmelisin bir, emekliliğine göstergene yansıyabilir iki, ama en önemlisi idari işlerden hiç hoşlanmazsın, merak etme her işe ben koşacağım bu da üç" diyerek Metin hocayı ikna ettiğini anlatmıştı. Bu da bizim DTCF geleneğindeki hocaların dayanışmasının en değerli örneklerinden biridir. Yabancı dilde kitapları da olan hocamın 1500 kadar inceleme, tanıtım ve eleştiri yazısı var. Ayrıca Simavi Ödülü, Fransa Hükümetinin Nişanı, İtalya'dan aldığı Şövalyelik Nişanı, TÜBA'nın hizmet Ödülünü alması çok anlamlı. En son Tüyap'ın konuğu olduğunu anımsıyorum.

SDK - Metin And hocanız hangi yönleriyle sizi etkiledi?

Hülya Nutku - Bir akademisyen olarak, en çok onun "hoşgörülü" yanını çok severdim. Metin And dinlemeyi, sizi anlamayı, yol göstermeyi seven bir öğretim üyesiydi. Sanırım 1974 yılıydı. Ankara Devlet Tiyatrosu'na konuk olarak Kabuki Tiyatrosu geldi. Büyük Tiyatro'da sahne alacakları zaman hocam beni tanıtım için görevlendirdi. Elime ayrıntılı bir tanıtım çevirisi verdi. "Temsilden önce seyirciye okuyacaksın, onları tanımak ve anlamak için tiyatroya erken git" dedi. Kabuki oyuncularının saatlerce süren makyaj yapışlarına tanıklık etmek, onların tavırlarını izlemek, beden dilini keşfetmeye çalışmak benim için müthiş bir deneyimdi. Yüzlerini kat kat çok kaliteli makyaj malzemesiyle adeta maskeye dönüştüren oyuncu, son olarak gözüne damlattığı kırmızı damlayla bakışlarına inanılmaz bir derinlik kazandırıyordu. Ama tüm bunları Metin hocamın derslerinden öğrendiğim için açıkçası şaşırmadım, sanki yaptıkları her şeyin daha önceden tanığıydım. Metin And Hocam "Hashigakari, 'çiçek yolu' oyuncunun seyircinin içine doğru uzandığı yola denir" dedikten sonra, bu yolu tanımlamak için "defilelerde kostüm gösterimi için yürünülen yol gibidir" diye anlatırdı. Ama en çok nüktedan yanıyla, verdiği şu örneğe çok gülerdik. "Çiçek yolu bizde yanlış anlaşılmış. Şarkısını söyleyerek seyircinin arasına doğru yürüyen şarkıcının başına gül yaprakları serperek yürüdüğü yol-

dur". Bu bilgilerin üstüne Özdemir Nutku'dan Brecht ve epik oyunculuk bilgisini alırken en çok Mei Lanfang adlı oyuncunun bu yabancılaştırmaya dayalı oyunculuk tekniğini öğrendiğimizde, Doğu tiyatrosunun ne denli zenginliğe sahip olduğunu fark ettik.

SDK – Metin And'ın öğrencisine bakışı nasıldı?

Hülya Nutku - Metin hocam öğrencisine, onun "geleceğine inanan" bir hocaydı. Bir gün odasında hayran olduğum Güney Kore'den alınmış maskları gösterip "hocam ne kadar güzeller, elimizde imkan olsa da bizler de sahip olsak" dediğimde "Bir gün sen de gidip bunlardan alabileceksin buna inan!" dedi. Bu o zamanlar bana şaka gibi gelmişti. Ama 1998 yılında Ayşegül Yüksel Hoca ve Refik Erduran'la 27. Dünya Tiyatro Kongresine Güney Kore'nin Seul kentine gitme daveti aldığımda, oradan dönerken birçok mask alma şansını yakalamıştım. Kısaca bana inanmayı, başarılı olmayı, hedef sahibi olmayı öğretti diyebilirim.

SDK - Metin And ile yaşadığınız ve unutamadığınız bir anınız var mı?

Hülya Nutku - O kadar çok anım var ki bir iki tanesinden söz edeyim. Öncelikle hocamın içtenliğini ve nüktedan yanını anlatayım, o zamanlar tiyatro bölümümüzün personeli olan İsmail Efendi vardı, biz öğrenciler ona "hoca" diye hitap ederdik. Bir gün İsmail Efendi yanımdan geçerken laubali bir tavırla "Ne haber lan hoca?"dediğim sırada yanımdan geçen Metin hocamın "İyilik teşekkür ederim." dediğini duydum. Hak verirsiniz yaprak gibi titredim. Kapısının önünde uzunca bir süre bekleyip cesaretimi toplayıp kapısını çalıp odaya girdim. "Hocam çok özür dilerim. Çok üzgünüm biz öğrenciler İsmail Efendi'ye hoca lakabı taktığımız için böyle laubali bir tavrım oldu. Özür dilerim" dedim. Yüzüme bakmadan "Küstüm sana" dedi. İyice üzülmüştüm. Tam o sırada nüktedan bir tavırla "Ben de sevinmiştim. Öğrencilerim bana ne kadar samimi davranıyor diye" diyerek beni rahatlattı.

SDK – Sizin Metin And ve eşiyle çok güzel bir dostluğunuz vardı değil mi?

Hülya Nutku - Ankara'da Kuğulu Parka bakan güzel bir sitede oturan hocamı ziyaret eder, sevgili eşi yakın bir tarihte kaybettiğimiz balerin Yüksel Hanım'la sohbet etme olanağı bulurdum. Yüksel Hanım Dame Ninette Valois'nın ilk öğrencilerindendi. Kızı Esra'ya ve torununa düşkündü hocam. Eşinden ayrıldıktan sonra adını vermeyeceğim daha önce iki evlilik geçirmiş bir hanıma aşık oldu ancak yaşadığı evlilikler nedeniyle hanım evlenmeye yanaşmayınca hocamın ilk kez ne kadar üzgün olduğuna tanık olmuştum. İkinci evliliğini yapacağı sırada evine temizliğe gelen kadının, hocamın evinin çeşitli yerlerinde bulunan hayranı olduğu Marilyn Monroe fotoğraflarına bakıp "Hocam evleneceğiniz hanım ne kadar güzelmiş" dediğini, gülerek anlatırdı. Metin hocam ikinci evliliğini yazar Nazlı Eray'la yapsa da, bu evliliği yürütemedi. Kuğulu parka bakan karşılıklı iki dairede oturan Metin And muhteşem bir belgecidir, bir zamanlar eleştirmenlik yapsa da iyi bir tiyatro seyircisi olduğunu söyleyemem, dans üzerine de eleştirileri vardır. Evinde bulunan tiyatroyla ilgili pul koleksiyonu ve tiyatro oyunlarının videoları ile övünmekte haklıydı.

SDK – Metin And sizi çok desteklemiş ve bir kongrede sizi konuşma yapmak üzere kürsüye davet etmişti. Öyle

değil mi?

Hülya Nutku - 1975 yılında yüksek lisans yapıyorum. Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde Prof. Dr. İnal Cem Aşkun ve Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen 1.Türk Tiyatro Kongresi'ni yapıyorlar. İnanılmaz katılımcılar var. Metin And, Sevda Şener, Özdemir Nutku, Adalet Ağaoğlu, Başar Sabuncu, Vasıf Öngören, Haşmet Zeybek, Belma Ötüş, TRT'den kimi yapımcılar katılıyorlar. Metin hocam "Bana senin tebliğin yok kongrede ama sanki katılacakmış gibi bir tebliği hazırla ve deneyim kazanmak üzere kongreye gel." dedi. Ben de "Türk Tiyatrosunda Yönetmen Sorunu" başlıklı bir tebliğ yazarak, gözlemci olarak kongreye gittim. Ancak Metin And Hocamın oturum başkanlığı yaptığı sırada, katılımcılardan birinin gelmemesi üzerine salona dönüp bana fakülte numaramla seslenerek "13 numara Hülya kürsüye davet ediyorum. Bildirini sunmaya" deyince titreyerek çıkıp bildirimi okudum. Daha sonra Vasıf Öngören'den kocaman bir "Aferin" aldım. Adalet Hanım alnımdan öpüp "Çocuk sende iş var" dedi. Başar Sabuncu ise "Çok sorum vardı ama o kadar heyecanlıydın ki vazgeçtim." dedi. Bu anım da bir hocanın öğrencisine olan güveninin örneğidir. Aynı kongrede otel koridorunda elindeki fotoğraf makinesini Özdemir Hoca'nın kafasına dayayarak deklanşöre basıp "Özdemir, beyninin fotoğrafını çektim. Bunu tiyatro müzesine vereceğim. Böyle bir beyin az yetişir" demesi yine aklıma gelen onun nüktedanlığının bir yansımasıdır.

SDK – Metin And ilk hocalık deneyimini yaşamanızı sağlayan kişiydi. Öyle değil mi?

Hülya Nutku - Sevgili hocamın yüksek lisansta "Ankara Devlet Konservatuarı'nda Tiyatro Eğitimi" başlıklı tezimi hazırlarken beni çağırıp "Hülya benim Basın Yayın Yüksek Okulu'ndaki dersimle, Konservatuar'daki ders saatlerim çakışıyor. Beni asiste ederek 'Metinlerle Türk Tiyatrosu' dersine sen gider misin?" diyerek benim hem araştırmamı yaptığım Konservatuara girmemi sağlaması benim için çok önemliydi. Benim hocalık deneyimime bu güzel kurumda başlamama neden olması, orada yıllarca sürecek çalışmam sırasında, devlet tiyatrosunun ilerde en güzide sanatçıları olacak bu gençlere ders vermemi istemesi onun yüce gönüllü oluşunun en güzel örneğidir.

SDK – Metin And deyince aklımıza akademik bakımdan neler geliyor?

Hülya Nutku - Metin And bir kültür tarihi profesörüydü. Sadece Karagöz, kukla, ortaoyunu, minyatürler, halk dansları, oyun ve bügü (oyun ile büyü) fikri, şaman kültürü ritüelleriyle değil aynı zamanda sahne sanatlarıyla da ilgilenirdi. Evrensel bale sanatı üzerine yazan bir hocaydı. Bir tarihçi titizliği ile Türk Tiyatrosu'nu kaleme alan akademisyen yanıyla tanınırdı. Bunun yanı sıra, hobisi olan göz bağcılığını (sihirbazlığı) da aynı ciddiyetle sürdüren bir bilim ve sanat insanıydı. İllüzyonistti. Bir 23 Nisan günü Amerikan Kültür Merkezi'nde onun gözbağcılık (sihirbazlık) gösterisine gittiğimi anımsıyorum.

SDK – Metin And'ın öğrencisini koruyan ve destekleyen bir yaklaşımı vardı. Destekleme anlamında sizi en çok etkileyen ne oldu?

Hülya Nutku -Yüksek Lisans yaptığım sırada İngiltere "İnternational House" adlı bir dil okuluna yazılıp dil öğrenimi için İngiltere'ye gideceğim zaman Metin Hocam, o yıllarda Londra'da ITI'nın (uluslar arası tiyatro enstitüsü) başında bulunan Miss Bird'e bir mektup yazarak, "Mektubu getiren değerli bir öğrencimdir, kendisine Londra'da oynanan oyunları izlemesi için gereken kolaylığı sağlayın" diye yazmıştı. Oraya gittiğimde hocamın uluslararası bir isim olmasıyla gurur duydum. İlgili bayan bana özen göstererek sadece ulusal tiyatroların biletlerinin tümünü verdi, özel tiyatrolar konusunda bir şey yapamayacağını ama indirim yapılacak bir ITI kartı verebileceğini söyledi. Hocamın sayesinde o kadar çok oyun izledim ki müteşekkirim.

SDK – Sizi şaşırtan, hocanın sürprizli bir yanını keşfettiğiniz bir anınız var mı?

Hülya Nutku – Londra'da dil eğitimi alırken bana mektup yazan ve neler yaptığımı soran hocam, "Marks'ın mezarı Londra'da oraya da git. Bir de senden bir ricam var." diyerek bana bir adres yollayıp o adresten siparişlerini alıp Türkiye'ye getirmemi istedi. Gittiğim yer "Magic Land" adlı fantastik bir mekandı. Orada da hocamın yine uluslararası olarak gözbağcılar (sihirbazlar) arasında da tanındığına tanık oldum ve bana birçok illüzyon aletlerini paketleyip verdiler. Sadece gümrükten geçerken korkmadım desem yalan olur ama hocama ulaştırabildim. Anılarım bitip tükenmez, hocam hayatımıza ne kadar çok dokunmuş.

SDK - Yaptığınız tez çalışması sırasında karşılaştığınız ve sizi şaşırtan bir bilgi oldu mu? Yaptığınız çalışmanın adı ve içeriği neydi?

Hülya Nutku - Benim için en büyük şans sevgili hocamın benim 1976'da Ege Üniversitesi'nin bünyesinde kurulan Güzel Sanatlar Fakültesi'ne asistan olarak girdiğim sırada, onun da bölümümüzde ders vermek üzere her hafta Ankara'dan bir diğer hocamız Prof. Dr. Sedat Veyis Örnek'le İzmir'e birkaç yıl gelerek ders vermesiydi. Böylece hocamla her hafta görüşme fırsatım oluyordu. Hatta bir

keresinde birlikte depremi de yaşadık. Yine o nüktedanlığıyla "Hülya küstüm sana, sarsıntı sırasında kapının pervazına sığınıp görevli personeli de yanına aldın, bana yer bırakmadın!" dediğini dün gibi anımsıyorum. Tez çalışmama Tarihsel Dram kavramı ile başladık, hocamın derin bir tarih bilgisi vardı. Tez Cumhuriyet döneminde yazılmış tarihsel oyunlar üzerinde durularak bir senteze gitmemi istiyordu. Çalışma başladıktan sonra danışmanımın "Sadece Kurtuluş Savaşı'nı içeren oyunları alsak" dediğinde şaşırdım. Evet o süreci çok iyi biliyordu ama sıra oyunlara gelince çok zayıf metinlerle karşılaşınca derhal vazgeçtik. Çünkü 1933 yılında Cumhuriyetin 10. yılıyla ilgili CHP bir oyun yazma yarışması açmış, ancak gelen oyunlar son derece hamasi metinlerdi, bu nedenle vazgeçtik. Dolayısıyla kurban, martir (din uğruna şehit olan), tiran (zorbalık oyunları), suikast oyunları, kahramanlık üzerine kurulu oyunlar belli bir sınıflandırmayla batı tiyatrosundaki yerini almıştı. Yerelden evrensele giden metinlerdeki özellikler, tarihi hicveden metinler, romandan oyunlaştırmalar, belgesel ve biyografik nitelikli oyunlar ve tarihsel dönemlere yönelik tasnifler yaptık. Bu çalışmaların sonucunda doktora tezim "Tarihsel Dram ve Cumhuriyet Dönemi Türk Tiyatrosunda Tarihi Oyunlar" Turgut Özakman'ın Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü sırasında iç hizmetler yayınlarından 4 cilt olarak basıldı. Kapsamlı bir çalışma oldu. 1983'te doktor oldum. Bu doktora çalışması sayesinde Haldun Taner, Sina Akşin, Afşar Timuçin ve Orhan Asena ile yazışma fırsatı buldum ve böylece "tarih bilinci" kavramı zihnimde oluştu.

SDK - Yaptığınız bu çalışmanın önemi hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Hülya Nutku - Bu çalışmayı öncelikle önemseyen, o sırada Sanat Sevenler Derneği Başkanı olan Anıl Çeçen oldu. Bunun için bir panel düzenleyerek benim veri elde etmemi sağladığı için ona teşekkür borçluyum. Metin And, Orhan Asena, Sevda Şener, İlber Ortaylı, Emre Kongar gibi isimlerin konuşmaları bana doktora öğrencisi olarak yön verdi. Hatta birkaç yıl önce Karşıyaka Belediyesi'nin konuğu olarak İlber Ortaylı çalışmamı bastırmadığım için "kaynak gösteremiyorum" diye bana çıkıştı. Sanırım bu çalışmayı yayınlamak boynumun borcu oldu. Önemine gelince, Bernard Shaw "Tarihten hiçbir şey öğrenilemeyeceğini yine tarihten öğreniriz" demesi tarihin ne denli yaşamla ve insanların yönelişleriyle ilgili olduğunu gösteriyor. Yine çok yararlandığım Historical Drama adlı kitabın yazarı Herbert Lindenberger'in bir tarih dram tanımı vardır. Herbert Lindenberger "dram tarihin gerçekliğini soruştururken, tarih dramın düşselliğini sınırlar" der. Bu söz her zaman benim kılavuzum oldu.

SDK - Metin And ile çalışmak dönüp geriye baktığınızda size neler kazandırdı?

Hülya Nutku - Kazandırdığı en önemli şey hoca olmadan önce "insan olabilmek", öğrenciyle empati kurabilme becerisi, en önemlisi de öğrencinizin yeteneğini ön plana alarak onu nasıl desteklerim diye yollar araştırmak. Bunun dışında da hoşgörülü bir disiplin anlayışı içinde araştırma yapmanın ciddiyeti, elde ettiğiniz belgelere duyulan sevgi, bilginin, sanatın, bilimin önemini kavramak.

(Sadece Metin And mı, Sevda Şener, Özdemir Nutku, Sevinç Sokullu, Melahat Özgü, Gültekin Oransay, Alim Şerif Onaran, Mahmut Tali Öngören, tüm hocalarımın kattıkları için teşekkürler. Böyle bir kuşak ülkemize tekrar gelir inşallah)

SDK - Metin And'la çalıştığınız dönemde çevrenizde olan ve karşınıza çıkan sanatçılar, hocalar, yazarlar, oyuncular sizi nasıl besledi? Ve bu insanlarla kurduğunuz dostluklar, arkadaşlıklar size ne tür bir farkındalık kazandırdı? Hayata olan bakışınızı nasıl zenginleştirdi?

Hülya Nutku - Daha önce sözünü ettiğim gibi hocamın beni Konservatuara göndermesi dönemin hocaları olan Ergin Orbey, Ahmet Levendoğlu, Yücel Erten, Cihan Ünal, Can Gürzap, Muammer Çıpa, Edvina Levendoğlu, Cüneyt Gökçer, Mahir Canova, Nüzhet Şenbay, İlyas Avcı gibi hocalarla tanışmamı sağladı. Ayrıca dönemin öğrencileri Tamer Levent, Mehmet Ali Erbil, Mehmet Büyükağaoğlu, Derya Baykal, Serap Sağlar, Zuhal Olcay, Bülent Arın, Haluk Bilginer, Levent Öktem, Cevdet Arıcılar, Semra Karlıbel gibi isimler aramızdaki yaş farkı az olsa da öğrencim oldu. Tomris Çetinel, Mazhar Alanson, İlyas Salman, Cüneyt Çalışkur, Civan Canova, Metin Oyman, Cemil Özbayer ve Erkan Alpago gibi isimler de yüksek lisans tezimde araştırmama yardımcı oldu. Yıllara dayanan bu dostlukları kazandığım için çok şanslıyım.

SDK – Doktora tezinden yola çıkarak yaptığınız özel bir çalışmayla önemli bir ödül almıştınız, öyle değil mi?

Hülya Nutku – Tez çalışması yaparken, tarihi oyunlar konusunda en iyi yazar olarak Orhan Asena'yı bulduğum zaman Orhan Asena üzerine özel bir çalışma yapmaya karar verdim. Yine bu çalışma sırasında tanıdığım, aslında Özdemir Nutku'nun tanıştırdığı Orhan Asena üzerine yazdığım "Cumhuriyetin 75.Yılında 75 Yılın Tanığı Bir Yazar: Orhan Asena" başlıklı biyografik çalışmamla Kültür Bakanlığı Biyografi dalında büyük ödülü kazandım. Eskişehir'de birçok tiyatro insanı ve yazarı tanıdığımdan söz ettim. Her yeni sanatçıyla tanışmak, insana her zaman farkındalıklar kazandırır ve hayata bakışınızı zenginleştirir. Bu tanışıklıklarla yaşamınız anlam kazanır.

SDK – Hocanız Metin And'ı en son ne zaman gördünüz?

Hülya Nutku - Son olarak, doktora babam Metin And'ı 2004 yılında, Özdemir Nutku, Afife Jale Ödül Töreni'nde "Muhsin Ertuğrul Özel Ödülü"nü aldığı zaman, arkadaşı ve meslektaşı Özdemir Nutku'yu görmek için geldiğinde gördüm.

KAMİL KELLECİOĞLU İLE RÖPORTAJ

MUSTAFA İRİ

1. Tiyatro Frankfurt'un kuruluş nedeni olan ilke ve idealleri hatırlamakla başlayalım.

Başlangıçtan bugüne nasıl geldi, neler yaşandı?

Tiyatro Frankfurt olarak 16 yılı aşkın bir süredir, Frankfurt'ta sadece Türkçe Tiyatro yapmak suretiyle Türk Tiyatrosu'nu gururla temsil etmek gayesiyle yola çıkmıştık.

Aslında ufkumuzu genişletmek ve ruhumuzu zenginleştirmek için tiyatro yaşamımızın vazgeçilmezlerden, olmazsa olmazlardandı. Biliyorduk ki bir millet, kültür varlığını her şeyden çok dilinde yaşatabilirdi. Bu sebeple Türk dilini ve kültürünün yansımalarını görmek için ; Türk Sahne Sanatlarının yurtiçinde olduğu kadar yurt dışında da gelişmesi ve tanıtılmasını önemsedim ve kendime bu konuda hassasiyeti ve gayesi olan yol arkadaşları buldum. Öz değerlerimizden uzaklaşmadan sanatın büyüleyici coşkusunu paylaşmak , hareket noktamızı oluşturdu.

2. Ülkeler arası kültür etkileşimlerinde yeri nedir?

2014 yılından bu yana Frankfurt Başkonsolosluğu'nun himayelerinde, T.C. Kültür Bakanlığı ,Frankfurt Belediyesi, Devlet Tiyatroları, İBB Şehir Tiyatroları ve özel tiyatrolarımızın desteği ile bu yıl 7.sini gerçekleştirdiğimiz Frankfurt Türk Tiyatro Festivali; kültürler arası iletişimde de etkin bir rol oynuyor. Şükür ki ilk günden itibaren insana dokunan, canlı ve samimi bir sanat olarak tiyatro festivalimiz de tanınan bilinen hatta takip edilip beklenen bir ritüele dönüştü. Alman Vali, Belediye Başkanları, milletvekilleri gibi gerek siyasi, gerekse halk tiyatrosu ve özel tiyatrolarla sanat çevrelerinin de sıkı takibe aldığı başarılı bir etkinlik olmayı başardı. Festival Almanlara Türkçeyi, türk oyuncusunu ve yönetmenini tanıştırma ve tanıtma konusunda oldukça etkili bir araç haline geldi.

3. Yabancı bir ülkede Türkçe oyunlar sergiliyorsunuz. Bu nasıl hissettiriyor?

Almanya'da tiyatro yapmak zor mu?

Biliyoruz ki; Tiyatro Toplumu bilinçlendirir, sorunlar dünyasına tarafsız bir gözle bakılmasını sorunlar üzerinde düşünmeyi, yargılamayı öğretir. Sanatsal yaratımın gücüyle insanı yakından irdeler. Bu nedenle Tiyatro Frankfurt olarak kendi kültürümüzü yaşatmak ve geniş kitlelere temas kurup sesimizi duyurmak için kolları sıvadık. Kültürler arasında bocalayanlara bir soluk olabilmek köprü vazifesi görmek çabamız bunu başarabiliyorsak ne mutlu bizlere!

4. Toplumların değer yargıları tiyatroyu etkiler mi?

Tiyatro ve insanoğlu ayna ve insan demektir özetle.. Elbette ki, içinde yoğrulan yaratılan yansıyan ne varsa insan hikayesine dair bu bilinçle hareket planımızı belirlemiştik daha ilk yolculuğumuza başlarken.

Hep hatırlattığımız gibi Konfüçyüs'e sorarlar, "Bir ülkeyi idare etmeye çağrılsaydınız, yapacağınız ilk iş ne olurdu?

Konfüçyüs cevap vermiş:" İşe önce dili düzeltmekle başlardım. Çünkü, dil bozulursa kelimeler düşünceleri anlatamaz. Düşünceler iyi anlatılmazsa, yapılması gereken işler yapılamaz. Görevler gereği gibi yapılmazsa , töre ve düzen bozulur, töre ve düzen bozulursa, adalet yoldan sapar. Adalet yoldan çıkarsa, şaşkınlık içine düşen halk ne yapacağını, işin nereye varacağını bilemez? Bunun

içindir ki, hiçbir şey dil kadar önemli değildir". dedi. Bu sebepledir ki, daha çocuk yaştan itibaren farklı coğrafyalarda yaşayan yurttaşlarımızın özünden kopmadan, kültürüne yabancılaşmadan tiyatro en güçlü sanat fireysek köprü olmayı hedefledik. Köprünün temellerini de üstün inanç ve çaba ile inşa etmeye çalıştık. Tiyatro Frankfurt'un mimari Kamil Kellecioğlu olarak ben ve ekibim başta Zeynep Yıldız, Nur Onur, Adnan Kellecioğlu, Seval Ekşi, Venüs Bekar ve saymakla bitiremeyeceğim 40 kişilik tiyatro dostlarım ile yolculuğumuza başarıyla da devam ediyoruz.

5. Almanya'da uluslararası tiyatronun nabzını tutma şansına sahipsiniz. Günümüzün gerçeklerine değinir misiniz?

Almanyada olduğu gibi sahne sanatlarında da artık topluluklar farklılıkların peşinde, buda ister istemez sanat üreten kurumları, farklı kültürlerin ortaya koydukları performanslara yöneltti ve yapılan işleri bizim gibi kurumlar üzerinden takip etmeğe başladılar.. Türkiyenin en iyi oyunlarını Avrupalılarla buluşturan Frankfurt Türk Tiyatro Festivali bunun için çok önemli.. Türkiyede muhteşem işler yapılıyor buda sanat ihracatını kaçınılmaz kılıyor :) Sanatın Yaşam kalitesini yükselttiği aşikar Avrupalılar bunun farkında ve her yıl milyonlarca Avroyu sanata ayırıyorlar..

6. Tiyatro izleyicisinin değiştiğini düşünüyor musunuz? Popüler kültürün tiyatroya etkisi sizce nasıl?

Tiyatro izleyicisi tabii popüler kültürün dayatmaları karşısında en hızlı kan kaybeden sanat dallarından biri, sinema da olduğu gibi salonlar bile butik neredeyse kişilere özel hale büründü. Bunun hem iyi hem de üzerinde saatlerce konuşabileceğimiz başka başka açılımları var.

İnsan varsa tiyatro yaşamaya devam eder bunu biliyor ve en iyi bildiğimiz işi yapıyoruz Tiyatro...

Her yıl olduğu gibi bu yıl da oyunculuk atölyeleri ve paneller ile sanatçı ve sanat arasında bir nevi köprü vazifesi görmeyi dilden, kültürden, sanattan beslenmelerine vesile olmak kadar mutluluk verici başka birşeyi hayal edemiyoruz.

7. Toplumları kaynaştıran, barışı sağlayan bir etkinliğiniz, tiyatro festivaliniz var. Festivalde bu yıl neler göreceğiz?

Tiyatromuz toplumları kaynaştıran önemli etkenlerden biri olup, hedefini de binlerce yıllık Anadolu uygarlığımızın barışı sağlayan aktörlüğüne tanıklar bulmaktır. Bu açıdan Türk Tiyatrosunun misyonu, içinde yaşadığımız coğrafi konum itibariyle de önem kazanmaktadır.

Bu nedenle Türk Tiyatrosu, ülkemizi ve sanatımızı dünya halklarına tanıtması açısından altın değerinde önem taşımaktadır.

Ayla Algan, Haldun Dormen, Tamer Levent, Oya Başar ve Ayşenil Şamlıoğlu›nun onursal başkanlığını yaptığı festivalimizde bu yıl ; Ankara Devlet Tiyatro'sunun sahneye taşıdığı Eyvah Nadir, Leyla ile Mecnun oyunlarları, 1001Sanat Dönme Dolap, Eskişehir Şehir Tiyatro'sunun Geçmem Gerek adlı çocuk oyunu, Performance of Anatolia'nın Plastik Aşklar ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları'nın Hisse-i Şayia oyunları tiyatroseverlerle buluşacak.

Paneller, söyleşi ve atölyelerle yine dopdolu bir festival programı sanatseverleri bekliyor.

8. Sevgili Zeynep Yıldız ile ortak projeler yapıyorsunuz? Verimli sonuçlar aldınız. 'Üstü Kalsın' oyunu iyi ses getirdi. O süreç nasıldı?

Tiyatromuzun düzenlediği festival çalışmaları yanında , ülkemizin ve Türk Tiyatrosu'nun Almanya ve Avrupa'da tanıtılmasına büyük bir katkı sağladığına inandığımız bu yolculuğumuzda farklı oyunlarımızla da dikkat çekmeyi başardık. Festivalimiz Koordinatörü senarist, yönetmen,

yazar Zeynep Yıldız'ın yazıp yönettiği Tamer Levent'in süpervizörlüğünü yaptığı "Üstü Kalsın' ile ortak projelere imza attık.

Çok çok verimli neticeler aldık. Bir kere Türk yazarların da harika akıcı, doğal bizden hikayeleri tam da bizim anlayacağımız perspektiften izleyici ile buluşturma tecrübelerini hayata taşıdık.

Direklerarası Seyircileri'nin oluşturduğu "Halk Jürisi" üyeleri, 2017-2018 Tiyatro Sezonu'nda sahneye konulan "Üstü Kalsın" oyunumuzu izleyerek bizleri ödüle layık gördüler. Fark yaratan senarist ödülüne layık görülen Zeynep Yıldız Sanatın en büyük farkındalık aktörlerinden biri olan tiyatro için harika oyunlarını kaleme almaya devam ediyor.

Kültür Bakanlığı'nın onaylı bir oyunu olmasının yanı sıra yerli ve yabancı basında övgüyle söz edilen bir oyunumuz oldu. Oyun; Almanya ve Avrupa hatta Anavatan'ımız da da defalarca sahnelendi. Ardından Ayla Algan'ın süpervizörlüğünü yaptığı "Kim Geldi?" Bu oyunumuz da sanat otoriteleri ve izleyiciden tam not aldı. Yola devam ediyoruz harika bir senaryo daha geliyor!

9. Tiyatro dünyasında no-name oyuncularla çalışmak ilginç bir paradoks. Sizce de öyle değil mi?

Bütün ünlü oyuncular bir zamanlar ünlü değildi gerçeğini kim göz ardı edebilir ki kaldı ki profesyonel oyuncularımız kadromuzda her zaman var. Mine Tüfekçioğlu, Elçin Atamgüç, Nurten İnan Çiğdem Spickerman, Burcu Karakaya , Okan Patirer..

10. Türk oyuncularla yeni bir oyun çıkardınız. Ekipte kimler var? Sahne buldunuz mu? Yol haritanız nedir?

Mine Tüfekçioğlu, Elçin Atamgüç, Çiğdem Spickerman, Nurten İnan, Burcu Karakaya , Okan Patirer, Kamil Kellecioğlu.. Çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Oyun Türkiye ve Almanya' nın çeşitli şehirlerinde sahnelenmeye devam ediyor

11. Kültür ve sanatta evrensel bir tıkanıklıktan bahsediyorsunuz. Tamamen katılıyorum. Değişimi nereden başlatacağız? Sizin bir tiyatro akımı başlatma öneriniz vardı..

Evrensel tınanıklığın sebebi dünyanın ortak sıkıntıları doğaya, insana, barışa, hayata dair bizzat insanoğlu tarafından yapılan büyük hatalar. Hız çağının getirdiği hızlı tüketimden maalesef sanatında nasibini almış olması diyelim. İyi senaryo ve kalemlerin mum ışığıyla arandığı bir evredeyiz üretimi unuttu sanki insanlık tüketim tüketim.

Özümüze insanlık değerlerine dönmek varoluşumuzun ve dünyamızın da biricik sebebini hatırlamak.

En büyük dileğimiz, sanat enstrümanımızla gelecek kuşağın ümidini ve yarınlarını gözardı etmemek.

Değişime kendimizden başlamak mühim olan neler yapabiliriz, nasıl yapabiliriz üzerine iyi senaryolar oluşturup harekete geçmek diye düşünüyoruz.

12. Son olarak, bir çağrıda bulunmak gerekirse ne söylemek isterdiniz?

Tiyatronun amacı yozlaşmayı engellemek, hiç olmazsa geciktirmektir. Biliyoruz ki ; Tiyatro, asla ölmediği için değil, sürekli yeniden doğduğu için ölümsüzdür.

İnsanoğlu sanatta, aslında kendini aramaktadır... O halde tiyatroya, sanata yaşamınızda yer açın demek istiyorum.

Sanata Evet yeter de artar bile öyle değil mi? Sevgiyle Sanatla kalınız...

Herzliche Grüße

Sanat dolu günler dilerim.

“SANDALIM KIYIYA BAĞLI” VE DİNÇER SÜMER ANISINA SAYGIYLA...

CAN MURAT
YAŞAR ŞENGEL

Hani bazı yazarlar vardır, herhangi bir tiyatronun yeni repertuarında o yazarın adını gördüğünüz zaman içinizde bir sıcaklık ya da dudağınızın kenarında güvene dayalı bir gülümseme belirir. Hani bazı oyunlar vardır, oyunu izlediğiniz veya okuduğunuz zaman bu oyunu mutlaka ben de oynamalıyım veya yönetmeliyim ya da bu oyun mutlaka benim tiyatromda da oynanmalı diye düşünürsünüz. Bu bir kıskançlık değildir, beğeni karşılığında tüm içtenlikle özenmek belki de istemektir. Yazarlar içinde John Patrick, Mary Chase, Ülker Köksal, Başar Sabuncu, Sebastian Thiery, Peter Ustinov, Lasaygues-Bricaire ikilisi, Marc Camoletti, Eli Ssaghi, Barillet-Gredy ikilisi, Edward Albee, Gülsün Siren Kınal ve Dinçer Sümer benim yazarlarımın önde gelenleridir. Oyunlar içinde ise; Tabii ki en başta “Caniko”, “Tatlı Kaçık”, “Uzaklar”, “Çark”, “Momo”, “Ellerimin Arasındaki Hayat”, “Bana Burcunu Söyle”, “Şahane Adres”, “Paşa Annem”, “Kaktüs Çiçeği”, “Hayvanat Bahçesi”, “Profesör Enişte” ve “Maviydi Bisikletim” ve benzerleri sayılabilir.

Yanılmıyorsam 1986-1987 bahar ayları Nisan olabilir… AKM Oda Tiyatrosu… İlk kez izlemiştim “Maviydi Bisikletim” oyununu hem de yazarının yorumuyla… Oynadığı iki hafta boyunca en az sekiz kez izlemişimdir. Ve kendi kendime, “Bir gün gelecek ben bu oyunu oynayacağım.” dedim. Şu ana kadar kısmet olamadı. Kim bilir, belki bir gün, hem de çok yakında ? Oyunu yanlış hatırlamıyorsam Mehmet Aclan Sayılgan yönetmişti. Dekor tasarımı Hüseyin Mumcu’ya aitti. Işık tasarımı Mehmet Nuri Özakyol. Reji Asistanı ise Ayşenil Şamlıoğlu ustamızdı. Oyun broşürünü kulise girip kendisine imzalatmıştım.

1996-1997 sezonunda ise aynı oyunu İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları Mustafa Alabora rejisi ve Erdal Özyağcılar yorumuyla sahneye koydu. Tamamen farklı bir yorumdu.

Hangi versionu olursa olsun oyuna vurulmuştum. Yazar bu oyunun ekseninde mutluluk ve paylaşımın eskiden daha cömertçe yaşandığını savunuyordu. Özlem dolu bir maziyi rengarenk çiziyordu ve seyircinin kalbine dokunuyordu. Eser yazarın çocukluk ve ilk gençlik yıllarına nostaljik bir yolculuk yaptırıyordu. Bir dönemin çocukluk düşlerini naif bir üslupla ele alıyordu usta yazarımız. Çocukluğunun masum rüyalarını mavi bir bisiklet simgeliyordu. O mavi bisiklet bazen umutsuzluk, bazen

yenilgi, bazen de özgürlüğün simgesiydi.
“maviydi bisikletim. alman malıydı. hey yavrum hey kuşlar gibi uçardı. elden düşme değil acentadan almıştık. didonu elimde, hisarönü’nden dönerken eve, deliler gibi sevinçliydim.

-aslan babam dedim, güzel babam sağol!

-sen asıl kardeşine teşekkür et, diye gülmüştü babam. o getirdi bunu sana. şenay pembe kundağının içinde, minicik bir bebekti o günlerde. o doğdu diye devlet demiryollarının verdiği yüz elli lira ikramiyeye yirmi lira da babam eklemiş tam yüz yetmiş lira saymıştık, mavi bisikletime. ama annemin de hakkını yememeliyim.

-ne yapalım be şükrü bey, alıver bari, çok istiyor baksana demişti. -yahu kadın evin badanası, sıvası… bin tane harç borç.

-idare ederiz be adamcığım. bak sınıfını da geçti takıntısız tukuntusuz. şeker annem benim, canım annem, yorgun annem. çocukluğumun en güzel, en güneşli günlerinden biriydi. bisikletimi, evimizin önüne duvara dayamıştım. arkadaşlarım, bisikletimin iki metre uzağına yarım ay gibi dizildiler. bizim sokakta bisikleti olan tek çocuk bendim.”
Aradan yıllar geçti… Şu anda Güzel İzmir’imdeyim. Bir gün oyunun tekstini elime alacağım ve yola çıkacağım yürümeye başlayacağım. Dinçer Sümer’in İzmir’ini arayacağım. Bulamayacağımı biliyorum ya da yazarın gerçeği ve günümüz gerçeği çok farklı çıkacak eminim ama ben gene de yaşamak istiyorum, çok sert bir duvara çarpacağıma ya da çok şiddetli bir tokat yiyeceğime eminim.
Yazarımızın değişik eserlerini değişik yorumlarla da izledik yıllardır. Aklıma şu anda gelenlerden birkaç örnek vereyim : “Eski Fotoğraflar” oyununu Nedret Güvenç rejisiyle Oya Aydonat ve Ahmet Uz’un yorumuyla izlemiştik. Muhteşemdiler. “Gül Satardı Melek Hanım” oyununu Sadrettin Kılıç rejisiyle Serpil Tamur, Atilla Olgaç, Hale Tektaş, Filiz Soydan, Seval Gökçe, Civan Canova, Numan Pakner , Turgut Savaş’ın yorumlarıyla izlemiştik AKM Oda Tiyatrosu’nda. “Gecenin Kulları” oyununda Ayşin Atav, Bilkay Tekben, Nuri Ergün, Orhan Hızlı, Saltuk Kaplangı, Vehbi Aslan, Tomris İncer, Metin Çekmez ve Hale Akınlı muhteşemdiler.
Ve… “Beni Dünya Kadar Sev” 1993 yılı Dilek Türker Tiyatro Ayna… Yöneten Metin Belgin Oynayanlar Dilek Türker ve Mümtaz Sevinç. Her iki oyuncu da muhteşemdiler. (Bir acı ölüm daha. Bu yazıyı 25 01 2020 tarihinde yazıyorum. Daha dün ölüm yıl dönümüydü)
Bütün örnekleri İstanbul versiyonları üzerinden veriyorum zira bildiğiniz gibi daha çok yeni Güzel İzmir’imliyim. Esasında yeni sayılmam, babamın görevi icabı Amerika Birleşik Devletleri Washington D.C. doğumluyum. Altı aylıkken dönmüşüz Türkiye’me. Bir yıl rahmetli babacığım Ankara’da görev yapmış, sonrasında Çiğli Amerikan Üs Komutanlığı’nda bulunmuş iki sene. Daha sonra iki sene de Hava Harp Okulu Komutanlığı yapmış İzmir Güzelyalı’da. Yani hayatımın çocukluk döneminin dört senesi Güzel İzmir’imde. O yüzden Güzel İzmir’im hep bir aşktır benim için… Yıllarımı geçirdiğim İstanbul gibi… Paris, Venedik, Dijon, Atina gibi…
Son iki aydır İzmir’deyim ama daha önce on beş ay Torbalı’da yaşadım. İzmir’deki sanat olaylarını oradan takip etmeye çalıştım. Bu süreçte öyle bir oyun izledim ki hayranlıkla çarpıldım. “Sandalım Kıyıya Bağlı – Ayvuklalı Alekos ile Namazgahlı Şükrü Bey Destanı” Oyun tanıtımında yazıldığı gibi; “Biri Türk, diğeri Rum iki Anadolu gencinin dostluğu etrafında anlatılan öykü, bu yaşanan felaketleri bu günün seyircisine aktarmayı hedeflemektedir. Usta yazar ve tiyatro sanatçısı Dinçer Sümer’in kaleme aldığı “Sandalım Kıyıya Bağlı” adlı epik eser, “Ayvuklalı Alekos ve Namazgahlı Şükrü Bey Destanı” alt başlığından da anlaşılacağı üzere şiirin, müziğin, dansın ve yer yer kahkahaların yer yer göz yaşlarının arasında bize bir kez daha bu felaketlerin yaşanmaması adına ne yapmamız gerektiği hakkında düşünme imkanı sunmaktadır.1986’da “Abdi İpekçi Barış ve Dostluk Ödülü” kazanan eser, Ege’nin iki kıyısında barış, dostluk ve diyaloğun hakim kılınması için uzatılan bir kardeş eli, bir zeytin dalıdır.”
Bu oyunu en az on üç kez izledim son iki sezondur. Eskil-

ere bakarsak rekorlarım var İstanbul'da. Ustalarım Nisa Serezli ve Tolga Aşkıner oyunlarının sayıları tutulmadı ama "Lüküs Hayat" (eski versiyon) seksen kez ve "Cabaret" müzikali elli sekiz kere. Sanırım bu oyun oynadığı sürece rekorlarımı kıracak ve de aşık olduğum oyunlar listesine girecek.

Oyunu Murat Çidamlı yönetmiş. Ama ne yönetmiş ve hemen benim "Dahi Yönetmen" listeme dahil oldu. Kendi yazımıyla "Bir şiirin dramaturgisini yapmak ve o şiiri sahneye taşımak oldukça çetin bir iştir. Şiir metaforlarla yüklü bir söz sanatıdır. Şiirin yapıtaşları dizelerdir ancak dizelerin içerdiği çok katmanlı metaforlar daha çok soyut, alımlayıcının algısına açık çağrışımsal ve bazen de sezgiseldir. Şiir geçmişe dönük bir hatırlama, geleceğe dönük bir kehanettir. Metaforların sahne üstü karşılığı ise "arketiplerdir"." Murat Çidamlı Ustamızı bundan sonra tüm çalışmalarında takip etmeye çalışacağım. Başarıları devamlı ve yolu açık olsun.

Oyuncu kadrosuna gelince :

"Anlatıcı" rolünde ustaların ustası Tomris Çetinel var. Rolünün gerektirdiği gibi dingin, sevecen, seyirci ile hemen sıcak ilişki kurabilen hocaların hocası. Sahnede kendisini izlerken "Küçük Mutluluklar", "Sevinç ve Sevgi" veya "Anastasia" oyunlarında düşledim. Kim bilir ne şahane olurdu ? Oyunun başında elinde sahneye getirdiği Ege'min iki yakasını "Barış" ile birleştirecek olan mesaj şişesinde aklım kaldı, umarım gerçek barışı bulabiliriz.

Alekos rolündeki Mustafa Şen'i daha önceden izlemek ve teatral geçmişini bilmediğim için kendimi hiç affetmeyeceğim. Hele ki her seferinde "Doktor Bana İzmir Yaz" şiirini yorumladığında göz yaşlarıma hakim olamam da bunun bir kanıtı. Başarıları daim, yolu açık olsun. Önümüzdeki hafta başlayacağı yeni oyunu "Kafesten Bir Kuş Uçtu" biletlerimi şimdiden aldım ve merakla bekliyorum.

Mahinur rolünde Zeynep Nutku muhteşem ve ötesi. Her tarz rolü başarı ile oynayacağına emin olduğum bir "virtuosité" kraliçesi. Ustam Nisa Serezli'nin yaşar kıldığı "Paşa Annem" oyununda kim bilir nasıl bir kompozisyon yaratabilirdi ? Şu devirde oynanması çok zor belki de imkansız ama "Katharina Blum'un Çiğnenen Onuru" oyununda da hayal ettim kendisini. Şu anda o role göre çok genç ama gene Ustam Nisa Serezli'nin oyun sayısı rekoruna henüz ulaşılamayan "Tatlı Kaçık" oyununda muhteşem olabilir.

Melina rolünde Mesure Tahir çok iyiydi. Özellikle de solo bölümünde anlatılamaz yaşanır. "Türkiye Kayası" oyununda da kendisini iki kez izledim. İstanbul'da defalarca Hikmet Körmükçü ustamız tarafından oynandığında izlediğim aynı oyunda bana farklı geldi. Kendisini tekrar etmediği farklı bir rolde de izlemek istiyorum. Umarım yolu açık olur.

Şükrü rolünde Özkan Gezgin de çok iyiydi. Bu oyun dışında kendisini oyuncu olarak bir oyununu ve yönetmen yardımcılığı yaptığı bir oyununu da izledim. Farklı bir oyunda daha izlemek istiyorum. Başarıları daim olsun.

Koro ve orkestraya gelince tek kelimeyle muhteşem. Ayrı ayrı isim yazmak istemiyorum. Dekor tasarım da Tayfun Çebi, Kostüm tasarım da Funda Çebi, Işık tasarım da M. Kemal Gürgün, Müzik de Kerem Memişoğlu, Koreografi Özgür A. İnanç ve de Yönetmenimiz Murat Çidamlı şahsında emeği geçen herkesi kutluyorum. Akıttığınız her damla ter için hakkınızı helal edin. Tiyatro aşığı bir ağabeyiniz olarak başarılarınız daim olsun. Bu sezon üçüncü sezon ama bana göre daha yıllarca oynar. Ben de yıllarca seyrederim…

Geçen ayki yazımda(Ocak 2020) geçen sezon ile ilgili hayali ödül listesi yaptığımı yazmıştım. Bu liste içinden bu oyuna layık bulduklarım aşağıdaki gibidir. Umarım hayaller gerçeğe dönüşür.

2018-2019 ROTARY TİYATRO ÖDÜLLERİ TASLAĞI

ONUR ÖDÜLLERİ

TOMRİS ÇETİNEL

DİNÇER SÜMER

YILIN YÖNETMENLERİ

MURAT ÇİDAMLI – SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET TİYATROSU

YILIN KADIN SANATÇILARI

ZEYNEP NUTKU – SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET TİYATROSU

YILIN ERKEK SANATÇILARI

MUSTAFA ŞEN – SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET TİYATROSU

EN İYİ SAHNE TASARIMI

TAYFUN ÇEBİ – SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET TİYATROSU

EN İYİ KOSTÜM TASARIMI

FUNDA ÇEBİ – SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET TİYATROSU

EN İYİ IŞIK TASARIMI

M.KEMAL GÜRGÜN – SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET TİYATROSU

EN İYİ MÜZİK

KEREM MEMİŞOĞLU – İZMİR DEVLET TİYATROSU

JÜRİ ÖZEL ÖDÜLÜ

ÖZKAN GEZGİN – SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET TİYATROSU

EN İYİ SAHNE ARKASI EKİBİ

SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET Tİ-

YATROSU
EN İYİ ENSEMBLE
İZMİR DEVLET TİYATROSU SANDALIM KIYIYA BAĞLI OYUNU KORO EKİBİ
İZMİR DEVLET TİYATROSU SANDALIM KIYIYA BAĞLI OYUNU ORKESTRA EKİBİ
EN İYİ KOREOGRAFİ
ÖZGÜR ADAM İNANÇ – SANDALIM KIYIYA BAĞLI – İZMİR DEVLET TİYATROSU
EN İYİ TEKNİK EKİP
İZMİR DEVLET TİYATROSU SANDALIM KIYIYA BAĞLI OYUNU EKİBİ

Torbalı'ya yerleştiğimden itibaren Dinçer Sümer ile tanışıp sohbet etmeyi çok istedim. Araştırınca rahatsızlığını öğrendim. Ve 09 Eylül 2019 da kendisini kaybettik. Anısına saygıyla…
Yazıma kendisinin iki şiiri ile veda etmek istiyorum. İlki oyunda da var.
DOKTOR BANA İZMİR YAZ

Doktor ben iyi değilim
bana iki tertip izmir yaz
yüreğim darda bozgundayım
tütünüm acı tütmekteyim
çatalkayanın dumanı gibi
bak benzim külbeyaz

doktor binsem bu gece bir trene
inerim izmire gün ışırken
seçerim denize en yakın masayı
önce martılara gemilere günaydın derim
iskele kahvesinin tavşankanı çayı
ve yahudi böreğiyle kahvaltı ederim

sonra kalkar yürürüm kendi keyfimce
saparım kemeraltı çarşısına
hisarönü havra sokağı tilkilik
gezer dolaşırım aylak avare
mavi ülkesidir ilk gençliğimin
kahramanlar mahallesi ve basmane

derken sökün eder anılarım
doktor gör bak nasıl özlemişlerdir beni
ve nereden duymuşlarsa geldiğimi
sarışıp koklaşır hasret gideriz
ah başımın üstünde dönenen akça martılar
geldiğimi anılarıma siz mi müjdelediniz

gülme doktor anıların da canı var
ve anılar hayatın ziynetleridir
eski gümüş kemerler elmas küpeler gibi
aşklarım anılarım ve izmir
ya has ipek bir gömlektir benim için
ya da bir taş plak şimdi

doktor bana iki tertip İzmir yaz

SEVGİLİM İZMİR

Ne zaman özlesem o İzmir
saçlarında nice aşklara tanık bir imbat
gözlerinde gece yıldız yağıyor denize
ve elinde nergisleriyle
tenha otelime o küçük kadın gibi
gelir soyunur sevişir sessizce

belki de adı izmir bir sevgilidir
rüzgarıyla deniziyle nergisleriyle gelen
belki de sevgilim işte bu şehir
en eski şarabını sunar ince elleri
yaşarım gür sularla soylu coğrafyasıyla
esrik öpüşmeleri

aşklar ve kentler birlikte yaşar
birlikte soluk alırlar eski fotoğraflarda bile
ikiye bölebilir misiniz bir hasreti
bir şarkıyı maviyi sevinci
ayrı koyarsanız izmirle İzmirliyi
kırılır tuzbuz olurlar billurlar gibi

ey dinçer doğdun gezdin sevdin ne güzel
tenin güneşiyle yanık için nergisiyle serin
sen homerden beri izmirliydin
hani elele koşmuştunuz ya vapura bir gün
kazı duvarına teşekkür ederim diye
pasaportdaki taş iskelenin.

Bu yazımda sizlere "Sandalım Kıyıya Bağlı" oyunu ve Güzel İzmir'imin yetiştirdiği en büyük değerlerden "Dinçer Sümer Anısına Saygıyla" bölümünü yazmaya çalıştım. Sanatsız özellikle de tiyatrosuz kalmayın. Tüm güzellikler sizinle olsun.

"Sevgi-Saygı-Hoşgörü"
"C'est La Vie!" yani "Hayat Bu!"

CİHANGİR ATÖLYE SAHNESİ (CAS) ŞUBAT AYINA ON DEĞİŞİK OYUNLA SEYİRCİ KARŞISINDA...

ŞUBAT 2020 PROGRAMI

Arzu Gamze Kılınç ve Muhammet Uzuner'in 2017 yılında kurduğu **Cihangir Atölye Sahnesi (CAS)**, eğitimden sahne uygulamalarına tiyatroseverlerin geniş ilgisini gören yapısıyla, Şubat ayında, üçü kendi repertuarında bulunan altısı konuk tiyatro ekiplerinden toplam dokuz oyunla seyirci karşısında. **Cihangir Atölye Sahnesi (CAS),** Şubat ayında yalnız Beyoğlu Cihangir'de değil farklı sahnelerde ve şehirlerde de seyirciyle buluşacak.

Cihangir Atölye Sahnesi (cas) 2020'nin Şubat ayında; **Tiyatro Kuka, Tiyatro Tezgah, Versus Tiyatro, Yeni Tiyatro, İkinci Kat, Tiyatroperest** gibi birbirinden kıymetli toplulukları sahnesine konuk ediyor.

CAS'ın kendi yapımı **ÖDENMEYECEK! ÖDEMİYORUZ**! 16 Şubat, **ÜÇ KURUŞLUK OPERA** 18 Şubat, **RAİF İLE LETAFET** ise 21 Şubat 2020'de **CAS**'ta seyirci karşısında olacak. Ayrıca **Raif İle Letafet** oyunu 27 Şubat Perşembe saat 20.00'de **Artı Festival kapsamında Bursa Belediyesi Nilüfer Nazım Hikmet Kültür Evi'**nde seyirciyle buluşacak.

ÖDENMEYECEK! ÖDEMİYORUZ!

Çağdaş İtalyan Tiyatrosu'nun sivri dilli, muhalif, toplumcu oyun yazarı Dario Fo'nun "Ödenmeyecek! Ödemiyoruz!" adlı oyunu Arzu Gamze Kılınç'ın rejisiyle **16 Şubat 2020 Pazar saat 16.00'**da **Cihangir Atölye Sahnesi'nde (CAS)** seyirciyle buluşacak.

Nobel Edebiyat Ödülü sahibi Dario Fo tüm yapıtlarında olduğu gibi, bu oyununda da kadınlar ve onların yaşamla bağlarına önemli bir yer veriyor. Sinema ve tiyatro oyuncusu Füsun Demirel'in dilimize kazandırdığı "Ödenmeyecek! Ödemiyoruz!", kapitalizme karşı mücadele ve kadının toplumsal gücünü mizahi bir anlatımla sahneye taşıyor. Osman Özcan'ın sahne tasarımını, Onur Alagöz'ün ışık tasarımını, Berkem Seçgin'in grafiti tasarımı ve uygulamasını gerçekleştirdiği oyunda; Ece Güzel, İlker Yiğen, Kıvanç Kılınç, Onur Alagöz, Serpil Göral rolleri paylaşıyor.

Cihangir Atölye Sahnesi'nde sahnelenen Ödenmeyecek! Ödemiyoruz! oyunu, İtalya'da bir işçi mahallesinde iki yoksul ailenin içinde bulunduğu sıkıntılı durum üzerinden sınıf mücadelesi ve örgütlenme konularına eleştirel bir yaklaşım getiriyor. Yoksulluk içinde yaşayan bir işçi mahallesinin kadınlarının, her şeyin zamlanıp karaborsaya düştüğü, hayat pahalılığının yaşamaya imkân vermediği düzene duydukları öfkesi kitlesel bir harekete dönüşür ve kadınlar süpermarkete gidip ya kendi belirledikleri fiyatlarla ödeme yapar ya da hiçbir şey ödemeden aldıkları mallarla evlerine dönerler. Sonrasında ise mahalle karışır. Çünkü polis mahalleyi kuşatmış ve evlere baskın yapmaya başlamıştır. Oyun, bu gelişmeleri gülmecenin eleştirel anlatımıyla ele alıyor.

ÜÇ KURUŞLUK OPERA

Cihangir Atölye Sahnesi (CAS) genç oyuncuları tarafından hazırlanan ve önceki gösterimlerde büyük beğeni kazanan **"Üç Kuruşluk Opera"** adlı müzikli oyun **18 şubat 2020 Salı saat 20.30**'da **Cihangir Atölye Sahnesi'nde** seyirciyle buluşacak.

Bertolt Brecht'in 1928'de yazdığı, çevirisini Yücel Erten, müziklerini Miraç Özar'ın yaptığı, Serpil Göral'ın yönettiği, ışık tasarımını Onur Alagöz, koreografisini Hicran Akın, şan eğitimini Ekin Bezirganoğlu ve müzik direktörlüğünü Erkan Karaosman'ın yaptığı **"Üç Kuruşluk Opera"** adlı müzikli oyun, 20. yüzyılın en önemli Alman şairi, oyun yazarı, tiyatro yönetmeni, Berliner Ensemble'ın ve Epik Tiyatro'nun kurucusu Bertolt Brecht'in, İngiliz yazar John Gay'in ilk sahnelendiği 1728'de çok ses getiren oyunu Dilenciler Operası'ndan 20. yüzyılın iklimine uyarlandı. Sinemaya da aktarılan "Üç Kuruşluk Opera", güncelliğini her dönemde korumuş, tiyatro ve tasarımı şaşırtıcı bir biçimde buluşturan müzikli bir gösteri.

Brecht'in tiyatro tarihinde çok önemli bir yere sahip eseri "Üç Kuruşluk Opera", maceralarla dolu bir anti kahramanlar dünyası aracılığıyla sadece geçmişe ışık tutmakla kalmıyor, bugünün dünyasına ait somut gerçekleri işleyerek, günümüzü farklı bir bakış açısıyla yorumlamaya da imkân tanıyor. Oyun, ahlak değerlerini irdeleyip savaşın korkunçluğunu sergilerken, müzikal açıdan zengin ve esprili biçiminden de ödün vermiyor.

Ülkemizde farklı topluluklarca seyirciyle buluşturulan «Üç Kuruşluk Opera» adlı müzikli oyun şimdi **CİHANGİR ATÖLYE SAHNESİ'NİN (CAS)** genç oyuncuları tarafından sahneleniyor. Oyunda; Ayça Öztürk, Canberk Dikmen, Deniz Özçelik, Emrah Erginöz, Erdi Göksu, İlke Demiröz, Kübra Ayçiçek, Müge Bozkurt, Erdi Öztürk, Osman Onur Can, Rabia Gözde Yıldız, Sadık Seven rol alıyor.

RAİF İLE LETAFET

Cihangir Atölye Sahnesi'nin (CAS) ilk oyunu olan "RAİF İLE LETAFET" 21 Şubat 2020 Cuma saat 20.30'da Cihangir Atölye Sahnesi'nde, **27 Şubat 2020'de saat 20.00'de Artı Festival kapsamında Bursa Nilüfer Belediyesi Nazım Hikmet Kültür Evi'**nde seyirciyle buluşacak.

Kıvanç Kılınç'ın yazdığı, Muhammet Uzuner'in yönettiği, dekor tasarımını Veli Kahraman, kostüm tasarımını F. Nihan Şen, koreografisini Hicran Akın, müziklerini Ali Seçkiner Alıcı ve ışık tasarımını Onur Alagöz'ün yaptığı "**RAİF İLE LETAFET**" oyununda; Aras Cem Güler, Barış Özgenç, Bülent Düzgünoğlu, Kıvanç Kılınç ve Sinem Ünsal rol alıyorlar.

2018-2019 Tiyatro sezonunda başlayan ve 3 ayrı ödül komitesinden toplam 8 dalda aday gösterilen **"RAİF İLE LETAFET"**, Üstün Akmen Tiyatro Ödülleri›nde "**Yılın En Başarılı Ekip Oyunu"** ödülünün yanı sıra, oyuncularından **Sinem Ünsal'la Lions 25.Türkan Kahramankaptan Sanat Ödülleri'nde "Yılın En Başarılı Genç Kadın**" ödülünü kazandı. Raif ile Letafet adlı

oyunda ilk profesyonel deneyimini yaşayan Sinem Ünsal televizyonların sevilen dizisi Mucize Doktor'daki Nazlı karakteri ile de geniş ilgi görmekte..

Oyun 19. yüzyılın ikinci yarısında İstanbul'da geçiyor. Paranın ve gücün peşinde koşan Banker Veli ve yine zenginlik ve güç peşindeki baba Müşerref ile güzel kızı Letafet'in masum, romantik ancak parasız âşığı şair Raif döngüsündeki komik olayları aktarıyor. Raif ve Letafet birbirlerine âşıktır ve çok yakında evleneceklerdir. Ancak iflas eden Letafet'in babası kızını para için bir başkasıyla evlendirme kararı alır. Âşıkların kavuşmak için buldukları çözüm yolları onları eğlenceli bir biçimde yan yana getirecektir.

Oyunun yönetmeni Muhammet Uzuner, bir söyleşisinde oyun hakkında şöyle diyor: "Kıvanç'ın yazdığı oyun yapmak istediğim tiyatro biçimine olanak tanıyan eğlenceli bir metin. Cinsiyet, sevgi, ekonomi gibi konularda geçmişten günümüze söz söyleyen yapısıyla eleştirel de bir çalışma oldu. Orta oyunundaki ya da Commedia Dell'arte'deki açık oyun biçimini seviyorum. Bu biçim, oyun oynama duygusunu ve neşesini açıkça meydanda tutuyor ve bizlerin yaşama çabasına çok destek veriyor diye düşünüyorum."

KONUK TİYATRO EKİPLERİ

05 ŞUBAT 2020 ÇARŞAMBA SAAT 20.30

MEDDAH / TİYATRO KUKA

Burak Tandoğan'ın doğaçlama oynadığı, Evren Gülseven'in de doğaçlama müzik yaptığı **MEDDAH**, seyircisiyle taş üstüne taş koyarak kurulan bir kule. Tek kişilik bir dünya. Oyunumuzun merkezi, o an orada, seyirciyle interaktif ve doğaçlama bir hikaye kurmaktır.

Tiyatromuza taş üstüne taş dizerek oynayan bir çocuk oyunu olan **KUKA** ismini vermemiz de bundandır.

Niyetimiz ise modern oyuncu/anlatıcı performansı ve tiyatronun olanaklarını kullanarak Meddah/Dangbej geleneğini yeniden modern Anadolu tiyatrosunun bir parçası kılmaktır...

08 ŞUBAT 2020 CUMARTESİ SAAT 20.30

ŞEHİR BÜYÜYOR / TİYATRO TEZGAH

Kosova, yeni kapitalist düzenin getirdiği vahşi, saldırgan bir ortamda günden güne büyümektedir.

Almanya'dan Kosova'ya zorla göç ettirilen çingene bir ailenin küçük kızı olan Madeleine, kapitalist düzenin Kosova'da açtığı çukurlardan birine düşer ve ağır yaralanır. Aile Almanya'ya gidebilmek için başvurduğu Alman Konsolosluğu'ndan Nazi Dönemine özgü faşist bir tavırla kapı dışarı edilir. Madeleine yaşam mücadelesi verirken, annesi ile babası da çingenelere reva görülen insanlık dışı uygulamalara maruz kalırlar. Yeton Neziray'ın yazdığı, Senem Cevher'in çevirisini yaptığı oyunu Sadık Seven yönetti. İnci Gonca Beker 'in müzik direktörlüğü yaptığı oyunda; Anıl Özgür, Aydan Akboğa, Deniz Özçelik, Murat Avni Yürekli, Saadet Lokumcu, Yiğit Emrah Gümrah rol alıyorlar.

15 ŞUBAT 2020 CUMARTESİ SAAT 20.30

KREUTZER SONAT / VERSUS TİYATRO

Lev Tolstoy'un yazdığı, Kayhan Berkin'in uyarlayıp yönettiği **"Kreutzer Sonat"** oyunun ışık tasarımı Alev Topal, Ses tasarımı Joe Conchie ait. Oyunda Kayhan Berkin rol alıyor.

Kreutzer Sonat, Ludwig Van Beethoven 'ın la majör, 9 numaralı, OP.47 keman ve piyano sonatının adıdır. Karısının kendisini müzisyen bir arkadaşıyla aldattığını düşünen Pozdnişev, bir kıskançlık krizine girerek karısını öldürür. Pozdnişev›in tek kişilik bir anlatı ile bütün evlilik sürecini gözden geçirdiği oyun müzik, kadın -

erkek ilişkileri ve toplumun insan üzerindeki baskısını masaya yatırıyor.

22 ŞUBAT 2020 CUMARTESİ 16.00 - SAAT 20.30

23 ŞUBAT 2020 PAZAR 16.00

YERİN ALTINDA / YENİ TİYATRO

Sema Göktaş Yerin Altında oyununu 2005'te yazdı. Aynı yıl, Kültür Bakanlığı'yla TOMEB'in (Tiyatro Oyuncuları Meslek Birliği) ortaklaşa düzenlediği "Ütopya" yarışmasında ödül alan Yerin Altında oyununu reji alanında ödülleri bulunan Kadir Yüksel yönetiyor. Dramaturjisi Sevgi Karaca'ya, dekor tasarımı Emre Satı'ya, kostüm ve afiş tasarımı Ceren Aygüt'e, ışık-efekt tasarımı Orkun Ataoğlu'na ait olan "**Yerin Altında**" oyununda; Belgi Saygı, Sarper Saydam, Rusudan Savaneli, Hakan Uçar, Seda İgici rol alıyorlar.

Oyun, tam olarak tanımlanamayan felaket nedeniyle kendilerini bir anda yerin altında bulan Mehmet ve Ayşe'nin hikayesi üzerinden insanların değişime verdiği tepkiyi konu ediniyor. İkili yerin altına girdiklerinde kızları Deniz de onların yanındadır. Bir süre sonra sisteme daha fazla karşı gelemeyerek onları terk etmiştir. Dışarıdaki tehlikeyi tam olarak tanımlayamayan ikili, bu değişimin geçmesini bekleyerek duyarsız kalmayı tercih etmişlerdir. Daha sonra onlara, çaycılık yapan Teslime ve Cenk hoca katılacaktır. Yaşadığımız düzende her kesimden bir sözcünün alındığı oyun, sisteme çok sert göndermelerde de bulunuyor.

Yerin Altında çağın sorunlarını dile getiren evrensel bir oyun. Oyun, içerik olarak izleyicinin düşünmesini ve düşlemesini amaçlıyor. Aynı zamanda tüm dünyayı kaplayan tehlikeye karşı toplumda duyarlılık ve farkındalık sağlamak isteyen yazar, toplum ütopyasının gerçekleşmesi için de bir kapı aralıyor.

28 ŞUBAT 2020 CUMA 20.30

TEZGAH/ İKİNCİ KAT

Bir yazar, bir aktrist, bir müzisyen ve bir mutfak tezgahı... Sanatlarının, oynadıkları oyunların, yalanlarının, birbirlerini ve sevenlerini aldatmalarının; eski bir anne halısının üzerine döküldüğü bir gece... Evden çıkmak isteyeceğiniz ama kanalı bir türlü değiştiremeyeceğiniz bir "sevgisizlik" çağı hikayesi... Erkan Kolçak Köstendil'in yazdığı, Eyüp Emre Uçaray'ın yönettiği **Tezgah** oyununda; Aziz Caner İnan, Elit Andaç Çam, Haki Biçici, Emin Şentürk rol alıyorlar.

29 ŞUBAT 2020 CUMARTESİ 20.30

SIFIR TELAŞ / TİYATROPEREST

TİYATROPEREST konuk tiyatro ekibinin sahneleyeceği "**SIFIR TELAŞ"** adlı oyunu **29 Şubat 2020 Cumartesi saat 20.30'da Cihangir Atölye Sahnesi'**nde seyirciyle buluşacak.

Onur Özaydın'ın yazıp oynadığı tek kişilik oyunun yönetmenliği ile sahne ve ışık tasarımını Doğu Yaşar Akal üstlendi. Kostüm tasarımını İlayda Saran'ın yaptığı **Sıfır Telaş** adlı oyunda; Eşi ve kızıyla İstanbul'da yaşayan Yamaç, dedesinin ilerleyen rahatsızlığında yanında olabilmek için bir haftalığına Gelibolu'ya gider. İstanbul'a dönme hazırlığındayken oranın yerel bir radyosunda program yapma teklifi alan Yamaç için şimdi yeni bir dönem başlar.

"Ben Yamaç Ulaş. Sizleri bir günden alıp diğer bir güne sağsalim teslim edebilmek için mikrofonun başında yerimi aldım, hazır bekliyorum. Yamaç Ulaş'la Sıfır Telaş başlıyor!"[1]

1 ADRES: KULOĞLU MAHALLESİ, AĞA HAMAMI SOKAK NO: 18 CİHANGİR-BEYOĞLU İSTANBUL
Telefon: +90 532 234 27 81
www.cihangiratolyesahnesi.com
cihangiratolyesahnesi@gmail.com

ŞUBAT

5 Şubat Çarşamba 20.30
MEDDAH / TİYATRO KUKA (Konuk Ekip)
Cihangir Atölye Sahnesi

6 Şubat Perşembe 20.00
RAİF İLE LETAFET / CAS
Adem Baştürk Kültür Merkezi ESENLER

8 Şubat Cumartesi 20.30
ŞEHİR BÜYÜYOR /TİYATRO TEZGAH (Konuk Ekip)
Cihangir Atölye Sahnesi

13 Şubat Perşembe 20.00
RAİF İLE LETAFET / CAS
Şehit Kaymakam Muhammet Fatih Safitürk Kültür Merkezi
ÜMRANİYE

15 Şubat Cumartesi 20.30
KREUTZER SONAT / VERSUS TİYATRO (Konuk Ekip)
Cihangir Atölye Sahnesi

16 Şubat Pazar 18.00
ÖDENMEYECEK! ÖDEMİYORUZ! / CAS
Cihangir Atölye Sahnesi

17 Şubat Pazartesi 20.30
SALOZ'UN MAVALI / CAS
Cihangir Atölye Sahnesi

18 Şubat Salı 20.30
ÜÇ KURUŞLUK OPERA / CAS
Cihangir Atölye Sahnesi

21 Şubat Cuma 20.30
RAİF İLE LETAFET / CAS
Cihangir Atölye Sahnesi

22 Şubat Cumartesi 16.00 ve 20.30
YERİN ALTINDA / YENİ TİYATRO (Konuk Ekip)
Cihangir Atölye Sahnesi

23 Şubat Pazar 16.00
YERİN ALTINDA / YENİ TİYATRO (Konuk Ekip)
Cihangir Atölye Sahnesi

27 Şubat Perşembe 20.00
RAİF İLE LETAFET (ARTI FESTİVAL)
Bursa Nilüfer Belediyesi
Nazım Hikmet Kültürevi

28 Şubat Cuma 20.30
TEZGAH / İKİNCİ KAT (Konuk Ekip)
Cihangir Atölye Sahnesi

29 Şubat Cumartesi 20.30
SIFIR TELAŞ / TİYATROPEREST (Konuk Ekip)
Cihangir Atölye Sahnesi

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

ŞEHİR TİYATROLARI ŞUBAT 2020 OYUN DÜZENİ

TARİH	SAAT	01 SDKM BÜYÜK SAHNE	02 SDKM ODA TİYATROSU	03 SDKM TATBİKAT SAHNESİ	04 KONGRE MERKEZİ	05 GEBZE OSMAN HAMDİ BEY SAHNESİ
01 Şubat Cumartesi	15:00-20:00	FARELER VE İNSANLAR				
02 Şubat Pazar				11:00 MASAL ODASI ÜÇ KÜÇÜK KÖPEK YAVRUSU (Ç.O.)		
04 Şubat Salı						
05 Şubat Çarşamba			20:00 KURDELE YA DA ARTI SONSUZ			
06 Şubat Perşembe						
07 Şubat Cuma						
08 Şubat Cumartesi						
09 Şubat Pazar				11:00 MASAL ODASI ÇİRKİN ÖRDEK YAVRUSU (Ç.O.)		
11 Şubat Salı					20:00 GÜNÜN ÇORBASI	
12 Şubat Çarşamba			20:00 TAMAMEN DOLUYUZ (İLK OYUN)			
13 Şubat Perşembe			20:00 TAMAMEN DOLUYUZ			
14 Şubat Cuma			20:00 TAMAMEN DOLUYUZ			
15 Şubat Cumartesi	20:00	80 GÜNDE DEVR-İ ALEM (İLK OYUN)				
16 Şubat Pazar	14:00	OTOBÜS DURAĞINDA ÜÇ BENCİL (Ç.O.)		11:00 MASAL ODASI ÜÇ KÜÇÜK KÖPEK YAVRUSU (Ç.O.)		
18 Şubat Salı					20:00 GÜNÜN ÇORBASI	
19 Şubat Çarşamba			11:00-14:00 HAYAL PERDESİ (Ç.O.) 20:00 TAMAMEN DOLUYUZ			
20 Şubat Perşembe	20:00	80 GÜNDE DEVR-İ ALEM				
21 Şubat Cuma	20:00	80 GÜNDE DEVR-İ ALEM				
22 Şubat Cumartesi	15:00-20:00	80 GÜNDE DEVR-İ ALEM	18:00 * KADININ ELİNDEN (Okuma Dinletisi)			
23 Şubat Pazar	14:00	OTOBÜS DURAĞINDA ÜÇ BENCİL (Ç.O.)	18:00 * KADININ ELİNDEN (Okuma Dinletisi)	11:00 MASAL ODASI ÇİRKİN ÖRDEK YAVRUSU (Ç.O.)		18:00 KURDELE YA DA ARTI SONSUZ
25 Şubat Salı						
26 Şubat Çarşamba	11:00	MİNİK BULUT MİNNAK (Ç.O.)	14:00 HAYAL PERDESİ (Ç.O.) 20:00 TAMAMEN DOLUYUZ			
27 Şubat Perşembe	20:00	80 GÜNDE DEVR-İ ALEM				
28 Şubat Cuma	20:00	80 GÜNDE DEVR-İ ALEM				
29 Şubat Cumartesi	15:00-20:00	80 GÜNDE DEVR-İ ALEM				
01 Mart Pazar	14:00	OTOBÜS DURAĞINDA ÜÇ BENCİL (Ç.O.)		11:00 MASAL ODASI ÜÇ KÜÇÜK KÖPEK YAVRUSU (Ç.O.)		

Sosyal Sorumluluk Projesi;
"Ayrılık" Okuma Tiyatrosu 18 Şubat Salı / Saat: 14:00 / Gölcük Huzur Evi
* "Kadının Elinden" / Yöneten: Aysel YILMAZ / Oda Tiyatrosu

Genel Sanat Yönetmeni: **Aydın SİGALI**

GÜN YÜZÜNE ÇIKARILAN BİR CEVHER OYUNLARLA YAŞAYANLAR...

NURBANU ÖZTÜREL

Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi; Dramatik Yazarlık, Oyunculuk ve Sahne Tasarımı ana sanat dallarına aldığı ilk öğrencileriyle 2006 yılında üniversitenin Sahne Sanatları Bölümü bünyesinde kurulur.

Bu ana sanat dallarındaki öğrenciler birlikte ya da ayrı ayrı aldıkları- lisans programlarında gerçekleştirdikleri çalışmalarla küçük- büyük pek çok türde tiyatro eserinin yaratımında bulunurlar.

Tiyatronun kolektivizmini özümsemeleri, aynı zamanda profesyonel deneyim kazanmaları anlamında da öğrencilere çok yönlü katkıları olan bu sahne performansları aynı zamanda değişik vesilelerle izleyici ile de buluşturulur.

Bu buluşmayla kentin tiyatro bilincinin yükseltilmesi de dâhil olmak üzere tiyatronun tüm ögeleri iş birliği, eş zamanlı etkileşim ile çok yönlü işlevsellik kazanır, özetle tiyatronun tüm amaçları hâsıl olur.

Bu kapsamda, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Oğuz Atay'ın kaleme aldığı "Oyunlarla Yaşayanlar", 2019- 2020 akademik eğitim dönemi öğrencilerinin mezuniyet projesi olarak fakülte sahnesinde Kocaeli izleyiciyle buluştu.

Sahne ve Görüntü Sanatları Bölüm Başkanı Prof. Dr. Sema Göktaş yönettiği oyunun oyuncuları, dramaturgi dekor ve kostüm tasarımcıları, ışık ve efekt uzmanları fakültenin son sınıf öğrencileriydi.

Batı'nın Taklidiyle Aydınlanamama!

Oğuz Atay, Oyunlarla Yaşayanlar adlı oyununda Cumhuriyet'in ardından –özellikle 1960-70'lerde- aydınlanmanın/ilerlemenin yalnızca Batı'yı taklit etmekle gerçekleşeceğini düşünen, bu düşünceyle kendi toplumunu küçümseyen, toplumunu ve öz değerlerini aşağılamaktan kaçınmayan sözde aydını eleştirir. Bir diğer eleştiri oku da halkıyla asla bütünleşemeyen, kendisini halkını eğitmekle görevlendirmiş, ama bunu yaparken kendi noksanlıklarından habersiz aydın profilidir.

Oğuz Atay'ın tek tiyatro metni olan bu oyun aynı zamanda, Murathan Mungan'ın soyutlamanın yapıldığı bir oyun olma özelliğine vurgu yaparak, "Türk Tiyatrosu için yeni bir özellik, yeni bir soluk taşıyan bir oyundur. Oyunlarla Yaşayanlar" değerlendirmesiyle övdüğü oyundur da…

Oyun Seçimi Sanatçı Adayları İçin Bir Talih…

Prof. Dr. Göktaş'ın oyun seçimi, kendilerini hayat boyu başka gerçek-oyun kurmacaları içinde sınayacak, çok farklı alanlarda, farklı sahnelerde performans sergileyecek sanatçı adayları için son derece yerinde bir tercihti.

Geçmişle, geleceğin; toplumsallıkla bireyselliğin, olması gerekenle, olanın; hayalle gerçeğin, ölümle yaşamın, komik ile trajik olanın bir arada bu kadar başarıyla anlatıldığı, bu karşıtlıkların art arda yürüdüğü kimi zaman da iç içe geçtiği bir oyunda çalışmak nasip olmazdı herkese.

Altını bir kez daha çizmek gerekir ki; sanatçı adayları için olduğu kadar oyunu izleme şansı bulanlar için de bir talih olmuş kutlanası bu seçim.

Yarı Aydının Yanılgılarından Alınan Dersle Daha Mükemmel Bir Hayat Performansı

Oğuz Atay'ın, Türk aydınının çıkmazlarını kendine özgü hicvi ve kara mizahıyla anlattığı bu oyunda bugünkü aydınlarımızın taşıdığı kodların görülmesinden çıkarılacak dersler var.

Atay'ın kaleminden, gözlemlerinden süzülen kâh güldüren, kâh hüzünlendiren detaylarla aydın/sanatçı olma sorumluluğunu üstlenme yönelimindeki gençler, Cumhuriyet dönemi aydının yanılgılarını devam ettirmeyebilirler örneğin.

Yani hep kendi dışındakileri eleştirmek yerine kendilerine dönüp bakabilirler, aynaları sevmez yönlerini törpüleyerek geçmişteki yanılgılardan aldıkları dersle daha mükemmel bir hayat performansı sergileyebilirler.

Çünkü oyunda gördüğümüz büyük hayalleri olan karakterlerin oynamaya çalıştıkları roller sahici olmayabiliyor, ya da gerçekliklerin daha yaşanabilir olması için biraz daha yumuşamasına ihtiyaç duyulabiliyor.
Mizahi dili, yerli yerinde zekice mesajları, sembolik anlamlar örüntüsü ile kurulmuş bir oyunda, rejisiyle, oyunculuğuyla tasarımıyla tüm kadronun yaptıkları işin büyüklüğünün farkındalığıyla meşakkatli çalışmalar yaptığı anlaşılıyordu. Yoksa bu kadar küçük bir sahnede, akustiğin ses yalıtımının yeterince iyi olmadığı, oyuncuların hareket alanlarının bu kadar dar olduğu bir alanda izleyicinin zihnine, bedenine, ruhuna geçen, zekice detaylar sergilenemezdi.

Özetle; minicik bir detayın bile kaçırılmasının oyun bütünlüğünü eksilteceği bu oyunda izleyicisi ile de bütünleşen başarılı bir projeye imza atılmış oluyor.

Bu Başarılı Projede Kimlerin mi İmzası Var?

Oyunun Künyesi

Yazar: Oğuz Atay

Yönetmen: Sema Göktaş

Dekor Tasarım: Hande Aşıcı

Dekor/Aksesuar Tasarım: Osman Tayfun Ertürk, Songül Şayık

Işık Tasarım: Tuğçe Kamaş

Afiş Tasarım: Osman Tayfun Ertürk

Reji Asistanı: Göksel Görgün

Dramaturg: Ecem Onmuş

Sahne Amiri: Nureddin Erdoğan

Kostüm Ekibi: Buse Tan, Fatma Genç, Merve Saral, Nihan Kozan, Sinem Nur Mete, Tuğba Orkan

Ses Kumanda: Mine Kaleli

Oyuncular:

Coşkun Ermiş: Cantuğ Yavuz

Cemile Ermiş: Sevcan Kuş

Ümit Ermiş: Onur Ballı

Saffet Söylemezoğlu: Onurcem Aydemir

Servet Duygulu: Alihan Durgut

Emel Sevinir: Büşra Özdemir, Öyküm Atmaca

Saadet Nine: Selin Falay

Komşu Kadın: Hazal Deniz Gökcan, Büşra Özdemir

Şarkıcı: Cemre Kababulut

Garson, Müzik Hocası, Komiser, İcra Memuru: Ali Aktoprak, İbrahim Kuşçu

Bireyin İç Hezeyanlarına da, Toplumsal Meselelerdeki Konumlanışlarına da Geniş Çaplı Eleştiri

Oyuncular, oynadıkları karakterlerin kader kurbanı ezik şahsiyetler olmadığını başarılı performanslarıyla yansıtıyorlar. Rollerine hâkimiyetleriyle yaşadıkları durumların başlarına gelme nedenlerinin, yaptıkları küçük hesapları, korkuları, ürkeklikleri, endişeleri yüzünden olduğunu anlayabiliyoruz.

Bireyin içsel hezeyanlarına hem de toplumsal meselelerdeki konumlanışlarına da geniş çaplı bir eleştiri yöneltilen oyunun bir diğer başarısı da Göktaş'ın yorumuyla dengede tutulan duygusal etki… Tam insanoğlunun içine düşeceği çaresizliği görüp gözyaşlarımızı silecek bir mendil ararken ihtiyacımız kalmıyor, gülümsüyoruz ya da tam kahkaha atacakken düğümlenip sessizleşiyoruz. Ya da; "Başına gelenlerin sorumlusu sensin. Keşke bu sonu kendin için hazırlamasaydın. Senin için yapacak hiçbir şeyim yok. Zaten yaşamıyordun ki" deyip ölenler için üzülmüyoruz.

Ve Oyundaki Diğer Teknik Detaylar…

Dekor olabildiğince sade ve son derece iyi kullanılıyor. Evin içinde kullanılan dekorlar gerçek, eskimiş, köhne, ağır, iç karartan renkte seçilmiş. Ev halkının mutsuzluğunu, heyecansızlığını yansıtıyor.

Ev dışındaki dekorların kullanımı ise basit parçalarla anlatılıyor. En baskın ve en sahici olanın ev olduğunu gösterir nitelikte, yani dışarıda yaşanan her an, eninde sonunda yerini ev gerçekliğine bırakacakmış duygusu uyandırıyor.

Yazarının Gerçek Bir Tiyatroda Oynanması Dileği Gerçek Olmuş…

Ölümünün 43 yılında hala kitapları en çok okunanlar arasında yerini alan, en çok yabancı dile çevrilen yazarlar arasında yerini alan Oğuz Atay'ın ***Oyunlarla Yaşayanlar*** adlı oyunu adeta bir cevher gibi gün yüzüne yeniden çıkarılıyor. Çok berrak çok anlaşılır biçimde… Sanki yazarın söylemek istedikleri kanlı canlı insan bedeninden doğru yerde doğru zamanda fışkırıyor. Mesajlar bugünün izleyicisi için de çok anlamlı, çok etkili ve doğru algılandığında hayallerin de yaşamasına izin vererek gelecekte yaşanacak gerçek hayat performanslarını güzelleştirme potansiyeli taşıyor. Ha bir de şu var; yazarının son nefesinde "gerçek bir tiyatroda" oynanması dileği gerçek olmuş. Keşke daha çok, daha geniş ve teknik alt yapısı daha gelişmiş sahnelerde oynansa ve oyun daha çok izleyiciye ulaşsa…

MURAT ATAK İLE...

HACER AKBABA

Hacer Akbaba: Yeni Tiyatro Dergisi 1. Anadolu Emek ve Başarı Ödülleri'nde " **Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım**", "**Sırça Biblolar**" ve **" Karmakarışık**" oyunları ile **"** "**Yılın Yönetmeni**" ödülünü aldınız. Nasıl bir süreçti, anlatır mısınız?

Murat Atak: Sadece bu üç oyun için Alanya'ya gitmiş değilim. Onun için bu süreç, biraz daha gerilerden alınarak anlatılmalı diye düşünüyorum.

Hacer Akbaba: Peki neden Alanya? Sizi ne çekti buraya? Kurum tiyatrosu nasıl kuruldu ve bu sürece nasıl dahil oldunuz?

Murat Atak: Yaklaşık on yıl önce Alanya'da bir yeni bir oluşum başlamış. Alanya'nın o dönemki belediye başkanı Sn. Hasan Sipahioğlu kendi seçim bildirgesinde; "Eğer belediye başkanı olursam, Alanya'ya mutlaka bir konservatuvar açacağım" diye söz vermiş. Bu süreçte birçok değerli hocaya olduğu gibi bana da ulaştılar. O dönem oyuncu ve rejisör olarak oluşturulan çok güçlü bir kadro (Bozkurt Kuruç, Cihan Ünal, Arsen Gürzap gibi) ile birlikte başladık. Hemen arkasından çok sevgili Münir Canar ve Tomris Çetinel katıldı aramıza. Ali Tayla eskrim derslerine geliyordu. Seçil Öztan ses ve şarkı derslerine geliyordu. Şan demiyorum çünkü, biz şarkı söylemelerini istiyorduk öncelikle öğrencilerimizin. Çok sevdiğimiz rahmetli Didemciğimiz hareket ve dans derslerine geliyordu. Vesile Çalıkoğlu akrobasi derslerine geliyordu. Bu oluşum Işın Fırat koordinatörlüğünde ve Füsun Balkaya yönetiminde ilerliyordu. Böyle bir kadro ile başlamamızın en büyük nedeni ise Muhsin Ertuğrul'un vasiyeti ve hayali olan "Önce bölge konservatuvarları kurulmalı ondan sonra da oranın yerel insanlarıyla, tiyatro heveslileriyle bu eğitim sürdürülüp oranın kendi tiyatrosu açılmalı" sözleriydi. Bölge tiyatroları zihniyeti aslında öyle başladı. Devlet tiyatrosu ile mukayese ettiğimiz zaman, o zamanlar çok fazla konservatuvar yoktu; sadece Ankara ve İstanbul konservatuvarlarından mezun olanlar bölgelere gidip hizmet veriyorlar, orda belli bir süre kalıyorlar, görevleri bitince de kendi yetiştikleri ve okudukları illere geri dönüyorlardı. Bölge tiyatrosu olarak sadece Trabzon, Diyarbakır ve Adana ile Bursa'da tiyatro vardı. Sürekli taşıma su ile değirmen döndürülmeye çalışılıyordu. Ve böylece o şehirdeki kültür hayatını harekete geçirmeye çalışırken biz, belki de kendi çocuklarımızı bazı şeylerden mahrum bırakarak mecburi hizmete göndermiş olduk. Mezun olan arkadaşlarımızı oralara gönderdiğimiz zaman başlarında ustaları, örnek alacakları abileri, ablaları yoktu. Yeni mezunlar sanki eğitim almaya devam eder gibi oldular. Oysa herkes severek, isteyerek tiyatro sanatının gereğini yerine getirdi fakat bir taraftan akılları da buralardaydı. Yani bir an evvel zorunlu hizmetimi bitire-

yim, İstanbul ya da Ankara'ya hatta sonraları İzmir ya da Antalya'ya geri döneyim diye düşünüyorlardı. Alanya bu açından Türkiye'de ilk sayılabilecek örneklerden biriydi. Tam zamanlı konservatuvarımızı açtık ve bir konservatuvarda olması gereken "yabancı dil dahil olmak üzere" tüm dersleri verdik. Çünkü burası turistik bir bölge, buradan mezun olan gençlerimiz ile ileride yabancı dillerde de oyunlar oynanabilir düşüncesiyle yola çıktık. Çok donanımlı yetiştiler. Değerli yönetmenler ve hocalar geldi, gitti ve üçüncü senenin sonunda biz bir oyun sergiledik. Üç sene boyunca belli anma günlerinde ufak tefek işler yaparken artık eğitimlerinin sonunda bu genç arkadaşlarımız ile "Çil Horoz" oyununu sahneye koyduk. Belediye başkanımız da oradayken selam sırasında sahneye çıktım ve "Biz bu çocukları mezun ettik, eğer seyirci ve sayın başkan siz de bu arkadaşları mezun ediyorsanız bir an önce şehir tiyatrosunu kurun, bu çocuklarımızı şehir tiyatrosunun sanatçıları olarak görmek istiyorum" dedim, başkan da sahneye çıktı ve söz verdi. Ardından hemen "Alanya Belediye Tiyatrosu" kuruldu. Türkiye'deki nadir örneklerden biri, daha önce devlet tiyatrolarında olurken ilk kez Alanya'da gerçekleşti. Konservatuvarımızdan mezun ettiğimiz bütün öğrenciler hatırladığım kadarı ile 14 kişi, kadrolu sanatçı olarak belediye tiyatrosuna girdiler. Alanya'da bir kültür merkezimiz vardı; oradaki ışıkçılar, sesçiler, hizmetliler ile yavaş yavaş teknik kadro kurulmaya başlandı. Zamanla eşya taşıyan hizmetliler dekor kurmayı öğrendiler, önceleri sabit dekor üretirken, dekorların oyun içindeki değişimini öğrendiler. Işıkçı arkadaşlarımız aydınlatma ile ışık sanatının farkını öğrenmeye başladılar. Sesçi arkadaşlarımız konserlerde mikrofonlara ses ayarı yaparken yavaş yavaş tiyatroda efektin nasıl verildiğini, tiyatro müziğinin nasıl olması gerektiğini öğrendiler. Tam bir okul, tam bir ekol olarak başladık bu sürece. Ondan sonra birçok yönetmen arkadaşımız da geldi gitti, bazı hocalarımız özel işlerinden dolayı bıraktılar bu sebeple ben de uzun süre tek başıma kaldım. Alanya'ya direkt uçuş olmamasından dolayı ulaşım da kolay değildi. İlçeye bir havaalanı açılması, bizim işimizi çok kolaylaştırdı.

Ben company zihniyetine çok inanan biriyim. 17 yaşında konservatuvar sınavında karşımıza titreyerek gelen çocukları -kimi evlendi kimin çocuğu oldu artık-, 10 yıl sonra 27-28 yaşında hayatın içinde ve 10 yıllık tecrübeye sahip aktörler olarak görüyorsunuz. Hepsinin yeteneklerini, başarılarını, hangi rolün üstesinden kimin daha iyi gelebileceğini öğrenmiş oluyorsunuz. Yabancı bir yönetmen onların fotoğrafına bakıp tipine göre ya da oradaki sanat yönetmeninin yönlendirmesine göre seçim yapacakken, ben onların öğrencilik günlerini bildiğim hatta ciğerini bildiğim için daha sağlıklı seçimler yapabildim.

Hacer Akbaba: Peki rol dağılımını siz mi yapıyordunuz? Onlar kendileri mi aday oluyorlardı ben bu rolü istiyorum diye?

Murat Atak: Önceleri ben yapıyordum, sonraları yavaş yavaş kendi içlerinden de idareciler, yönetmenler çıksın diye her oyunda yönetmen yardımcısı olarak başka bir arkadaş ile çalıştım ve her arkadaşa bu fırsatı tanıdım. Bu işin nasıl olduğunu, kastın nasıl yapıldığını, dekoratör ile kostüm kreatörü ile nasıl konuşulacağını öğrettim. Bu tam anlamıyla bir konservatuvar eğitimiydi aslında. Sonraları bir tekste karar verildiğinde kast yapımını onlara bırakmaya başladım, yavaş yavaş doğru kast yapmayı öğrendiler. Aslında tiyatroda rol seçmek, rol beğenmek gibi şeyler yoktur, bu arkadaşların hepsi her rolün üstesinden gelebilirler. Ancak seyirciye bazı durumların daha inandırıcı gelmesi için fiziksel özellikler de devreye girer. "Öyle güzel bir hanım ki dönüp dönüp bakasın geliyor." dediğin zaman o rolde oynayacak kişi alımlı bir aktris

olmalı. Eğer ki rol; o günün estetik anlayışına göre çoğu karşı cinsin tercih edeceği, herkesin aşık olacağı bir delikanlıysa, bu şartları sağlayan bir aktör olmadığı zaman rol inandırıcılığını kaybeder. Elbette ki ruh durumu, oynadığı karakter, o karaktere bürünmesi çok önemli ama fiziksel durumlar da önem taşımakta. Önceleri tamamen fiziksel özelliklere göre kast yaparlarken onlar da yavaş yavaş başka şeylere dikkat etmeye başladılar. Sahnede 1,60 boylarındaki bir delikanlı 2 metrelik bir dev olabiliyor. Bu oyunculuğu ile ilintili bir şey elbette. Bu arkadaşlarım evet her rolü oynayabilirler. Ben onların çalışma prensiplerini ve işlerin nereye varacağını bildiğim için daha sabırlı davrandım. Repertuvara da genelde onlarla birlikte karar verdik. Başka bir rejisör onlarla benim kadar iyi anlaşamayabilirdi.

Hacer Akbaba: Alanya halkını iyi çözümlediğinizi düşünüyorum. Oyun seçimi nasıl yapılıyor?

Murat Atak: Bu konuda belediyenin çok önemli bir desteği var. Hasan Bey'den sonra göreve gelen Adem Murat Yücel de dahil olmak üzere hiçbir belediye başkanı, hiçbir müdür bizim repertuvarımıza müdahale etmedi. Biz hangi oyunu istediysek onu sahneye koyduk. Asla politik bir yaklaşım ile gelmedik, bir slogan tiyatrosu olmadık. Türk ve dünya klasiklerinin içinden en kıymetli örnekleri seçtik.

Hacer Akbaba: Gözlemlediğimiz kadarı ile halkın ilgisi memnuniyet verici. Genel olarak seyirci-tiyatro ilişkisi sizce nasıl Alanya'da?

Murat Atak: İlk olarak Alanya dışarıdan çok göç alan bir yer. Büyükşehirlerde zaten bu tür sanatsal etkinliklere hazır ve aç olan bir seyirci kitlesi mevcut. Alanya'ya göç eden bu kitleden etkilenen yerel halkta da zamanla "bizim de tiyatroya gitmemiz lazım" duygusu oluşmaya başladı. İkincisi Alanya halkı kendi tiyatrosunu çok benimsedi. Bir şey olduğu zaman "bizim tiyatro" diye bahsediyorlar. Dışarıdan oyun geldiğinde, seyirci çıktıktan sonra "bizim çocuklar daha iyiydi" diyorlar. O "bizim çocuklar lafı" var ya! işte o çok önemli. Bu bir aidiyetlik durumu, seyirciden gerçekten çok memnunuz.

Genel olarak baktığımızda; son dönemde tiyatroya gelen seyirci, tüm Türkiye'de olduğu gibi, daha tiyatronun kapısındayken "gülecek miyiz hocam?" diye soruyorlar. Bazen ben de "evet, çok güleceksiniz ama ağlanacak halimize" diyorum. Ne mutlu ki seyirci de yetişti, artık her dakika cep telefonu ile oynayan seyirci yok. Son dakika seyircisi azalmaya başladı. Biletler satışa çıktığında hemen almaya başlıyorlar. Satış konusu çok önemli tabii. İlk beş- altı yıl belediyenin bir kültür hizmeti olarak ücretsiz oynandı oyunlar. Ben bu konuya hep karşı çıktım. Emeğin bir karşılığı olmalı. Sanatı satın almanın dahi bir bedeli var. Şuanda bilet fiyatları devlet tiyatrosu ile aynı diye biliyorum. Seyircide bir azalma olmadığı gibi, "ücretsiz nasıl olsa, istediğimiz yere gidip otururuz" diyen seyirci de kalmadı. Bir hafta öncesinden biletlerini alıyorlar, izliyorlar, alkışlıyorlar, hatta yer bulamayanlar arasından imtiyaz isteyenler dahi oluyor. Bir taraftan seyirciyi de eğitiyoruz.

Tiyatro demek; bir ilde bir ilçede illa büyükler tiyatroya gider, küçükler okula gider, biz toplumun önderiyiz biz onlara yok göstereceğiz… demek değildir. Esas amaç özellikle küçük yerlerde, bir sosyal yaşam merkezi oluşturmaktır. Orda hasta doktoru ile karşılaşır, günlerdir belediye başkanından randevu alamayan bir çiftçi belediye başkanını orada görür. Avukat müvekkili ile karşılaşır. Rektörün kapısından korumalar tarafından gönderilemeyecekleri tek yer orası. Bizde protokol da yoktur, gelen biletini alır ve oturur. Belki rektörün yanında, ona soruları olan bir öğrenci oturuyor olabilir. Onunla yan yana, koltuk koltuğa oturmak, dirsek dirseğe olmak, 15 dk arada sohbet etmek belki onun için çok önemlidir. Tiyatrolar, operalar, senfoniler ve sergiler dahil olmak üzere bu tür kültürel etkinlikler ile o beldede, o ilçede, o ilde sosyal yaşam merkezi yaratmaktır esas amaç. Sahnede haran hayran izlediği kişiyi akşam bir kafede görmektir. Birlikte sokakta karşılaştıklarında beraber fotoğraf çektirmektir.

Zamanla okullar da tiyatroya gelmeye ve aynı şekilde sanatçılar da okullara giderek çocuklarla sohbet etmeye başladırlar. Çocuklarla çok güzel bir iletişim kuruldu ve onların içinden sanata meyilli olanlar konservatuvara girmeye niyetlendiler. Seyircilerden de "Ben de konservatuvara girmek istiyorum " deyip, bizim oyuncularımıza danışan, görüşen, onlarla birlikte çalışıp, daha sonra konservatuvarı kazanıp bitiren birçok genç oldu.

İlk soruya gelecek olursak "Karmakarışık" iyi bir vodvil örneğidir. Mesela günümüzde birçok dağılmış ya da sorunları olan aileler var lakin insanların gülmeye de ihtiyacı var. Oyunu başka güzelliklerle bezeyip sahneye koyduğunuzda halkın ilgisini çekiyor hem de bazı çapkınlıkların sonucunun nereye vardığını en güzel şekilde gözler önüne seriyorsunuz. Zaten bu tür hikâyeler hep çapkınlıklar üzerine kurulmuştur. Bu süreçte neler yaşandığını hem tempolu, hem estetik anlayışıyla sahnelediğinizde çok keyifli bir iş çıkar. Çünkü o tempoyu kaçırdığınızda seyirci dağılır gider.

"Sırça Biblolar" oyununda; 1930-40'lar Amerika'sını görüyorsunuz. Baktığınız zaman, şimdi o sıkıntıları biz de yaşıyoruz. Alanya öyle bir ilçe ki; yaşam orda çok kolay

değil. Alanya; büyükşehirlerde bunalmış, hayatı daha sakin geçirmek isteyenlerin tercih ettiği bir ilçe haline gelmiş. Yalnız erkekler var, çocuklarını yalnız büyüten kadınlar var. Belki doğa, belki deniz, güneş, kum, belki kültür… istedikleri her şeyi yapabilecekleri bir yer Alanya. Oraya yerleşen dağılmış aileler var. Sırça Biblolar oyunu bunlar için çok güzel bir örnek. Bir annenin çocukları üzerine duyduğu kaygıyı, o ailenin neden bozulduğunu konu alıyor. Biraz da o günün Amerika'sı ile bugünün Türkiye'sini mukayese ediyorsunuz. Erkek çocuğun; ailenin geçimini sağlama, kız kardeşine bakma sorumluluğu taşıması -ne yazık ki toplum böyle bir sorumluluk yüklüyor erkeğe- onları bunalıma itiyor... Sırça Biblolar; babadan kalma bazı anılara sığınmış bir genç kızla, kendi hayatını yaşamak isteyen bir delikanlının ve bunlar üzerinde büyük bir tahakküm kurmuş otoriter bir annenin hikâyesi. Çünkü anne; bu toplumun içerisinde çocuklarını, alkolden ve hatta bugünün Türkiye'sinde uyuşturucudan korumak zorunda. Maalesef bazı tarikatlardan, dini ahlaksızca kullanan gruplardan korumak zorunda. Anne evladına koruma içgüdüsü ile yaklaşırken, çocuk da toplumun yüklediği sorumlulukla bu yükü üstlenebileceğini zannediyor. Aslında olan hiç öyle değil, bugünün 20-21 yaşındaki gençlerine bile ben halen çocuk diyorum. Ve hatta bu eğitim sistemimiz ile ilgili çok ciddi bir sorun. Bizim dönemimizde ortaokul mezunları bugünün birçok üniversite mezunlarından daha çok şey biliyorlardı. Yani biz liseden mezun olduğumuzda, bugün herhangi bir master derecesindeki bilgiye sahip olarak mezun oluyorduk. Eğitimin bu durumundan dolayı; tiyatroya gitmeyen, okuma alışkanlığı olmayan gençler yetişiyor. Çünkü biz görsel zekaya, görsel bilgiye daha çok önem vermeye başladık televizyon yüzünden. Televizyona uyarlanmış bir sürü eser ne yazık ki dejenere edildi, çocuklar da maalesef gerçeği o zannediyor. Tiyatro sayesinde hiç olmazsa gençler dünya ve Türk klasiklerini tiyatroda seyretme imkanı buluyorlar.

"Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım"; yakın siyasi tarihimizi çok acımasızca anlatan çok buruk bir güldürü. Vatansever bir adam ile bir üçkağıtçının başına gelenleri anlatıyor. Bir bakıyorsunuz ki; üçkağıtçılar kazanıyor bu hayatta çünkü toplum onlara daha fazla kıymet veriyor. Gözlerimi kaparım vazifemi yaparım diyen bir adama; saf hatta salak gözüyle bakılırken, diğer tarafta daha uyanık birine saygı duyuluyor. Çocukken bize sorarlardı: büyüyünce ne olmak istiyorsun? diye; biz de itfaiyeci, polis, hemşire, asker olmak istiyoruz derdik. Şimdiki çocuklara soruyorsun aynı soruyu; zengin olmak istiyorum diyor, meşhur olacağım diyor. Meşhurluğun, zengin olmanın bir meslek olmadığının farkında bile değiller.

Bu eserler seçilirken, her biri üzerinde özellikle hassasiyetle duruldu. Bu üç oyun öncesine baktığınızda örneğin

"Derya Gülü" adlı bir oyun sahneye koydum. Genç bir kız ile yaşlı bir balıkçının evliliğini konu alıyor. Maalesef, günümüzde halen tartışılıyor çocukların kendi rızalarının dışında genç yaşta evlendirilmesi… Diğer taraftan Necip Fazıl'ın çok değerli eserlerinden biri olan "Püf Noktası" diye bir oyun koyduk sahneye. Bu oyun; bir şekilde siyasette yükselen birinin aslında neleri kullanarak nerelere geldiğini anlatan daha doğrusu ahlaksız bir politikacıyı anlatan bir oyun. Ondan önce "Bir Şehnaz Oyunu" oynadık. Bence Turgut Özakman'ın en kıymetli oyunlarından biridir. Oyunun konusu Osmanlı dönemindeki bir genelevde kadınların erkeklere nasıl peşkeş çekildiğini anlatırken, seyirci aynı zamanda Osmanlının da Avrupa'ya nasıl peşkeş çekildiğinin farkına varıyor. Seyircinin çok zeki olmasına gerek, oyunu izlerken kimin nereye nasıl satıldığını çok iyi görür. Bu tür paralellikleri kurduracak oyunlar ile seyircinin karşısına çıktık. Çok kıymetli oyunlar sahneye konuldu Alanya'da. "Duvarların Ötesi" bunlardan biri ve idam tartışmasının tam göbeğine oturmuştu o zaman. Hem yerli hem yabancı eserlerden oluşan çok değerli bir repertuvarla 10 yıl boyunca seyircimize ulaştık. Birçok genci yetiştirdik, artık bizim yerimizi onlar alacaklar. Benim de misyonum orada sona erdi sayılır.

Hacer Akbaba: Biz sizi dönem oyunları ve dev prodüksiyonların yönetmeni olarak tanıyoruz. Siz bu tür oyunları sahneye koyarken neler hissediyorsunuz?

Murat Atak: Geçtiğimiz günlerde devlet tiyatrosundan çok kıymetli bir arkadaşımla sosyal medya üzerinde tartıştık. "Kalabalık oyunları yapmayı bir şey zannedenler…." gibi bir görüş bildirmiş. "Oyunları kalabalığa boğmak başka bir şey, bir prodüksiyon yapmak başka bir şeydir" diye cevap verdim. Büyük prodüksiyonları sahneye koyarken matematik bilmek lazım. Müzik bileceksiniz, ki müzik bilmek nota bilmek demek değildir. Rejisörün ne hissettiği çok önemli. Geçen ay bir oyun çalıştık Eskişehir'de. Yoğun anarşik bir durum var sahnede, kavga var ve silahlar patlıyor. Karmaşık koşuşturmalı ortamın fonuna uygun hareketli bir müzik gerekirken, ben bunun tersine fona bir çello koydum sadece. Nasıl sakin çalıyor, onun o sakin çalışının üzerine sahnedeki o terör insanların iç halini öyle bir yansıtıyor ki! İşte müzik bilmeniz lazım, heykel bilmeniz lazım. Merak ediyorum Türkiye'de kaç sanatçı karikatür dergisi takip ediyor örneğin. Karikatür olağanüstü bir zeka ürünüdür, onun dilinden anlayacaksınız. Perspektif anlayışınız olacak, ışık bileceksiniz. Bunun için dünyayı bilmenize gerek yok. Biraz estetik anlayışı, biraz okuduğunuzu anlamanız, biraz izlediğiniz şeylerden bir renk uyumu yakalamak yeterli. Bunları kostüme, ışığa, dekora uygulayabilirsiniz.

İki çeşit büyük prodüksiyon vardır. Örneğin "Cats" müzikalinde kimlerin oynadığını sayamayabilirsiniz. Çünkü orda önemli olan prodüksiyondur. Birini çıkar diğerini koy, önemli değildir. Maskeyi taktığınızda onun arkasında iyi şarkı söyleyen herhangi bir iyi aktör o rolü oynayabilir. Rejisör için o kişinin çok önemi yoktur.

İkinci çeşit prodüksiyonda ise aktöre dayalı yaparsınız işi. Dünya üzerinde birçok müzikalde örneğin "Sunset Bulvarı" diyelim; orda oynayacak aktris çok önemlidir. Çünkü onun üzerine kurulur her şey. Ben aktöre çok önem veririm. Bunca yıldır onlarca oyun sahneye koydum. Tiyatro sanatı aktör sanatıdır. Aktör olmazsa hiçbir şey yapamazsınız. Her oyunda bu mümkün mü? 50 kişilik oyunda çok iyi aktör olmayabilir ama onu da öyle değerlendirirsiniz. Yani tiyatroda herkese ihtiyaç var. Bir tane Hamlet var. Bir tane Ofelya, bir tane Lady Machbet var. Bir tane Kral Lear var. Herkes başrol oynayamaz. Herkesi yeteneğine uygun şekli ile o rolde değerlendirebilmek çok önemlidir. Onun için iyi bir aktör- rejisör ilişkisi şarttır. Aktörü inandıracaksınız. Onunla tartışabilir, onunla küsebilirsiniz. Birbirinize tavır alabilirsiniz, sizin ortaya sunduğunuz fikir ona uymayabilir ama o sadece kendi sahnesini düşünür. Buna onu inandırmak lazım çünkü sonunda döner gelir bir ortak noktada buluşursunuz. Rejisör sadece prömiyer akşamı selamı verir. Ben bir defa selam veriyorum onlar her akşam selam veriyorlar. Alkışlanıyorlar, alkışlanıyorlar... . En çok da bunu kıskanıyorum. Seyirci ayakta, oyuncular kapıda bekleniyor, imzalar alınıyor. Beni kimse tanımıyor…. Onun için alkış çok güzel bir şey. Geçenlerde bir belgesel hazırlamışlar benimle ilgili, bir şey gönderdiler. Dedim ki; "üçüncü zil çaldı, lütfen gelin bizim en büyük ödülümüz olan alkışı bizden esirgemeyin". Bizim en büyük ödülümüz o, alkış…. Biz aç kalsak da susuz kalsak da, kiramızı ödeyemesek de, çocuğumuz evde hasta yatsa da, o gün bir yakınımızı kaybetsek de bunların hiçbir önemi yok. Sahne büyülü bir yer, biz oraya çıktığımız zaman alkışlanınca dünyanın en mutlu insanı oluruz. Ta ki kostümün ilk parçasını üstümüzden çıkartana kadar. Çünkü çıkarttığınız o ceket karakterin bir parçasıdır, yelek ikinci parçasıdır. Pantolonunuz, ayakkabınız yavaş yavaş siz artık George'den Murat'a dönmeye başlarsınız. Yalnız tek bir kostümle olmaz o, kostümün her parçasını çıkarışta o karakterden de bir parça gider üstünüzden. Bize diyorlar ki; "siz tiyatrocu değil misiniz, oynuyorsunuz". Hayır, biz özel yaşamda oynayamayız, provasını yapmadığımız hiçbir şeyi beceremeyiz. Özel yaşamda provasını yapmadığımız bir durumla karşılaşınca kalıveririz biz, şaşalarız.

Hacer Akbaba: Sizin aldığınız konservatuvar eğitimi ile bu dönem alınan eğitim arasında çok fark var değil mi?

Murat Atak: Evet biz konservatuvarda okuduk, şimdikiler üniversitede okuyorlar. Arada böyle bir fark var.

Hacer Akbaba: Bu durum sizin döneminizde konservatuvar sayısının az olmasından mı kaynaklanıyor sizce?

Murat Atak: Öncelikle o dönemde konservatuvar sayısının az olmasından kaynaklı ikinci olarak da şuanda yeterli sayıda hoca yok. Örneğin çok güzel bir hastane kuruyorsunuz, bir bakıyorsunuz ki içinde doktor yok. Gidip hastaneye tedavi olur musunuz? Şimdiki çocuklarımız "Hocam bir yere gireyim de…" diyorlar. Kırkın üzerinde tiyatro okulu olan bir ülkede, hangi hocayla ders yapacaksın peki? Elbette ki tiyatro bölümünü bitirenlerin hepsi de devlet tiyatrosuna girecek diye bir kaide yok ama biz o çocukları öyle bir yetiştiriyoruz ki sanki devlet tiyatrodan başka bir iş yapamazlarmış gibi. Öncelikle kendinden çok emin insanlar yetiştiriyoruz. Öyle olmazsa her akşam 300-500 kişinin önüne çıkamazlar. Aynaya baktığında kendini beğenecek insanlar yetiştiriyoruz. Oynadığı rolü sanki ondan başka kimse oynayamayacağına inandırarak yetiştiriyoruz. Buna rağmen çocuklar mezun olduğunda bir anda duvara toslamış gibi oluyorlar. Çünkü artık devlet kadro açmıyor ki. Diğer taraftan bütün mezunların da şahane olduklarını söylemek yalancılık olur. Neden? Ben Ankara Devlet Konservatuvarı'nda okudum. Cüneyt Gökçer benim sahne hocamdı, Bozkurt Kuruç benim sahne hocamdı, Asuman Korat benim sahne hocamdı, Ecder Akışık benim diksiyon hocamdı. Biz böyle değerli kişilerden eğitim aldık. İstanbul'dan aynı dönemde mezun olan arkadaşlarım da Yıldız Kenter, Müşfik Kenter ve Zeliha Berksoy'un öğrencisiydi. Bu hocalarımız Türk tiyatro tarihinin sayılı öğretmenleridir. Çünkü çok fazla iyi aktör var ama her iyi aktör de iyi bir öğretmen olacak diye de bir kaide yok. Bu saydığım isimler aynı zamanda çok değerli öğretmenlerdi. Hali hazırda Kıbrıs'ta bulunan Ayşegül Atik, ki kendisi dünya hanımefendisi, şahane bir oyuncu, mükemmel bir öğretmendir. Cihan Ünal Türkiye'de eşine az rastlanır çalışkanlıkta ve yetenekte başarılı bir aktör, aynı zamanda iyi bir hocadır. Ve ayrıca Can Gürzap ve Arsen abla da hocalık yapıyor. Bu isimlerin yanında yetişmiş olan insanlar günümüzde gayet başarılı bir aktör grubu oluşturdular. Ve yıllarca bu insanlar hocaları ile birlikte aynı sahneyi paylaştılar. Şimdi bakıyorsunuz; herkes yönetmen. O iş öyle kolay değil. Ben bu saydığım isimlerin başta Cüneyt Gökçer olmak üzere asistanlıklarını yaptım. Ahmet Evintan'ın, Macit Flordun'un asistanlığını yaptım, Ferdi Merter'in asistanlığını yaptım. Benim için en kıymetlisi ise ilk asistanlığını yaptığım ve Türk tiyatrosunun anıtı olan Mahir Canova'dır. Türk tiyatro tarihinin bir numaralı rejisörüdür. Cüneyt Bey'den önce mezundur zaten. Hadi ben bir oyun yöneteyim diyerek, kolunuzun altına bir kitap alır ve ben bunu sahneye koyayım derseniz, sadece kitabı sahnenin üzerine koymuş olursunuz. Trafik polisliği değil ki bu, sen sağdan gir, sen soldan çık diyerek yönetmenlik yapılmaz. Türkiye'de bugün, isim vermek istemiyorum çünkü birini unutursam çok ayıp olur, 6-7 kişi kaldık rejisör olarak. Öğretmen olarak bakıyorsunuz 10 kişi. Bu 10 kişi nereye yetişsin. Eğitim dendiğinde söylenmesi gereken bir tek şey var; sahneden beslenmeyen bir kimse lütfen aktörlük öğretmenliği yapmasın. Sahneye çıkacak önce…

Hacer Akbaba: Siz oyunculuk yaptınız mı?

Murat Atak: Yapmaz mıyım, senelerce… En son Ankara'da bir oyun sahne koyarken, Ali Hürol bir oyun teklif etmişti. Oyunu çok sevdim, rejisör kadrosundayken Şinasi Sahnesi'nde üç sene oynadım o oyunu, çok keyifli bir komediydi.

Hacer Akbaba: Hangisi daha çok keyif veriyor? Oyna-

mak mı, yönetmek mi?

Murat Atak: Hangi parmağınızı keserseniz daha çok acır? İkisi de değil mi, ikisinin de acısı aynı çünkü. Yönetmenlik yapmayıp sadece oyunculuk yapsaydım eğer, doymazdım. Çünkü oyunculuk yaparken siz bir yönetmenin ve yazarın talepleri doğrultusunda yeni bir karakter yaratarak sahnede yerinizi alıyorsunuz. Ve sınırlarınız var. Oysa rejisörlükte öyle bir şey yok. Bu röportajı okuyanlar Allah'a eş koştuğumu zannetmesinler ama, oranın Allah'ı sizsiniz. Oradan yağmur yağsın diyorsunuz, yağmur yağıyor. Şimdi çaksın şimşek diyorsunuz, şimşek çakıyor. Oradan tank girsin diyorsun, sen öl diyorsun…. Dünyanın en keyifli işi. Sizin hayal dünyanızı sahne üzerinde görmek kadar keyifli bir şey yok. Hayal ettiğiniz her şey orada. Bu olağanüstü bir şey.

Hacer Akbaba: Daha önce farklı illerde de oyunlar çıkardınız? Diğer iller ile kıyasladığınızda tiyatroyu Alanya'da nerede görüyorsunuz?

Murat Atak: Devlet tiyatrosu benim okulum, ekolüm. Tiyatroya ilk adım attığım yer, ben ne öğrendiysem orda öğrendim. Fakat Alanya benim kendi yavrum, kendi evladım. Komşunun çocuğu başarılı olduğunda, siz de sevinirsiniz ama kendi çocuğunuzun başarısı, kargaya yavrusu kuzgun görünür misali. Ki bu çocuklar çok yetenekli. Alanya tiyatrosu Türkiye'deki her özel tiyatro, belediye tiyatrosu ve maalesef tiyatroyu bilmeyenlerin kurduğu tiyatrolar gibi; sıkıntı çeken bir tiyatro. Çünkü tiyatroyu bilmiyorlar, öğrenecekler. Yöneticiler ve sahne gerisinden söz ediyorum tabi. Tiyatronun bazı gerekleri vardır, olmazsa olmazları vardır. Gece saat kaçlara kadar ışık yaparsınız. Sabah 9'da gel akşam 5'e kadar sürsün olmaz bizim işimizde. Türk toplumu memuriyet zihniyetine öyle alışmış ki! Tiyatro bunu asla kabul etmez.

Alanya'da benim başıma şöyle bir şey geldi: İki sene önce kalp krizi geçirdim. Provaya iki saat ara verdim, "arkadaşlar tansiyonumu ölçtüreyim kendimi iyi hissetmiyorum" diyerek doktora gittim. Beni apar topar ameliyathaneye aldılar. Duvardaki saate bir baktım saat 16;00'yı gösteriyordu "benim 18;00'de tiyatroda olmam lazım, ne kadar sürecek" dedim doktora. "Murat Bey masadan kalkarsanız eğer daha çok yaparsınız bu işi" dedi doktor ve işin ciddiyetini o zaman anladım. Yani orda bile provayı düşünüyorsun. Oyun bekliyor, prova bekliyor diye düşünüyorsun. Bunu herkese anlatmak çok zor. Hastanede ameliyat yaparken, namaz saati geldi diye böbrek naklini nasıl bırakıp gidemiyorsa bir doktor, tiyatronun da ne kadar kıymetli olduğunu Türkiye'ye öğretmemiz gerekiyor. Alanya'da da diğer tiyatrolar gibi böyle sıkıntılar yaşanıyor. Fakat görüyorum ki bu devlet memuriyeti zihniyeti yavaş yavaş devlet tiyatrosuna yansımış. Eskiden izin isteyemezdik. İzin istemek için rejisörün, hocanın yanına gidemezdik. Üçüncü, dördüncü asistanına çaktırmadan "hocanın psikolojisi nasıl" diyerek derdimizi anlatmaya çalışırdık. O asistan dahi, "hocaya ben bunu iletemem ki" derdi. Örneğin ben buradan kalkıp altı saat yol yaparak Kıbrıs'a gidiyorum, çocuk yarım saat uzaklıktaki evinden kalkıp saatindeki derse gelemiyor. Yıllarca Konya Selçuk Üniversitesi'nde, Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde hocalık yaptım. Ben kar kış demeden gittim geldim, ama artık tiyatro ahlakı azaldı.

Tekrar döneyim az evvelki soruya, bunun nedeni öğretmenlerden kaynaklanıyor. Siz rol ile boğuşacaksınız, siz antre kaçıracaksınız, siz rejisör ile anlaşamayacaksınız, siz çocuğunuz hasta iken matine suare oyun oynayacaksınız. Yapmanız gereken birçok şey varken, turneye gideceksiniz. Seyircinin cep telefonu ile oynamasından bahsettim az önce, kuliste antresini bekleyen konservatuvar mezunu olan oyuncu; cep telefonuyla oynuyor, mesajlaşıyor. Operaya gittiğinizde, orkestra çukurundaki sanatçının o sırada cep telefonu ile oynadığını görüyorsunuz. Belki sadece telefonuna bakıyor, belki onun da çocuğu hasta. Ama yapamaz, aklını başka işe yoramaz. Eskiden saat 19;00'dan sonra kulise telefon bağlamak yasaktı; ne sevinçli haber, ne üzüntülü haber için. Tamamen oyuna konsantre olabilmeniz için bir saat önce dünya ile ilişiğiniz kesilirdi. Şimdi bu cep telefonları yüzünden sekize bir kala oyuncu sahneye adım atacakken son dakika bir haber geliyor, tam da perde açılacakken. Tiyatro disiplininin kalmadığını görüyoruz. Seyirci bile bizden daha iyi durumda şuanda.

Hacer Akbaba: Alanya Belediye Tiyatrosu'nun oyuncularının çok yetenekli olduğunu görüyoruz. Nasıl bir eğitimden geçti oyuncular?

Murat Atak: Çok iyi bir eğitimden geçtiklerini söyleyebilirim. İyi bir aktörden, iyi bir hocadan eğitim alınması şarttır ve esastır. Çocuk konservatuvarı bitiriyor geliyor devlet tiyatrosu sınavına, ben de jürideyim. Kadro da yeterli sayıda yok maalesef. 20 kişi alacaksınız 300 kişi başvuruyor, çocuk dışarıda kalıyor. Dışarıda kalan ne yapacak? Işık Yenersu çok kıymetli bir ablamızdır, çok iyi bir aktristir. Geçen gün; "abla ne yapıyorsun" diye sorduğumda, "yömyöküz" oğlum demişti. Gidiyor çocuk Ales gibi birtakım sınavlara giriyor, oradan belli bir puan alıyor ve bir okulda araştırma görevlisi oluyor ya da yüksek lisans yapıyor. Yani sahnede yürümesini bilmeyen adam karşıma on sene sonra doçent olarak çıkıyor, hiçbir sahne tecrübesi olmadan. Zamanında konservatuvara ya da devlet tiyatrosuna almadığınız adamla, siz aynı okulda hocalık yapmaya başlıyorsunuz ve bir bakıyorsunuz ki

o adam bölüm başkanı olmuş. Örneğin Fazıl Say'ın hiç bir akademik kariyeri yok., üniversite mezunu bir genç. Dünya çapında, eşine emsaline az rastlanır Türkiye'nin gururu bir piyanist. Düşünün ki yarın gidecek bir konservatuvarda ders verecek, piyanist olarak da piyasada iş bulamamış başka biri okulda bölüm başkanı. Ve Fazıl'a diyor ki; "yok o öyle çalınmaz". Niye? "Ben profesörüm". Akademik dünyaya saygım sonsuz. Sanat bilimi; çok önemli. Hepsi araştırılmaya değer bilimsel çalışmalar ve bu çalışmalar gelecek kuşaklara aktarılmalı. Hatta bugün bile bize destek olacak, belki bizi yontacak bilimsel çalışmalar şart. Ama bilim insanlarının sanatçı yetiştirmeye çalışmaları bana çok doğru gelmiyor. Ben de bilim okullarında ders veriyorum. Bir üniversite beni çağırdı geçenlerde, endüstriyel tasarım bölümü başkanının hayaliymiş bu. "Hayal kurma dersi verir misiniz" dediler. "Seve seve" dedim. Ben, evet bir bilim yuvasında sanatla ilgili bir ders verdim. Akademisyenler de bize tiyatro tarihini anlatacaklar, tiyatro estetiğini anlatacaklar, dünya tiyatrosundan örnekler verecekler, tiyatronun gelişimini anlatacaklar. Dekor tarihini, kostümü, ışığı öğreneceğiz, dramaturjiyi öğreneceğiz onlardan. Bir metni elimize aldığımız zaman, metin değerlendirmesini öğreneceğiz. Bunların hepsi için bilim bize yol gösterecek. Bu değerli akademisyen kardeşlerimiz gelip de oyuncuya rol dersi verdikleri zaman, bu iyi bir durum değil. Ben onlara mühendislik dersi vermedim, ben onlara öykü kurmayı, aynı zamanda beyinlerinin sağ tarafını da nasıl geliştirmeleri gerektiğini öğrettim. Artık dünyada analiz devri diye bir şey kalmadı, artık sentez dönemindeyiz. Bütün bilgilerin sentezini yapabilen bir adam var benim karşımda artık. İyi bir mühendis yalnız çizimi ile olmamalı karşımızda. Yarın iş aramaya geldiğinde; ben gitar çalabilen bir mühendisi tercih edeceğim fabrikama almak için. Şiir yazabilen, şarkı söyleyebilen mühendisi tercihi edeceğim. Resim yapabilen doktoru tercih edeceğim. Yüzüne bakmayan doktora gitmem ki ben bir daha, çünkü o sadece tıp okumuş, onun yanında şiir kitabı da okumuş olması lazım.

Hacer Akbaba: Günümüz tiyatrosunun sorunlarına değinecek olursak; sizin cephede durum ne? Alanya'da tıkandığınız alanlar var mı?

Murat Atak: Günümüz tiyatrosunun sorunu yok bence. Günümüz tiyatrosu dün neyse bugün de o. Eskiden tiyatroda iyi olan arkadaşlarımızın çoğu dizilere kaçıyordu. Şimdi çok ilginç bir durum oluşmaya başladı. Dizilerde meşhur olanlar artık tiyatro yapmaya başladı. Sinema çok değerli bir sanat fakat televizyon sanat falan değil, tiyatro er meydanıdır. Bir şey varsa kendinizi ispatlayacağınız, sahnede ispatlarsınız. Sinemayı televizyon ile bir tutmuyorum elbette; sinema ciddi bir sanattır. Bir sinema yönetmeni arkadaşım anlattı geçenlerde, bir sinema filmi

çekeceklermiş, ”güzel de bir kız, rolüne de çok yakışmış fakat ağlayamıyor kız” diyor arkadaşım. “Ben de ağlaması için gözüne soğan süreyim, ilaç damlatayım istemiyorum” diyor. “Yaşlar dursun gözünde ve yavaş yavaş gözleri yaşarsın istiyorum” diyor. “Neyse her şey hazır, bir hakaret etmeye başladım kıza” diyor derken kızın gözleri dolmaya başlamış, ağlarken, “tamam kestik” demiş. Meğer çekmiş o sahneleri. Filmde de onu kullanmışlar.

Günümüz tiyatrosuna geldiğimiz zaman; devlet tiyatroları ve öncelikle İstanbul Şehir Tiyatroları, Türkiye'nin amiral gemileridir ve çok köklü kuruluşlarıdır. Ama hemen arkasından bakıyorsunuz bir Kocaeli Şehir Tiyatrosu, Eskişehir Şehir Tiyatroları gerçekten Türkiye'de çok iyi işler yapan büyük ödenekli tiyatrolar. Diğer tiyatrolar, örneğin Alanya diyoruz, diğer bölgelerden söz ediyoruz. Bunların hepsi belediye tiyatroları ve ne yazık ki küçük ücretlerle tam kapasite hizmet veremeyen tiyatrolar. Henüz tiyatroyu çok iyi anlayabilmiş bir ülke yöneticileri ile de karşılaşmadık. Okullarda seçmeli tiyatro dersleri var; diksiyon dersleri, caz tarihi… gibi. Her öğrenciye bu tür derslerin verilmesi gerektiğinden yanayım. Bu öğrenci bir gün kaymakam olduğu yerde, oraya gelen turne ekibine farklı davranacaktır. Yarın emniyet müdürü olduğunda başka türlü davranacaktır. Hayatında hiç tiyatroya gitmemiş, hayatında hiç senfonik müzik dinlememiş bir yönetici asla kabul edilemez. Çünkü çok sesli müzikte demokrasi kültürü vardır. Niye 50 tane saz var orkestrada? Niye 3-5 kemanla çözebilecekken niye 30 tane kemancı koyuyorsunuz orkestraya? Niye koro var operada? Bir tenor, bir alto, bir soprano yeter, bir mikrofonu koyun bir sistemle çoğaltın. Ama seyirci doymaz. Onların her birinin ayrı bir karakteri vardır. Çok sesli demek kendinden başkasının da sesini duyurma çabasıdır. Tek başına bağırırsan ötekinin sesini bastırırsan orda demokrasi olmaz ki. Bu demokrasi kültürünü yaşatmak için mutlaka her gencin koroda şarkı söylemesi, ortaokulda, lisede her öğrencinin mutlaka tiyatro çalışması yapması gereklidir. Tiyatroda şu vardır; sıranı bekleyeceksin. Sahneye girmek için de sıranı bekleyeceksin, konuşmak için de. Dolayısıyla bu disiplinden geçmiş çocuk tartışma sırasında bir başkasının lafını kesmemeye özen gösterir. Hayatta bazı şeylerde sırasının gelmesini bekler. Şimdiki sabırsız gençliğin bir şekilde sanatla o doğru “mi” doğru “re” sesini çıkartabilmesi için flütle çaba göstermesini öğrenmesini gerekir. Düğüm atmasını öğrenmesi gerekir çocuğun, izcilik yapması gerekir ki, kamp toplanmaya başladığında kendisi çözecek o düğümü. Çocuğun mutlaka bu sosyal etkinliklerin içinde olması gerekir. Eğer siz o çocuğa gitar çaldırırsanız o çocuğun akademik başarısının yükseleceğinden kesinlikle eminim. Bütün bunları bilmeyen çocuk konservatuvara geldiği zaman da tiyatro bölümünün işletme fakültesinden farkı kalmaz. Aynı öğrenci, aynı liseden mezun oluyorlar, aynı bilgisizlikle, aynı görgüsüzlükle, aynı cehaletle geliyorlar elimize.

Hacer Akbaba: Yeni projelerinizden bahseder misiniz?

Murat Atak: “Lüküs Hayat” devlet tiyatrolarında ilk kez sahneleniyor. Öncelikle İstanbul Şehir Tiyatroları'nda bundan otuz sene önce sahnelendi diye biliyorum. Sonrasında aynı reji ile yine Haldun Hoca'nın o çok keyifli rejisi ile devam etti. Bana böyle bir teklif geldiğinde,” oyunun adı benden büyük” dedim fakat çok güzel bir kadro ile çok keyifli bir çalışma yaptık. Devlet tiyatrosuna çok yakışır bir prodüksiyon oldu. Kolay kolay memnun olmayız biz, kendi yaptığımız işten fakat ben yaptığım işten çok memnunum. İyi bir iş çıktı, Ankara seyircisi de bunun kıymetini veriyor. Bazen çok seviniyorum bazen de buruk seviniyorum çünkü çok yakınlarım yer istiyor ama bulamıyorum.

Günümüz tiyatrosu nerede? sorusuna tekrar gelince; iyi iş olunca günümüz tiyatrosu çok iyi yerde. Siz yeter ki yaptığınız işe bakın. Tiyatronun tarihi; iki kalas bir heves. Ama bu iki kalas bir heves, gerçekten donanımlı kişiler tarafından heves edilirse, o iki kalası oynayan kişi olarak değerlendirmeyecek, dekor olarak değerlendirecekler. İki kalas deyince başkaları bir araya geliyorlar, olmuyor o işler.

Hacer Akbaba: Yeni Tiyatro Dergisi'nin etkinliklerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Önerileriniz var mı?

Murat Atak: Yeni Tiyatro Dergisi'nin etkinliklerini bilmiyorum. Bildiğim birkaç şey var: Birincisi; Türkiye'de dergi çıkartmak her baba yiğidin harcı değildir. Bir defa, bir dergi çıkartmak o kadar önemli ki! Ve zannediyorum Türkiye'de sizin gibi bir de Tiyatro Gazetesi var basılı bir yayın organı olarak. Bir defa çok pahalı bir iş, sanat çok pahalı bir iş zaten. Bir arp kaç para? Konser piyanosu kaç para? Sanat böyle ucuz bir iş değildir, ucuz olduğunda sanat ucuzlaşır, o zaman da toplum ucuzlaşır. Çok sazlı olmak başka şey, çok sesli olmak başka bir şey. Bir balerin, bir kemancı kolay mı yetişiyor? O çocuk bütün hayatı boyunca hiç voleybol oynayamayacak. Bir balet futbol oynayabiliyor mu acaba? Çok büyük yatırım ister bu iş. Onun için de sanatçı yetiştirmek çok özel bir iş. Tekrar dergiye döndüğümüzde bakıyorum; derginizin kalitesi çok iyi, içeriğine bakıyorsunuz, içerik şahane. Bir de konusu tiyatro olunca, bravo!

İkincisi; Anadolu deyince Kadıköy'den ötesini bilmeyen insanlarla dolu İstanbul. Ben adına her ne kadar sıcak bakmasam da “Anadolu Ödülleri” veriyorsunuz ve bildi-

ğim kadarı ile Diyarbakır, Ordu, Van, Urfa, Kıbrıs, Antalya, Alanya'ya gittiniz. Oralardaki genç arkadaşlarım bir emek sarf ediyor ve birileri tarafından bunun görüldüğünü bilmek o kadar önemli ki! O insanlar kendilerini çok mutlu hissediyorlar, bu şahane bir şey. Anadolu'da bu işe gönül vermiş insanların kendilerini iyi hissetmelerini sağladınız, bravo! Bakıyorum şuanda Ankara'dasınız. Oysa burada yaşamıyorsunuz. Hem oyun izlemeye geldiniz, hem burada oturduk sizinle röportaj yapıyoruz. Türkiye'de birçok tiyatro adamının tiyatro ekseninde görüşlerini alıp bunları yayınlıyorsunuz. Birbirimizden haberdar olmamızı sağlıyorsunuz, ne güzel. Benim için bu üçü çok kıymetli. Önerim ise; paneller söyleşiler büyüyebilir. Onlar Anadolu'da olabilir. Biz tiyatrocular bir araya geliyoruz ve kendi kendimize paneller yapıyoruz. Biz Atatürkçüler bir araya geliyoruz 10 Kasımlarda 29 Ekimlerde Atatürk şiirleri okuyup, körler sağılar misali birbirimizi ağırlıyoruz. Biz topluma bunu aktarabiliyor muyuz ona bakalım. Onun için Anadolu'da yapılırsa bunlar, orada sanata ilgi duyanların da gelip dinlemesi onların da bir şeyler öğrenmesi mümkün. Olacaktır diye düşünüyorum. Yoksa kendi kendimize yapılan işler; ancak bilimsel bazı şeyler olarak ya da kişisel kaprisler ya da dedikodular olarak birbirimizi yemekten ibaret oluyor. Biz bunu topluma ne kadar açabiliriz bunun üzerinde durmak lazım. Şu çok önemli eğer 1950'lerde güneydoğudaki çocukların eline birer keman verseydik, bugün hiçbiri eline silah almazdı. Onun için Anadolu'ya yapılan her yatırım Türkiye'nin geleceğine yapılan yatırımdır. Çünkü burada ruh var. Öbür tarafta sadece para var.

Hacer Akbaba: Son olarak eklemek istedikleriniz varsa, onları alalım sizden.

Murat Atak: Yerel yönetimlere seslenmek isterim. Kanalizasyon yaptık, şu kadar km asfalt döktük diye övünmek sizin haddiniz değil, sizi zaten bu işleri yapın diye seçiyoruz. Ramazanda iftar çadırı açıyorsunuz, karın doyurmak büyük sevap, ruhunu nasıl doyuracaksınız insanların? Beden hastası ölür ama ruh hastası öldürür. Onun için ruhları tedavi etme zorunluluğu var. Burada da en büyük görev yerel yönetimlere düşüyor. Buna bütçe ayırmak zorundalar. Övüneceğiniz şey, zaten göreviniz olan şeyler değil, bunların dışında kültüre ve sanata yaptığınız yatırımdır. Lütfen birbirinizle bu konuda yarışın, kaç km asfalt döktüğünüz ile değil.

Lüküs Hayat
11, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22 Şubat'ta
Ankara DT Çayyolu
Cüneyt Gökçer Sahnesinde saat 20:00'de.

USTALARLA "LÜKÜS HAYAT"

MİRAÇ ELLİGIRAM

Cumhuriyet sonrası, Tiyatro duayeni Muhsin Ertuğrul Bey'in çabalarıyla Türk Tiyatrosu en önemli operetlerinden birine kavuştu.

Lüküs Hayat...

Bu eseri, birçok önemli bestelerin yaratıcısı olan, Ekrem Reşit Rey (Yazar) ve kardeşi Cemal Reşit Rey (Besteci), 1930'lu yıllarda kaleme aldı.

Cumhuriyet dönemi sonrası yenileşmenin itici gücü olan batılılaşmayı, içi boş bir taklit sanan kesimi ustaca eleştiren oyun bugün de güncelliğini korumakta.

Lüküs Hayat ilk kez Devlet Tiyatrolarında…

Her sene büyük projelere imza atan Devlet Tiyatrosu, bu önemli eseri 2019- 2020 sezonunda Ankaralı seyircilerle buluşturdu.

Temsil gününden bugüne kapalı gişe oynayan oyunu, Tiyatro adamı, Usta yönetmen Murat Atak yönetti.

Konusu..

Rıza ve Fıstık, hırsızlık için girdikleri evde kendilerini maskeli bir balonun ortasında bulur.

Böylece Lüks hayattan vazgeçmeyen, bunun için her şeyi göze alan, lüks hayat yaşamayı farklı algılayan bir kesim ile hırsızlık yaparak karınlarını doyurabilen bir kesimin komik hikâyesi başlar..

Bu oyun, borç içinde lükslerinden vazgeçmeyen, kolay yoldan lüks bir hayat yaşamak isteyen, batı özentiliği içerisinde olan günümüz insanlarına da ayna tutmakta.

Ustalarla Lüküs Hayat..

Görkeminden taviz vermeden bizi farklı mekânlara taşıyan dekoruyla **(Sertel Çetiner)**,

O mekânların atmosferi içinde kaybolup gitmemizi sağlayan ışığıyla **(Zeynel Işık)**,

Oyunun enerjisini, eğlencesini renkleriyle destekleyen kostümleriyle **(İnci Kangal Özgür)**,

Her anında oyuna hizmet eden büyülü koreografisiyle **(Ömür Uyanık)**,

Genç yetenekleriyle, uyumlu orkestrasıyla,

Sahnede bulundukları her an bizi sahneye kilitleyen Usta oyuncularıyla;

(Levent Çelmen, Rengin Samurçay, Mehmet Ali Toklu, Alev Buharalı, Şahap Sayılgan, Pelin Dikmenoğlu, Berrin Demir, Serkan Ekşioğlu, Süheyla Gürkan, Akın Erozan, Buket İnger**, Can** Öztopçu**, Çağrı Turan, Özge Mirzalı, Engin** Özsayın**, Bülent Çiftçi, Gönül Orbey, Ayşe Akınsal, Bahadır Karasu)**

Ve tabi bunların bir araya gelmesini sağlayan, usta fikirlerini oyunun her anında hissettiğimiz rejisiyle **(Murat Atak),**

100 kişinin üzerindeki ekibiyle, 3 saat süren oyunu dakikalarca ayakta alkışlayan seyircisiyle, bilet bulmanın epey zor olduğu bu dev prodüksiyon, **Devlet Tiyatrolarında**..

TEĞETİYATRO

OYNAYANLAR: SİBEL TOMAÇ / R. FATİH TEZOL

YAPIMCI: GÜLŞAH TOMAÇ • YAZAN/YÖNETEN: SİBEL TOMAÇ
YARDIMCI YÖNETMEN: M. EMİN TAŞDEMİR • IŞIK-DRAMATURJİ: M. EMİN TAŞDEMİR
MÜZİK: ÇAĞRI ÇAKAR • DEKOR/KOSTÜM: EKİP ÇALIŞMASI
ŞARKI SÖZLERİ: FİLİZ BİNGÖL AKGÜL • AFİŞ TASARIMI: HÜSEYİN İNAN KÜZEL
FOTOĞRAF: OĞULCAN DELİPINAR

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI'NIN MADDİ KATKILARIYLA